

NA WIĘKSZĄ CHWAŁĘ BOŻĄ

**STULECIE PARAFII
ŚW. IGNACEGO LOYOLI
W NIEMCACH**

1914 - 2014

Zdjęcia:

*Archiwum parafii
MAIK Agencja Reklamowa
Prywatne zbiory parafian
Michał Zembrzycki*

Zespół redakcyjny:

*Mirosław Choina
Zbigniew Bernat
Renata Staszek
Teresa Zembrzycka
Marta Stefaniak
Alicja Gruda
Joanna Piekarczyk
Marek Gruda
ks. Krzysztof Galewski*

Skład komputerowy:

Marek Gruda

Prepress/Druk:

MAIK Agencja Reklamowa

Lublin 2014

BOŻY DOM

*Tutaj dom, w którym mieszkasz Panie
pod osłoną Chleba i jakby na jawie
kiedy pośród nas rozjaśniasz Oblicze,
błogosławisz świętą ciszą
nasze kruche dni już wiek cały.
Tutaj skarby niesione do nieba
myślą, szeptem, śpiewem...
Prezenty kładzione przed Bogiem dla siebie:
kryształowe żalu okruchy,
brylantowe różańce łez
i złożone hymny miłości
kładzione ufnie jak wiosenny bez.
Tutaj każdej drogi początek
od białej szatki w dzieciństwo i młodość,
ku dojrzałości we dwoje radośnie
i w wieczność odprowadzanych ze tzą.
Wiele dróg ma tutaj początek
i jedna z drugą się splata,
zaczyna się – a nic się nie kończy
i tak życie Kościoła trwa.
Tutaj dom, w którym mieszkasz Panie
darem łaski i jakby na jawie
gdy milknie czas i niknie świat
bo skruszone podnosi się serce
i nie ma już cierni i rdzy
gdyż zawsze jest Miłosierdzie.*

Janina Zarębska

WSTĘP

W każdym czasie i splocie zdarzeń jest Bóg, Jego Mądrość i Opatrzność. Duch Święty nigdy nie opuszcza tych, którzy otwierają się na prawdę, nieustannie działa przez łaskę i miłosierdzie wobec nas.

Za to wszystko, czego Pan dokonał w naszej stuletniej parafii, niech będzie błogosławiony. Bogu Najwyższemu składamy dziękczynienie za wszystkich, którym dane było współpracować z Jego Łaską. Z wdzięczną modlitwą myślimy o Ignacym Budnym i jego rodzinie – fundatorach i dobrodziejach parafii, którzy naszą świątynię wybudowali i wyposażyli.

Tyle pokoleń praojców tu żyło, pracowało i tworzyło wspólnotę wiary. Przy chrzcielniczych rodzili się do życia wiecznego, tu słuchali Słowa Bożego, przystępowali do sakramentów świętych, doświadczali Bożego miłosierdzia. Wszystkie ważniejsze chwile życia tu powierzali Stwórcy i stąd też odbywali swoją ostatnią drogę na ziemi – drogę na cmentarz. Wiara, którą otrzymaliśmy przez naszych rodziców w Kościele, to skarb, siła i światło. Składamy dziękczynienie przodkom, ze czcią myślimy o kapłanach, którzy głosili Dobrą Nowinę i troszczyli się o nasz neogotycki kościół.

Parafia przetrwała trudne czasy pod zaborem rosyjskim. Podczas I i II wojny światowej Niemcy i Rosjanie zabierali wolność, ciemnili i wynaradawiali, tak było też w czasach „budowy realnego socjalizmu”. Udało nam się zachować tożsamość, dzięki oparciu o religijne wartości. Skoncentrowanie życia społecznego wokół Kościoła, kultywowanie pamięci o przeszłości, to i dzisiaj główne czynniki spajające lokalną społeczność Niemiec, dla której parafia to mała Ojczyzna. Symbolem tych działań jest troska o stanowiący centralny punkt miejscowości kościół św. Ignacego Loyoli.

Jednoczymy się wokół naszej pięknej stuletniej świątyni, by z radością świętować jubileusz parafii. Pogłębiamy naszą wiarę przez uczestnictwo w niedzielnych Mszach św., w licznych uroczystościach religijnych. Rok jubileuszowy jest też okazją do organizowania wielu wydarzeń kulturalnych. .

Na większą chwałę Bożą – *Ad maiorem Dei gloriam* – dewiza twórcy zakonu Jezuitów, patrona parafii, św. Ignacego Loyoli, to tytuł albumu wydanego z okazji jubileuszu. Obejmuje on dzieje miejscowości, budowę i architekturę świątyni, powstanie i historię parafii oraz obraz naszej współczesnej wspólnoty od 1992 do 2014 roku.

Dziękuję ludziom, bez których album ten by nie powstał - zespołowi redakcyjnemu, firmie „Maik” za wszelką pomoc w wydaniu tej pracy, a także parafianom, którzy udostępnili fotografie ze swoich zbiorów rodzinnych.

W tym roku jubileuszowym spoglądamy głęboko w naszą przeszłość. Odkrywamy na nowo wartości chrześcijańskie. Tu na tej ziemi i w niemieckiej świątyni zaczynamy kolejną kartę w historii Kościoła Chrystusowego. Pragniemy być pokoleniem ludzi, którzy z dumą i odpowiedzialnością przekazują posłannictwo zwycięstwa światłości nad śmiercią - dla świata Jezus jest jedyną Nadzieją.

ks. Krzysztof Galewski

PARAFIA W ARCHIDIECEZJI

Spółeczność parafii Niemce to mieszkańcy miejscowości: Baszki, Boduszyn, Kopanina, Leonów, Leśniczówka, Ludwinów, Niemce, Rudka Kozłowiecka, Włóki, Wola Niemiecka, Zalesie, razem blisko 6 000 wiernych. Należymy do parafii, które podlegają administracyjnie dekanatowi lubartowskiemu i wchodzą w skład liczącej 269 wspólnot parafialnych archidiecezji lubelskiej. Pasterz archidiecezji, ksiądz arcybiskup Stanisław Budzik Metropolita Lubelski oraz biskupi pomocniczy ks. bp Mieczysław Cisko, ks. bp Artur Miziński, ks. bp Józef Wróbel, ks. bp Ryszard Karpiński często goszczą w Niemcach. Wizytują, udzielają sakramentu bierzmowania, sprawują Eucharystię, głoszą Słowo Boże, są z nami podczas wyjątkowych uroczystości i wydarzeń. Ich autorytet, charyzma i zaangażowanie są dla nas świadectwem i wzorem żywej wiary.

Ks. Arcybiskup Stanisław Budzik Metropolita Lubelski

HISTORIA

Niemce przed powstaniem parafii

Trudno wyobrazić sobie dzisiaj każdemu, kto chociaż raz odwiedził Niemce, że nad dachami domów już z daleka nie dostrzeże, tak bardzo charakterystycznego i malowniczego zarazem punktu topograficznego, jakim jest górująca nad całą rozległą okolicą wieża kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Ignacego Loyoli. A jednak były czasy, gdy nie tylko taki widok był czymś normalnym, ale nikomu nawet nie śniło się, że Niemce będą kiedyś siedzibą parafii.

Te czasy, to już bardzo odległa przeszłość, chociaż nie wiemy z całą pewnością, jak odległa, ponieważ nie jest znana dokładna data założenia naszej miejscowości. Co do jej nazwy, która rzekomo miałaby wskazywać również okres powstania, krąży do dzisiaj różnorakie domysły i legendy.

Najbardziej znaną i popularną jest opowieść o krzyżackim pochodzeniu miejscowości i jej nazwy. Wg niej Niemce miałyby zawdzięczać swoje miano osadzonym tu po grunwaldzkim zwycięstwie i pokoju w Toruniu (1411 r.) jeńcom krzyżackim, którzy z rozkazu króla Władysława Jagiełły, mieli wznosić w Lublinie kościół pw. Matki Boskiej Zwycięskiej, jako votum ufundowane przez monarchę w podzięk za wygraną wojnę.

Wiemy z poświadczonych źródeł pisanych, że rzeczywiście jeńcy krzyżaccy wzniesli rzeczony kościół przy trakcie krakowskim pod murami Lublina w latach 1412–1426, ale nie ma tam żadnej wzmianki o osadzaniu jakiejś grupy jeńców w lasach okalających Lublin i to od przeciwnej, bo północnej strony miasta nad Bystrzycą.

Legenda wyjaśnia, że jeńcy zostali wysłani poza miasto, aby karczować las i dostarczać w ten sposób budulec w postaci drewna i smoły na budowę kościoła i klasztoru przekazanego potem ss. brygidkom. Po zakończonej zaś budowie osiedlono ich na wykarczowanej ziemi, którą zaczęli uprawiać, a ich dotychczasowy obóz rozrósł się i zamienił w osadę, którą okoliczna ludność zaczęła nazywać „Niemce”, jako że założyli ją i zagospodarowali dawni Krzyżacy.

Legenda, chociaż logicznie i składnie wywodzi nazwę Niemiec, nie ma żadnego potwierdzenia w źródłach pisanych i nie bierze pod uwagę faktu, że Niemcami zaczęliśmy nazywać naszych zachodnich sąsiadów dopiero w drugiej połowie XVI w., a więc ok. 150 lat po rzekomym powstaniu naszej miejscowości.

Można śmiało stwierdzić, że zagadkowa nazwa jest jedną z ciekawszych rzeczy, które wyróżniają naszą miejscowość w Polsce i wiele osób starało się dociec jej pochodzenia. Powstało również kilka innych hipotez wyjaśniających, skąd się ona wzięła. W latach 50-tych i 70-tych XX wieku byli też i tacy, którzy chcieli ją zmienić na „Piastowo” lub „Jagiellonowo”, ale mieszkańcy Niemiec nigdy nie poparli żadnego z tych „reformatorskich” pomysłów.

Obecnie przyjmuje się, że nazwa naszej miejscowości pochodzi najprawdopodobniej od nazwiska Niemiec podobnie, jak nazwa sąsiedniej osady Baszki, a obie wywodzą się z tego samego okresu, tj. pierwszej połowy wieku XVI. W tym też okresie należy doszukiwać się początków obu wsi.

Pierwsza zapisana wzmianka o Niemcach pojawiła się dopiero w roku 1662 w księgach parafii w Bystrzycy. Wiemy też z następnych wpisów w tychże księgach, że miejscowość musiała być już dobrze zagospodarowana i rozwijała się szybko, bo od 1662 do 1672 roku było w niej średnio 5–6 ślubów, 4–5 pogrzebów i ok. 10–12 narodzin nowych mieszkańców rocznie. Wiemy też, że w 1676 roku wieś Niemce „płaci pogłównie od 60 poddanych”.

Majątek w Niemcach w ciągu wieków zmieniał swoich właścicieli; ich nazwiska znaleźć możemy właśnie w księgach parafii Bystrzyca. W XVIII wieku byli to Lechnicy, w pierwszej połowie XIX wieku – Wierzbiccy i Duninowie, od lat 80-tych XIX wieku – Budni.

Na przełomie XIX i XX wieku Niemce, należące do powiatu lubartowskiego, były siedzibą gminy, posiadały własną „szkołę początkową ogólną”, gorzelnię i browar. Były więc ważnym lokalnym ośrodkiem aspirującym do odgrywania roli lokalnego centrum administracyjno-kulturalnego i ekonomicznego. Nie były jednak siedzibą parafii, co znacznie osłabiało ich pozycję w rywalizacji ze znacznie mniejszymi miejscowościami, które jednak od dawna, jako centra religijne (parafialne), przyciągały okolicznych mieszkańców.

Zdawał sobie zapewne dobrze sprawę z tego faktu Ignacy Budny, właściciel dóbr niemieckich, który słynął ze swej gospodarności i zapobiegliwości. Niestety w czasach rozbiorów, a zwłaszcza represji rosyjskich po upadku powstania styczniowego, niełatwo było uzyskać zgodę na utworzenie nowej parafii rzymskokatolickiej. Niewielka szansa pojawiła się w 1905 roku, kiedy Rosję i podległe jej ziemie polskie ogarnęła fala wystąpień i zamieszek rewolucyjnych po przegranej wojnie rosyjsko-japońskiej. Dlatego dziedzic majątku w Niemcach postanowił działać i wykorzystać nadarzającą się okazję.

8 października 1905 roku, w święto Matki Bożej Różańcowej, w dworku Budnych w Niemcach odbyło się z inicjatywy dziedzica zebranie, na które przybyło 82 włościan

*Nieistniejący już
dwór w Niemcach
należący do Budnych*

ЖУРНАЛЪ ПРИСУТСТВІЯ
Люблинскаго Губернскаго Правленія

под председательством Г. Губернатора
С. 1. 1888 г.
В. А. Давыдову, директору, Итальянскому

[illegible]

Люблинскаго Губернскаго Правленія

под председательством Г. Губернатора
А. Жукова 1908 года.
№ 4. Департаменту Финансов и Земельных Студий

[illegible]

Pozwolenie na budowę kościoła

на выделенных предметах на багровом фоне Г. Такого Та-
вильского края с традицией, если выделенного населения и
применяется в духе документов.

Centurus Newby

Endpunkt: 01:28:00

 Krasnodar 26. 27. 1967
 27 Krasnodar Aerodrom
 Jargo. -

Ukrainian Hydromet

Прохоров

[illegible]

Manuini Ferguson

z Niemiec, Woli Niemieckiej i Zalesia pod przewodnictwem swoich sołtysów. W trakcie zebrania Ignacy Budny przedstawił plan budowy świątyni i utworzenia w Niemcach parafii dla wymienionych wyżej wsi. Plan został przyjęty, a dziedzic zobowiązał się wziąć na siebie główny ciężar inwestycji i reprezentować wspólnotę wobec władz.

Świątynia została ufundowana przez właściciela dóbr Niemce i wzniesiona w latach 1906 - 1909. Wstępny projekt kościoła wykonał J. Pius Dziekoński w 1906 r. Nowy projekt sporządził na początku 1907 r. pochodzący z Wilna Jan Brzosko, architekt powiatu lubartowskiego. Przy projektowaniu uczestniczył również Stanisław Pronaszko „majster mularski” z Warszawy, główny wykonawca, który kierował pracami budowlanymi, nadzór techniczny zaś sprawowali: najpierw Jan Brzosko, później Mateusz Junczys. W 1909 r. nastąpiło poświęcenie świątyni przez bpa Franciszka Jaczewskiego.

Świątynia w Niemcach miała być początkowo kościołem prywatnym rodziny Budnych, dlatego m.in. nosi ona imię świętego Ignacego, patrona fundatora. Wersja o prywatnym przeznaczeniu świątyni podawana była władzom rosyjskim, aby łatwiej zgodziły się one na jej budowę.

Jeszcze przed konsekracją w 1909 roku świątynia wyposażona została w artystycznie wykonane elementy liturgiczne i sprzęty.

Przez pierwsze pół roku po konsekracji kościół w Niemcach pełnił oficjalnie rolę prywatnej kaplicy rodziny Budnych. W 1910 r. świątynia niemiecka stała się kościołem rektoralnym parafii w Bystrzycy. Dopiero 4 lata później, 26 marca 1914 roku, ks. bp Franciszek Jaczewski oficjalnie erygował w Niemcach parafię pod wezwaniem św. Ignacego Loyoli.

oprac. Mirosław Chotna

Fundator Kościoła - Ignacy Bonawentura Budny

Rodzina Budnych, herbu Jastrzębiec, wywodzi się z zaścianka Budne w ziemi różańskiej na północnym Mazowszu, gdzie znana jest od roku 1456. Rodzina Budnych była tradycyjnie katolicka, ale paradoks historii spowodował, że jej najsłynniejszym przedstawicielem był innowierca Szymon Budny (1530-1593) pisarz i teolog najpierw kalwiński, a potem ariański, który działał na Litwie.

Ignacy Bonawentura
Budny

Ignacy Budny urodził się w roku 1833 w Zgorzałowie koło Łomży, jako najmłodszy syn ziemianina Jakuba Budnego i jego żony Teresy Jadwigi Laskowskiej.

Po ukończeniu Wyższej Szkoły Rolniczej w Marymoncie odbył praktykę rolniczą w Opinogórze wzorowym majątku należącym do generała Wincentego Krasieńskiego. W 1860 roku ożenił się z Karoliną, córką Piotra Morawskiego. Żona w posagu wniosła mu majątek Jastków koło Lublina. Od tego czasu Ignacy Budny na stałe związał się z Lubelszczyzną i stopniowo powiększał swoje włości. Nabył majątek Zakrzów, oraz młyn na Kośminku w Lublinie. Wkrótce doczekał się kolejno dwóch synów, Józefa i Nikodema. Niestety Karolina Budnowa zmarła bardzo młodo, w wieku zaledwie 25 lat, w roku 1865. Mąż, który przeżył ją o 52 lata i do końca pozostał wdowcem, oddał się rolnictwu i wychowaniu synów, których wychował na wzorowych rolników.

Wpoił w nich także głębokie przywiązanie do religii katolickiej. Po wielu latach obaj synowie zostali fundatorami kościołów parafialnych: Józef w Rejowcu, a Nikodem w Borowicy. Ale tak było później. Najpierw należało przetrwać ciężkie lata po Powstaniu Styczniowym i uwłaszczeniu chłopów, oraz długi okres narastających szykan ze strony administracji carskiej. W tych latach padały liczne majątki ziemskie, nie dostosowane do nowych warunków i zmieniającej się koniunktury.

Ignacy Bonawentura postawił na gospodarkę intensywną, na wzorową hodowlę, na przemysł rolny: młyny, gorzelnie, a w końcu na cukrownię w Rejowcu, którą wybudował wraz z synem Józefem. W 1878 roku Ignacy Bonawentura nabył od Leona Wierzbickiego – za 120 tysięcy rubli – majątek Niemce liczący wówczas 3000 mórg (1 655 hektarów).

Ostatecznie Ignacy Bonawentura przekazał swojemu młodszemu synowi Nikodemowi majątek w Jastkowie, a sam aż do śmierci zamieszkał w Niemcach, poświęcając się gospodarce rolnej i działalności społecznej.

Rewolucja 1905 roku przyniosła istotne osłabienie władzy cara, który musiał zdecydować się na ustępstwa w stosunku do społeczeństwa polskiego. Dotyczyło to także złagodzenia dotychczasowych restrykcji w stosunku do Kościoła Katolickiego.

Ukaz tolerancyjny z 17.04.1905 roku umożliwił budowę nowych świątyń katolickich. Na jesieni tego roku – z inicjatywy Ignacego Bonawentury Budnego – podjęto wstępne działania związane z budową kościoła w Niemcach. Władze rosyjskie wynajdywały różne trudności. W którymś momencie Ignacy Bonawentura zmuszony był przedstawić oświadczenie, że buduje kościół prywatny, dla potrzeb swoich i swojej rodziny. Jednak kościół budował dla całej wsi, a w przyszłości dla planowanej parafii. W tych warunkach starania o erygowanie parafii były długotrwałe. Ostatecznie utworzył ją ks. bp Franciszek Jaczewski 26 marca 1914 roku, a więc krótko przed wybuchem I wojny światowej.

Działania wojenne w lecie 1915 roku nie ominęły Niemiec. Wycofujące się wojska rosyjskie celowo zdewastowały majątek i wyrzuciły inwentarz żywy. Ocalały jedynie owce, które udało się ukryć w niemieckim lesie. Dewastacja majątku była ciężkim ciosem dla Ignacego Bonawentury Budnego, który zmarł w Niemcach 21.02.1917 roku. Pochowany został w krypcie rodzinnej w podziemiach kościoła, obok swojej żony Karoliny, której prochy przyniesiono tu z cmentarza w Garbowie.

Po zmarłym ojcu majątek w Niemcach objął jego młodszy syn Nikodem Budny, który posiadał także majątki ziemskie w Jastkowie i Żulinie, oraz hotel Wiktoria i kamienicę w Lublinie.

W 1918 roku właścicielką majątku Niemce została Marta z Budnych Łosiowa, wnuczka Ignacego Bonawentury, a córka Nikodema. 25.04.1918 roku wyszła ona za mąż za Jana Stanisława Łosia, polskiego dyplomatę i publicystę politycznego, a po II wojnie światowej profesora KUL.

W okresie między wojennym majątek Niemce był stopniowo parcelowany, zgodnie z wymogami ówczesnej reformy rolnej. Równocześnie majątek był modernizowany. Szczególną uwagę zwrócono na uprawę roślin przemysłowych: buraków cukrowych i chmielu, na hodowlę bydła mlecznego, owiec i koni dla potrzeb polskiej kawalerii, oraz na rozwój sadownictwa i warzywnictwa. Założono wówczas szklarnię oraz sad i szkółki w Leonowie. Niemce rozwijały się, powstała nowa szkoła, Dom Ludowy, Kasa Stefczyka, ochotnicza straż pożarna, a we dworze funkcjonowała ogólnodostępna biblioteka. Bliski rynek zbytu w Lublinie ułatwiał rozwój wsi.

Pomyślny rozwój wsi i majątku został przerwany przez wybuch II wojny światowej. Pierwsze bolesne straty przyniosły bombardowania niemieckiego lotnictwa na początku września. Przez cały okres okupacji we dworze stacjonował posterunek armii niemieckiej. Pod koniec lipca 1944 r. we dworze miejsce posterunku Wehrmachtu zajął posterunek Armii Czerwonej. Ostateczna likwidacja dorobku Ignacego Bonawentury Budnego i jego potomków nastąpiła 20.09.1944 r., gdy liczący 1 109 hektarów majątek Niemce, wraz z dworem, budynkami, sadem i lasem oraz inwentarzem żywym i martwym został przejęty na cele reformy rolnej. Dorobek trzech pokoleń Budnych uległ zatracie.

oprac. Marek Łoś

Początki parafii (1914–1918)

Pierwszym proboszczem parafii w Niemcach został ksiądz Józef Adamczyk. Zarządził on majątkiem ofiarowanym przez dziedzica Ignacego Budnego, na który składał się nowy kościół z plebanią, położone na działce o powierzchni ok. 2,03 ha (razem z zabudowaniami gospodarczymi, ogrodami, sadem i warzywnikiem), ok. 6 mórg ziemi ornej (3,12 ha) w centrum miejscowości i 0,5 morgi przy cmentarzu grzebalnym obok drogi do Rokitna, cmentarz grzebalny o powierzchni 1 morgi (0,56 ha) oddalony o ok. 1 km na północ od kościoła, położony przy drodze Lublin – Lubartów.

Nowo powstała parafia zamieszkała przez ponad 2000 wiernych, składała się początkowo z 7 wsi, tj. Niemce, Wola Niemiecka, Zalesie, Rokitno, Kolonia Rokitno, Leonów i Włóki. Poza Wolą Niemiecką należąca wcześniej do parafii św. Jana Chrzciciela w Dysie oraz Rokitnem i Kolonią Rokitno należącymi do parafii św. Anny w Lubartowie, pozostałe zostały odłączone od parafii w Bystrzycy.

Ksiądz Adamczyk nie zdążył jeszcze dobrze wejść w swoje obowiązki i zapoznać się z powierzoną sobie owczarnią, gdy nad Europą rozszalała się I wojna światowa.

W roku 1915 władze i wojska rosyjskie opuściły terytorium dawnego Królestwa Polskiego zabierając ze sobą wszystko, co mogło przydać się na potrzeby wojny. Z nowej parafii w Niemcach zarekwirowano dwa z trzech dzwonów kościelnych o wadze 11 i 7 pudów (ok. 180 i 115 kg). Austriacy, którzy zajęli Lubelszczyznę w następnym roku nie byli wcale lepsi i wywieźli ostatni z dzwonów o wadze ok. 24,5 kg. Podczas zaciętych walk austriacko-rosyjskich pod Lublinem, Jastkowem i Krasieninem, kościół w Niemcach zamieniony został w austriacki szpital polowy.

Wkrótce jednak front przesunął się w głąb terytorium zajmowanego przez Rosjan, a w 1917 roku nowe władze austriackie zezwoliły na sprawowanie kultu, za każdym razem jednak wymagając uzyskania osobnego pozwolenia na każdą formę procesji czy nabożeństwa. Życie religijne zaczęło więc wracać do normy, a nawet rozwijać się.

Niestety, w 1917 roku zmarł inicjator, „ojciec i dobrodziej” parafii, dziedzic Ignacy Budny, faktyczny przywódca wspólnoty lokalnej, patron i mecenas wielu przedsięwzięć podejmowanych w Niemcach oraz okolicznych miejscowościach. Pochowano go w krypcie pod prezbiterium kościoła, a w 1932 roku uczyniono tak również z ciałem jego zmarłej małżonki Karoliny. Przypominają o tym wmurowane po obu stronach ołtarza głównego marmurowe tablice.

W 1918 roku powstało w Niemcach Bractwo Różańca Świętego, przed mszą poranną i sumą śpiewano godzinki, uzyskano zezwolenie na odprawianie uroczystych nabożeństw z wystawieniem Najświętszego Sakramentu; ustalono również stałą porę odprawiania rekolekcji wielkopostnych (tylko takie zresztą były), które rozpoczynały się

lub kończyły w IV niedzielę Wielkiego Postu. Szczególnie uroczyscie zaczęto teraz obchodzić ustanowione od początków parafii, a zaniechane w pierwszych latach wojny odpusty ku czci świętych Piotra i Pawła (29 czerwca) oraz świętego Ignacego Loyoli, głównego patrona parafii.

Odpust ku czci św. Apostołów był zresztą w Niemcach zawsze bardziej uroczysty i skupiał o wiele więcej wiernych z samej miejscowości, parafii przyległych oraz często nawet z bardzo odległych miejsc naszego regionu. Działo się tak dlatego, że jeszcze przed powstaniem parafii, prawdopodobnie już w XVIII wieku, na terenie obecnego ogrodu plebańskiego, a ówczesnego cmentarza grzebalnego, znajdowała się kaplica pod wezwaniem świętych Piotra i Pawła, która uległa zniszczeniu najprawdopodobniej na początku XIX wieku (być może w czasie wojen napoleońskich). Kaplica ta słynęła w okolicy i otaczana była szczególną pobożnością, istnieją wzmianki o procesjach odprawianych do niej z odległej parafii w Bystrzycy właśnie w dzień wymienionych wyżej patronów i sprawowanych w kaplicy mszach św. Dość, że była sławna w całej diecezji, a sława ta przetrwała w tradycji okazałych odpustów aż do drugiej połowy XX wieku.

Dzisiaj w miejscu dawnej drewnianej kaplicy znajduje się wzniesiona w 1861 roku kapliczka z kopią obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej.

I wojna światowa odcisnęła swe krwawe piętno również na losach mieszkańców naszej parafii. Głód, pogorszenie warunków życia, działania wojenne, przemarsze wielkich armii, złe warunki higieniczne, epidemie i niepewność jutra spowodowały bardzo duże spustoszenia w stanie liczebnym miejscowej ludności. Wielu młodych wziętych do wojska już nie powróciło z wojny, a inni bojąc się przyszłości, nie decydowali się na założenie rodziny. Na szczęście w latach powojennych ilość ślubów i urodzin zaczęła systematycznie i szybko rosnąć. Była to dobra prognoza dla wciąż jeszcze młodej parafii.

oprac. Mirosław Chotna

*Kapliczka z kopią
obrazu Matki Boskiej
Częstochowskiej
z 1861 roku*

Lata międzywojenne i okupacja (1919–1945)

W 1919 roku ksiądz Adamczyk został zwolniony z funkcji proboszcza parafii w Niemcach i przez rok stanowisko to zajmował ksiądz Adam Padziński. W 1920 roku nominację na probostwo parafii św. Ignacego otrzymał ks. Ludwik Bernatt.

Ksiądz proboszcz Bernatt administrował naszą parafią przez 15 lat. Miał duży zapał i postanowił uporządkować lub rozwinąć wszystko, co zapoczątkowali jego poprzednicy, dodając jeszcze niemało od siebie. Życie religijne i gospodarcze parafii zaczęło nabierać rozpędu, chociaż początek był, jak zwykle, trudny, bo przybycie ks. Bernatta zbiegło się z najdramatyczniejszym okresem wojny polsko-bolszewickiej (1920 r.).

Po zakończeniu wojny, szczęście zaczęło sprzyjać proboszczowi i wiernym. W 1923 roku powrócił do parafii jeden z zarekwirowanych przez Rosjan w 1915 roku dzwonów. W 1925 r. parafia była po raz pierwszy wizytowana przez biskupa lubelskiego, a dwa lata później odprawiono w niej pierwsze Misje Święte, do prowadzenia których ks. proboszcz zaprosił księży misjonarzy z Krakowa. Misje trwały 6 dni od 15 do 20 marca 1927 roku.

Kuria Lubelska zezwoliła wkrótce na poszerzenie listy świąt i uroczystości, w które wolno było sprawować całodzienne wystawienie Najświętszego Sakramentu z adoracją, a w 1930 roku ksiądz Bernatt uzyskał zgodę na założenie w parafii św. Ignacego Loyoli Stowarzyszenia III Zakonu św. Franciszka. W wielu rodzinach naszej parafii przechowywane są do dzisiaj dyplomiki tercjarskie z podpisem św. Maksymiliana Marii Kolbego, który wówczas był ogólnopolskim przełożonym wspomnianego Stowarzyszenia.

3 października 1930 roku parafia przeżywała radosne święto, kiedy zakupiono, konsekrowano i zawieszono na wieży kościelnej dwa nowe dzwony ufundowane przez parafian w miejsce zarekwirowanych przez Rosjan i Austriaków.

Wszystkie te starania i zabiegi proboszcza były dostrzegane i doceniane przez przełożonych, co zaowocowało przyznaniem księdzu Bernattowi honorowej godności Kanonika Kapituły Zamojskiej, zanim to jednak nastąpiło, ksiądz Bernatt został w 1935 roku przeniesiony do parafii Wąwolnica, w której pełnił funkcję proboszcza aż do swej śmierci w roku 1955.

Kilka tygodni po wyjeździe ks. Bernatta, do Niemiec przybył młody, robiący szybką karierę duchowny w towarzystwie dwóch starszych i utytułowanych kapłanów, którzy mieli wprowadzić go na stanowisko proboszcza parafii św. Ignacego w Niemcach. Był to ksiądz Władysław Jędruszek, który od tamtego dnia pozostał w Niemcach na przeszło 40 lat i był najdłużej urzędującym proboszczem w historii parafii.

Pod rządami energicznego proboszcza parafia zaczęła się rozwijać. Najpierw fizycznie, bo w 1937 roku przyłączono do niej najpierw Rudkę Kozłowiecką (luty 1937),

a później Kolonię Boduszyn (grudzień 1937). Dwa lata później terytorium parafii zasiliła jeszcze Kolonia Ludwinów (styczeń 1939).

W 1938 roku, podczas trzeciej w swej historii wizytacji, parafia św. Ignacego Loyoli została nawiedzona przez ks. bp. Władysława Goral. Był on jednym z owych dwóch kapłanów, którzy trzy lata wcześniej wprowadzali do Niemiec ks. Jędruszaka. Teraz przybywał jako jego przełożony, ale też jako przyjaciel i opiekun.

*Parafianie
przed kościołem
1935*

26 marca 1939 roku, parafia pw. św. Ignacego Loyoli obchodziła uroczyste 25 rocznicę powstania. Z tej okazji Jego Ekscelencja ks. bp Władysław Goral podczas mszy świętej, której przewodniczył, w obecności zaproszonych gości i bardzo licznie przybyłych wiernych erygował w parafii Bractwo Męki Pańskiej i przekazał proboszczowi sprowadzone do Niemiec autentyczne relikwie drzewa Krzyża św., do dzisiaj przechowywane w naszym kościele.

Wydawało się, że wszystko idzie ku dobremu: parafia miała za sobą ciężkie doświadczenia I wojny światowej, przetrwała trudną próbę wojny polsko-bolszewickiej, okrzepła, rozwinęła własną obrzędowość, posiadała odpowiednie instytucje i wspólnoty działające wśród wiernych, rozwijała się i powiększała pod kierunkiem duszpasterzy.

Nikt jeszcze nie przewidywał, że tak jak i cała Polska, przeżyć będzie musiała jeszcze cięższe czasy.

1 września 1939 roku Niemcy hitlerowskie napadły na Polskę, wkrótce dołączyła do nich Rosja radziecka. Rozpętała się II wojna światowa. 11 września Niemce i Stacja Kolejowa Bystrzyca zostały zbombardowane przez niemieckie samoloty. Wśród 20 ofiar znalazł się m.in. ówczesny organista Bronisław Pikuła, jego żona i dwoje dzieci. Pochowani zostali oni na powiększonym w 1935 roku cmentarzu parafialnym. W następnych dniach pochowano tam również żołnierzy polskich poległych w czasie kampanii wrześniowej na terenie Niemiec.

Pierwszy bezpośredni kontakt z okupantami miał miejsce 17 września i omal nie zakończył się tragicznie dla ks. Jędruszaka. Odmawiając pochówku niemieckich żołnierzy na cmentarzu przykościelnym, naraził się on na gniew ich kolegów i skazany został na śmierć, ale po przybyciu oficerów sprawę wyjaśniono i niemal w ostatniej chwili egzekucję odwołano.

Niemcy zajęli w naszej miejscowości kilka ważnych budynków, do których należały m. in. szkoła, urząd gminy oraz plebania i co okazalsze domy, w których kwaterowali żołnierze. Po kilku miesiącach jednak niemieccy oficerowie wynieśli się z plebanii, co uspokoiło proboszcza, który już wcześniej rozpoczął akcję pomocy dla rodzin wysiedlonych przymusowo z Poznańskiego i przebywających na terenie naszej parafii.

Okupanci ograniczyli też możliwości sprawowania kultu. W czasie Uroczystości Bożego Ciała procesja nie mogła opuszczać cmentarza kościelnego, „Pasterka” odbywać się mogła jedynie poza godziną policyjną, dlatego sprawowano ją najczęściej w Wigilię wieczorem lub o 6 rano w Boże Narodzenie.

W 1942 roku kolejnym ciosem dla wspólnoty parafialnej było zarządzenie okupantów w sprawie rekwizycji dzwonów kościelnych na cele wojskowe. Po raz kolejny w historii parafii dzwony zdjęto z wieży kościelnej, przybrano kwiatami oraz zielenią i uroczystie pożegnano przed wydaniem ich Niemcom. Wydarzenie to uwieczniono na fotografii, którą potem mogli otrzymać parafianie i w niejednym domu znajduje się ona do dzisiaj.

W tym samym roku został aresztowany i wywieziony przez okupantów organista Stanisław Ignatowicz. Jego miejsce zajął parafianin z Niemiec, Jan Włodarczyk, który pracował na tym stanowisku do końca okupacji.

Ksiądz proboszcz Jędruszak starał się jak mógł, by chronić swoją owczarnię i pomagać wszystkim, którzy znaleźli się w potrzebie lub niebezpieczeństwie. Wielu parafian i uchodźców uzyskało jego pomoc i wsparcie. Razem z hrabiną Martą Łoś, wnuczką Ignacego Budnego, udało mu się wybronić wielu okolicznych mieszkańców przed przymusowym wywozem na roboty do III Rzeszy, wielu wiernych zawdzięczało mu wykupienie z więzienia a nawet zwolnienie z obozu koncentracyjnego na Majdanku.

*Pożegnanie dzwonów.
Od lewej stoją
ks. Mieczysław Michalski,
ks. Proboszcz Władysław
Jędruszek i organista
Stanisław Ignatowicz
1942*

Proboszcz Jędruszek niejednokrotnie narażał swoje życie obchodząc przepisy wprowadzone przez władze okupacyjne. Corocznie dokonywał wizyty duszpasterskiej „cho-dząc po kołędzie” mimo wyraźnego zakazu. Powszechnie wiadomo było, że na plebanii ukrywają się kapłani, którzy z różnych względów nie mogli wrócić do swych macierzy-stych parafii. Niektórzy z nich (ks. Mieczysław Michalski, ks. Jan Orzeł) otrzymali nawet oficjalne akty powołania na funkcję wikariusza, którego do tej pory parafia św. Ignacego nigdy nie miała. W sumie w okresie okupacji hitlerowskiej przez plebanię w Niemczech przewinęło się kilkunastu księży, którzy tu przeczekali niebezpieczny czas.

Od początku lat czterdziestych ks. Władysław Jędruszek współpracował aktywnie z oddziałem AK działającym na terenie Lasów Kozłowieckich i w okolicach Lubartowa. Kontaktował się z nim, pełnił funkcję kapelana, organizował aprowizację.

W czerwcu 1943 roku po zagadkowej śmierci niemieckiego kapitana, który był do-wódcą oddziału pilnującego składu amunicji „na Mulaku”, Niemce prawie cudem unik-nęły pacyfikacji, co również było zasługą ks. proboszcza. Przed akcją pacyfikacyjną zaprosił on przybyłych Niemców, ugościł ich suto, napoił, a potem pijanych i śpiących kazał odwieźć do Lublina razem z zebranymi wśród mieszkańców produktami żywno-ściowymi, które zajęły cały wóz. Tak minęła okupacja hitlerowska.

oprac. Mirosław Chojna

Lata powojenne do śmierci ks. Jędruszaka (1945–1975)

22 lipca 1944 roku do Niemiec weszły oddziały radzieckie, ale tak upragniona i oczekiwana wolność okazała się bardzo iluzoryczna. Zaczęły się „nowe porządki” władzy ludowej. Ich pierwszą ofiarą okazała się hrabina Marta Łoś, która pozbawiona majątku, opuszczona przez służbę i dotychczasowych wdzięcznych sąsiadów musiała nocą, z kilkoma walizkami uciekać potajemnie do Lublina. Do Niemiec już nigdy nie powróciła.

Wiosną, w marcu 1945 roku miał miejsce wybuch w składzie amunicji „na Mulaku” w lesie za torami kolejowymi. Wagony załadowane amunicją zostały wysadzone w powietrze rozrywając się na dużej wysokości. Wybuch ten spowodował tak silną falę uderzeniową, że wybite zostały niemal wszystkie szyby w całej miejscowości, a mnóstwo ludzi odniosło obrażenia, głównie na skutek poważnych okaleczeń. Ucierpiał wtedy również poważnie kościół w Niemcach, z którego potężny podmuch zerwał prawie wszystkie dachówki (większość została potłuczona lub popękała) oraz wybił wszystkie okna ozdobione witrażami jeszcze przez fundatorów świątyni.

17 marca 1946 roku ksiądz Władysław Jędruszak został aresztowany przez „władzę ludową” i wywieziony do Lubartowa. Później więziony był jeszcze i przesłuchiwany w Lublinie (areszt śledczy, „areszt dolny” przy ul. Krótkiej, więzienie na Zamku Lubelskim). Przedstawiano mu absurdalne zarzuty, oskarżano m. in. o zbrojną próbę zmiany ustroju, ale na skutek braku świadków i nieprzyznania się do winy, sprawę umorzono, a proboszcza zwolniono 14 marca 1947 roku.

W tym czasie zastępował go w parafii mianowany tymczasowo na stanowisko proboszcza ksiądz Jan Szczepański, zamordowany przez komunistów kilka miesięcy później w Brzeźnicy Bychawskiej, dokąd przeniesiono go z Niemiec wiosną 1947 roku.

Pół roku po aresztowaniu księdza Jędruszaka parafię odwiedził 17 września 1946 roku ks. bp Stefan Wyszyński. Interesowały go sprawy codzienne parafii, jak sobie z nimi radzi ks. Szczepański oraz sytuacja uwięzionego proboszcza.

*Uroczystość
50-lecia kapłaństwa
ks. kan. Ludwika Bernatta
w Wąwolnicy
1953*

*Po prawej stronie siedzi
ks. Ludwik Bernatt
Drugi od prawej stoi
ks. proboszcz
Władysław Jędruszak*

Po powrocie z więzienia ks. Jędrusak zajął się energicznie życiem duchowym swojej parafii. Od 18 do 25 października 1950 roku zorganizował misje św. prowadzone przez oo. pallotynów z Warszawy, które zakończyła wizytacja ks. biskupa Zdzisława Golińskiego. Od tamtego czasu wizytacje odbywały się jeszcze dwukrotnie, regularnie co 5 lat w 1955 i 1960 roku.

W roku 1953 przypadła 50 rocznica posługi kapłańskiej ks. Bernatta. Na uroczystościach tego jubileuszu był obecny w Wąwolnicy również ks. Jędrusak. Nie przypuszczał pewnie, że już dwa lata później razem z ponad osiemdziesięcioosobową delegacją niemieckich parafian przyjdzie mu brać udział w pogrzebie jubilata.

Na początku 1956 roku terytorium parafii św. Ignacego w Niemcach ponownie powiększyło się. Przyłączono wówczas część wsi Baszki i Boduszyn, które dotychczas należały do parafii w Bystrzycy. Jeśli chodzi o zasięg terytorialny, to osiągnął on wtedy właśnie swoje apogeum.

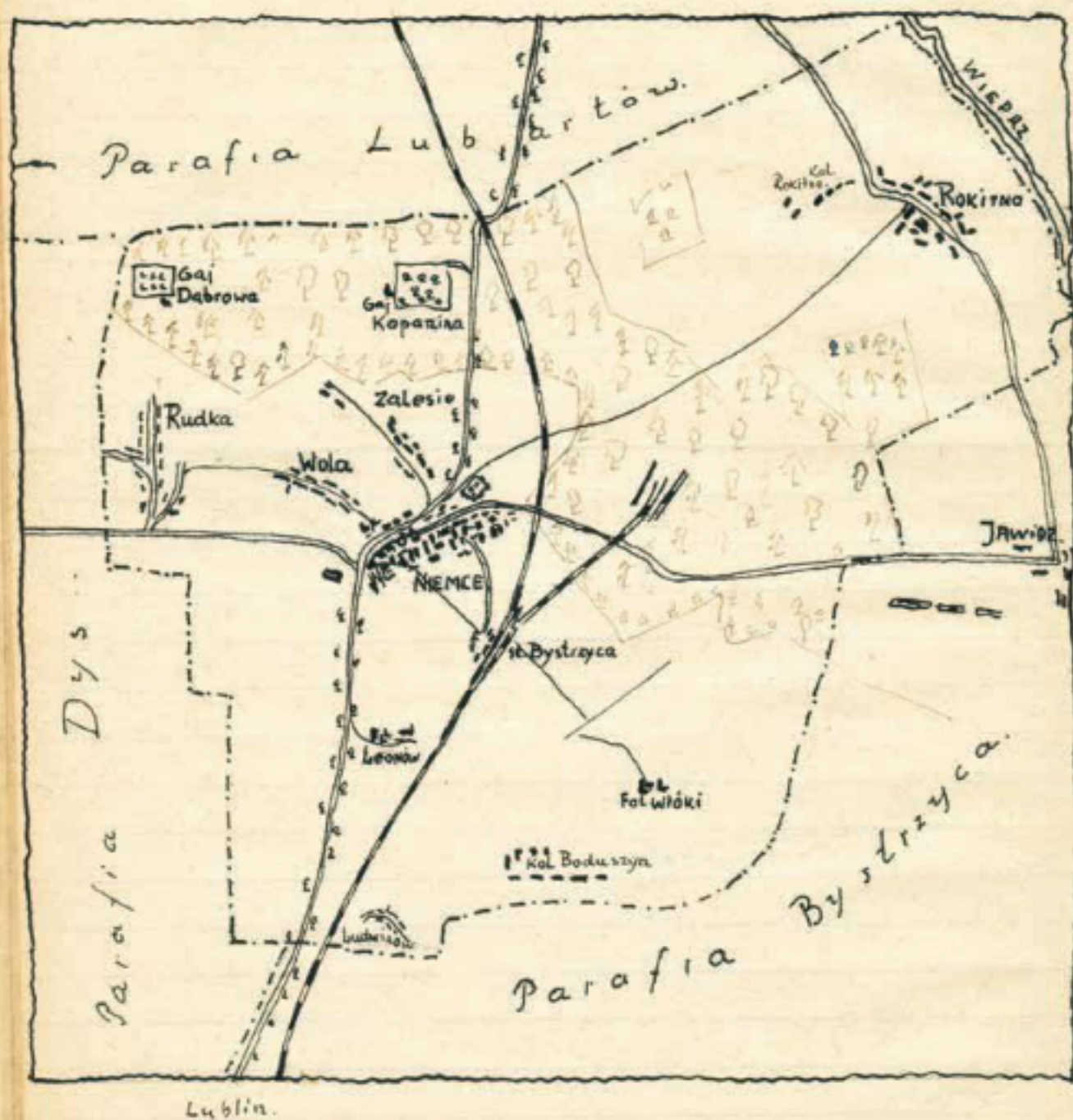
Mimo upływu kilkunastu lat od zakończenia wojny, wspólnota parafialna z Niemiec nie odzyskała swoich dzwonów wywiezionych przez hitlerowskiego okupanta w 1942 roku. Dlatego z inicjatywy proboszcza wierni przeprowadzili składkę i zakupili trzy całkiem nowe dzwony, które uroczystie konsekrowano i zawieszono na drewnianej dzwonnicy ustawionej po prawej stronie od bramy wejściowej za krzyżem misyjnym. Działo się to 3 sierpnia 1958 roku, podczas sumy w odpust św. Ignacego Loyoli.

Dzwony umieszczone na dzwonnicy nie były już niestety słyszane tak dobrze w odległych miejscach parafii, jak poprzednie, zawieszone na wieży kościelnej, ale ta ze względu na swój wiek i zauważalne pęknięcia ścian po wybuchu w składzie amunicji, nie nadawała się już do utrzymywania takich wibrujących ciężarów.

W 1962 roku odprawiono kolejne Misje Święte, które prowadzili tym razem oo. marianie z Lublina, a w 1972 roku parafia świętego Ignacego Loyoli przeżywała prawdziwą manifestację wiary i uniesienia religijnego. Powodem było nawiedzenie parafii przez kopię cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, która pielgrzymowała po kraju od 1966 roku dla uczczenia tysiąclecia chrztu Polski, mimo wszelkich przeszkód i szykan, którymi władza komunistyczna starała się uniemożliwić lub przerwać tę peregrynację. Doszło nawet do „aresztowania” kopii cudownego obrazu, dlatego Niemce i wiele innych parafii nawiedziła tylko pusta, zakratowana rama i świeca symbolizująca Matkę Najświętszą. Nikogo z wiernych to jednak nie zniechęcało, a nawet tym bardziej motywowało do okazywania swej wiary i sprzeciwu wobec postępowania władzy komunistycznej.

Parafia została dzięki zabiegom księdza proboszcza i wikariusza świetnie przygotowana na to wydarzenie przez Misje św. Wszystkich uderzało też zaangażowanie, z jakim do pomocy i wszelkich prac porządkowych zgłaszali się wierni. Główna ulica Niemiec została udekorowana, a szosę lubelską po obu stronach przybrano kolorowymi

Plan sytuacyjny parafii Niemce.

Mapka parafii
wykonana przez
ks. Władysława
Jędruszkę

tyczkami, na których zawieszono sznury z proporczykami w kolorach flag papieskich i maryjnych. Wszyscy pilnowali, aby nikt nie zepsuł tej pracy. W domach nawet bardziej oddalonych od drogi, okna zwrócone w kierunku trasy przejazdu obrazu udekorowano kwiatami, lampkami choinkowymi i obrazami religijnymi. W niedzielę, 23 kwietnia 1972 roku, kawalkada jeźdźców na przybranych odświętnie wierzchowcach, motocykliści i kierowcy samochodów osobowych ustawili się na szosie na granicy z Ciecierzynem. Mnóstwo okolicznych mieszkańców wspólnie z księżmi oczekiwało na przybycie orszaku z Lublina. „Obraz” został powitany przez proboszcza parafii i w uroczystym konwoju przywieziony do świątyni w Niemcach, gdzie miały miejsce główne obchody Nawiedzenia.

*Nawiedzenie parafii
przez kopię cudownego
obrazu Matki Boskiej
Częstochowskiej
1972*

Parzianka Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny

Ksiądz Jędruszek w puste ramy wstawił kopię Jasnogórskiej Ikony znajdującą się w niemieckim kościele, co jeszcze wymowniej oddziaływało na uczestników uroczystości. Ze względu na ogromne tłumy wiernych, większość nabożeństw odbywała się na ołtarzu polowym wybudowanym po prawej stronie kościoła i ozdobionym zielonymi brzoškami. Tłumy oblegały świątynię aż do godzin nocnych, a następnego dnia po kolejnych nabożeństwach „obraz” został z podobną czcią i pobożnością odprowadzony.

*Pogrzeb
ks. Władysława
Jędruszaka
1975*

Ksiądz proboszcz Władysław Jędruszak zmarł trzy lata później, 14 maja 1975 roku. Administrował naszą parafią przez 40 lat. Nic dziwnego, że jego pogrzeb, któremu przewodniczył Jego Ekscelencja ks. biskup Edmund Ilcewicz, zgromadził mnóstwo kapłanów, którzy osobiście znali zmarłego oraz tłumy wiernych.

Ksiądz Jędruszak spoczął w grobowcu znajdującym się na naszym cmentarzu parafialnym.

oprac. Mirosław Chotna

*Wprowadzenie
do parafii ks. Romana
Bolesławskiego
1975*

„Późny socjalizm” i początek przemian (1976–1992)

Następcą księdza Władysława Jędruszaka na stanowisku proboszcza parafii w Niemcach został ksiądz Roman Boleśławski pochodzący z niedalekiego Kurowa. Jego oficjalny ingres odbył się 17 sierpnia 1975 roku, w trzy miesiące po pogrzebie poprzednika.

Podczas wizytacji biskupiej połączonej z udzieleniem sakramentu bierzmowania, 25 września 1977 roku, dokonano konsekracji nowego tabernakulum w ołtarzu głównym.

Następnym, o wiele większym przedsięwzięciem zapoczątkowanym przez ks. Boleśławskiego w 1979 roku, była budowa nowej plebanii. Inwestycja ta jednak ze względu na ówczesne warunki i możliwości parafii (braki materiałów budowlanych, konieczność starania się o przydziały, itp.), przeciągała się aż do roku 1986, kiedy to została zakończona i poświęcona podczas kolejnej wizytacji przez ks. bpa Boleśława Pylaka.

*Pierwsza Komunia Św.
1977*

*Poświęcenie kaplicy
w Rokitnie przez
ks. Romana Bolesławskiego
1981*

W 1981 roku parafianie z Rokitna i Kolonii Rokitno rozpoczęli budowę kaplicy, która miała dać początek nowemu ośrodkowi parafialnemu, co oznaczało starania tych miejscowości o odłączenie się od parafii w Niemcach. Nastąpiło to w roku 1985.

W roku 1986 ksiądz proboszcz Bolesławski rozpoczął prace przy wymianie starego, mocno już sfatygowanego pokrycia kościoła, które naprawiane było po wybuchu w 1945 roku. W tym celu zakupiono ze składek parafian blachę miedzianą, którą pokryto w następnych latach dach kościoła.

Od początku swego istnienia wspólnota parafialna modliła się o powołania kapłańskie i zakonne, ale widocznie w Bożych planach nie były one przewidziane aż do tego czasu. Wielką radością napełniła więc wszystkich wieść, że 24.07.1986 roku siostra Grażyna Wójtowicz z Woli Niemieckiej złożyła śluby wieczyste w Zgromadzeniu Sióstr Sercanek w Warszawie. Następnego roku dwaj nasi parafianie wstąpili do seminarium duchownego w Lublinie. Byli to Grzegorz Trąbka z Zalesia i Grzegorz Zadrozny z Niemiec. Dwa lata później w ich ślady poszedł także Dariusz Tkaczyk, świeżo upieczony maturzysta ze Stacji Kolejowej Bystrzyca.

26 października 1991r. odbyła się wizytacja kanoniczna prowadzona przez ks. bp. Jana Śrutwę – późniejszego ordynariusza diecezji zamojsko-lubaczowskiej. Ksiądz biskup udzielił sakramentu bierzmowania 300 osobom, odwiedził także Szkołę Podstawową w Niemcach, gdzie żywo interesował się pracą nauczycieli, a zwłaszcza sytuacją katechezy po jej powrocie w 1990 roku do szkół.

1 stycznia 1992 roku wydarzeniem, które przeżywała wspólnota parafii św. Ignacego Loyoli w Niemcach było wprowadzenie w urząd Administratora parafii ks. kan. Krzysztofa Galewskiego. Jego uroczysty ingres odbył się w obecności ks. prałata Andrzeja Tokarzewskiego, dziekana dekanatu lubartowskiego i dwudziestu księży z dekanatu i okolicznych parafii.

Ksiądz Krzysztof Galewski, na mocy dekretu księdza biskupa, przejął obowiązki proboszcza oraz odpowiadał za stan majątkowy i prawny parafii, natomiast ks. Bolesławski w dalszym ciągu pozostawał w Niemcach pomagając w obowiązkach duszpasterskich.

oprac. Mirosław Chołna

Najnowsze dzieje parafii (od roku 1992)

Jednym z pierwszych posunięć ks. Galewskiego było wprowadzenie piątej mszy św. w niedzielę i święta o godz. 15 00. Msza ta odprawiana jest od 1 marca 1992 r. i przeznaczona jest dla dzieci oraz młodszej młodzieży szkolnej. Jednocześnie z ustanowieniem mszy, powołano do życia scholę dziecięcą, która uświetnia swoim śpiewem oprawę liturgii.

Kolejnym koniecznym przedsięwzięciem był remont generalny i naprawa organów. W kwietniu i maju 1992 roku dokonano wymiany prawie całkiem zużytych mieszków i miechów, wykonano strojenie głosów, silnik i nową „szafę”. Także w kwietniu wyremontowano drogę na cmentarz, a ks. Administrator zatrudnił na stałe od następnego miesiąca grabarza Edwarda Pyśniaka z Woli Niemieckiej. W maju 1992 roku powołano też Radę Parafialną, a w lipcu wyremontowano ogrodzenie okalające plebanię. W marcu następnego roku rozpoczęto prace przy odnowieniu, konserwacji i złoceniu głównego ołtarza oraz renowacji obrazu św. Ignacego Loyoli. Ksiądz Galewski powierzył ich wykonanie Pracowni Konserwacji Zabytków przy Muzeum Diecezjalnym w Lublinie.

Jak widać ks. kanonik Galewski okazał się człowiekiem czynu, pełnym dobrych pomysłów i zapału, aby zreformować i doprowadzić do kwitnącego stanu powierzoną mu parafię. Wkrótce też jego praca zaczęła przynosić widoczne, pozytywne skutki nie tylko na polu materialnym.

30 maja 1993 roku parafia przeżywała wielkie i radosne święto. Oto po raz pierwszy w niemal osiemdziesięcioletniej historii parafianie niemieccy otrzymali święcenia kapłańskie. Byli to ks. Grzegorz Trąbka z Zalesia i ks. Grzegorz Zadrożny z Niemiec. Wielkim świętem były też prymicje odprawione wspólnie przez neoprezbiterów w naszym kościele parafialnym.

Od listopada 1993 roku zaczął swoją działalność w parafii św. Ignacego Ruch Światło Życie (Oaza Rodzin). Powołano wówczas od razu 3 kręgi działające do dzisiaj. Nie powiodła się natomiast pierwsza próba założenia parafialnego oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży w styczniu następnego roku. Gościł wtedy w naszym kościele i kazania na wszystkich mszach św. głosił ks. Mieczysław Puzewicz – diecezjalny moderator KSM-u. Za to wielkim sukcesem i niezapomnianym

*Prymicje
ks. Grzegorza Zadrożnego
i ks. Grzegorza Trąbki
1993*

przeżyciem dla całej wspólnoty była pielgrzymka parafii do Sanktuarium Matki Bożej Płaczącej w Katedrze Lubelskiej, która odbyła się 3 marca 1994 roku. O godz. 19.00 kościół katedralny wypełnił się parafianami, ksiądz biskup w asyście naszych księży przewodniczył mszy św., a liturgię uświetnił wspaniałymi śpiewami chór parafialny. W pielgrzymce tej, wzięło udział ponad 200 osób.

W 1994 roku ks. Galewski nawiązał współpracę z Markiem Piątkowskim, artystą plastykiem z Lublina. Jej wspaniałym efektem było wykonanie pięknych witraży św. Piotra i św. Pawła nad prezbiterium, przebudowa całego prezbiterium (nowy ołtarz soborowy, ambonka, sedilia). W późniejszych latach jeszcze kilkakrotnie parafia korzystała z usług Piątkowskiego, czego wynikiem było wykonanie stylowych dębowych drzwi z witrażem do przedsionka kościoła oraz skompletowanie całej galerii witraży do wszystkich okien w nawie głównej i transepcie (12 sztuk), zakończone w 2001 roku.

Jednym z powodów tych starań było 80 – lecie parafii obchodzone w 1994 roku, którego kulminacją stała się uroczystość odpustowa św. Ignacego (31 lipca). Sumie odpustowej przewodniczył ks. bp Ryszard Karpiński. Dokonano wtedy również poświęcenia nowego wystroju prezbiterium i witraża św. Piotra.

3 maja 1995 roku był kolejnym świętem radości dla całej parafii. W Archikatedrze Lubelskiej nasz parafianin diakon Dariusz Tkaczyk z Niemiec otrzymał święcenia kapłańskie, a następnego dnia odprawił mszę św. prymicyjną w kościele w Niemczech.

W tymże roku udało się dokonać konserwacji, restauracji i pozłocenia zabytkowych już przecież elementów wyposażenia świątyni parafialnej, a mianowicie chrzcielnicy i ambony. Wykonawcą prac renowacyjno-konserwatorskich i złotniczych był Mirosław Pydyś z Lubartowa. Na cmentarzu grzebalnym wykonano gruntowny remont ogrodzenia.

Rok 1996 to przede wszystkim dalsze prace renowacyjne i złotnicze, które coraz wyraźniej wydobywają kunszt dawnych mistrzów rzemiosła i stylowe piękno naszej świątyni. Z inicjatywy ks. Galewskiego odmalowano wnętrze całego kościoła, dokonano konserwacji i złocenia bocznego ołtarza „Przemienienia Pańskiego”, a także ocieplono strop świątyni. Podczas wizytacji kano-nicznej 22 września bp Ryszard Karpiński poświęcił wszystkie odnowione i upięk-szone elementy kościoła. W następnym roku wykonano również renowację trzech zabytkowych feretronów, konserwację i złocenie drugiego bocznego ołtarza św. Piotra, a rodzice dzieci pierwszokomunijnych ufundowali nadto renowację obrazu Matki Bo-skiej Częstochowskiej.

Wizytacja ks. bp.
Ryszarda Karpińskiego
1994

Uroczystość odpustowa św. Apostołów Piotra i Pawła była w 1997 roku podwójnym świętem, ponieważ łączyła się z jubileuszem 25-lecia święceń kapłańskich ks. Galewskiego. Na uroczystą sumę odpustową zjechało wówczas wielu księży z dekanatu lubartowskiego oraz 15 kolegów jubilata, którzy razem z nim kończyli Seminarium Duchowne w Lublinie. Były wspomnienia, radość i życzenia dalszych lat owocnej posługi duszpasterskiej od całej wspólnoty parafialnej.

*Jubileusz
25-lecia kapłaństwa
ks. proboszcza
Krzysztofa Galewskiego
1997*

16 lipca 1997 roku odwiedził parafię nowo mianowany biskup ordynariusz lubelski Józef Życiński, który modlił się w naszym kościele. 26 września tego roku ks. bp Życiński mianował oficjalnie ks. kanonika Krzysztofa Galewskiego proboszczem parafii św. Ignacego w Niemcach, zaś ks. kanonika Romana Bolesławskiego przeniósł w stan spoczynku i pozostawił jako rezydenta.

W roku 1998 staraniem ks. proboszcza zostały zakończone prace konserwatorskie i pozłotnicze balustrady chóru, prospektu organów, konfesjonatów, dwu ram obrazów i komody w zakrystii oraz odnowiono żyrandole w kościele, zakończono remont i odnowienie drzwi wejściowych do kościoła, schodów i wyłożono je płytkami. Świątynia parafialna promieniała pięknem jak nigdy dotąd.

11 października 1998 roku miało miejsce w naszej parafii wydarzenie kulturalne, które potem dało bodziec do nowych działań tego typu i podsunęło księdzu proboszczowi pomysł na promowanie w naszym środowisku kultury przez duże „K”. Otóż o godz. 19.00 odbył się wieczór poetycki ks. prof. Jerzego Szymika, wykładowcy z KUL-u. Okazało się, że spotkanie to zgromadziło liczne grono miłośników poezji i spotkało się z bardzo przychylnym przyjęciem parafian.

*ks. abp Józef Życiński
celebrowa mszę św.
w uroczystości św. Rodziny
1998*

*Akcja Katolicka
podczas wizytacji
ks. abpa Józefa Życińskiego
1998*

Były jednak również chwile przykre i bolesne. 14 października 1998 r. na cmentarzu parafialnym już po raz trzeci zostały sprofanowane krzyże. Zniszczono 14 grobowców i krzyży oraz figurę Matki Bożej. Cztery dni później (18 października) w niedzielę, z polecenia Kurii Diecezjalnej odprawiono nabożeństwo przebłagalno-pokutne oraz modlono się o opamiętanie tych, którzy nienawidzą krzyża Chrystusowego. Wspólnota parafialna, podobnie jak jej pasterze, była głęboko oburzona i dotknięta tym wydarzeniem.

27 grudnia 1998 r., w uroczystość Świętej Rodziny parafia św. Ignacego miała zaszczyt gościć w swoich progach metropolitę lubelskiego. Ksiądz arcybiskup Józef Życiński odprawił uroczystą sumę, wygłosił kazanie i pobłogosławił dzieci, które w ostatnich czterech latach przyjęły sakrament chrztu. Był to kolejny miły dowód pasterskiego zainteresowania życiem wspólnoty okazanego nam przez ks. arcybiskupa. Parafianie przyjęli swego arcypasterza z wielką radością i życzliwością.

Rok 2000 był obchodzony przez cały Kościół powszechny jako Rok Jubileuszowy. W ramach jego obchodów w dniach od 26.03. do 02.04. odbyły się w parafii Misje Święte. Prowadził je ks. proboszcz Ryszard Winiarski z Krasnegostawu. Tematem przewodnim misji było życie sakramentalne. Ponieważ poprzednie misje odbyły się w 1972 r., jako przygotowanie do Nawiedzenia parafii przez kopię obrazu Matki Bożej Częstochowskiej i mało kto je jeszcze pamiętał, wspólnota parafialna przeżywała te szczególne dni w pobożnym skupieniu i z dużym zaangażowaniem. W ramach obchodów tych specjalnych dni wierni uczestniczyli m.in. w nabożeństwach pokutnych, spędzili dzień poszcząc o chlebie i wodzie, przeszli wspólnie wieczorną Drogę Krzyżową po osiedlu Chmielno oraz modlili się wśród mogił swoich bliskich na cmentarzu parafialnym.

W tym samym roku, 4 września, po kilku nieudanych próbach, zainaugurowano działalność parafialnego oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży (KSM).

Prezesem koła parafialnego został wybrany Łukasz Wasyluk, a jego zastępcą Ewelina Włodarczyk.

W październiku 2000 r. zawiązał się także Zespół Charytatywny, kierowany przez Teresę Jusiak i Teresę Małek. Zespół rozpoczął swą działalność od zbiórki ciepłej odzieży i obuwia dla potrzebujących z naszej parafii. Dodać należy, że działalność tę prowadzi z godną pochwałą konsekwencją do dzisiaj, a jego skład powiększył się, ale też przybyło osób potrzebujących wsparcia i pomocy.

30 marca 2001 roku, w ramach działalności społeczno-kulturalnej, parafia wspólnie z Biblioteką Powiatową w Lublinie i Gminną Biblioteką Publiczną w Niemcach, zorganizowały wystawę pod tytułem „Prymas Wyszyński”. Wystawę otworzył i referat o Prymasie Tysiąclecia wygłosił ks. abp Bolesław Pylak.

W 2001 roku parafia przeżywała również wizytację kanoniczną, którą przeprowadził ks. bp Mieczysław Cisko. Wizytacja ta była o tyle ciekawa, że odbywała się w dwóch turach: pierwsza część 1 lipca, a druga część i zakończenie w niedzielę 28 października, kiedy to ks. bp Cisko udzielił sakramentu bierzmowania 89 uczniom III klas gimnazjum.

Od 31 sierpnia 2001 r. codziennie o godzinie 17.45 odmawiamy w kościele Koronkę do Bożego Miłosierdzia. Nabożeństwo to na stałe wpisało się w tradycję naszej wspólnoty.

Rok 2002 przeszedł do historii pod znakiem wydarzeń kulturalnych. Z okazji odpustu św. Apostołów Piotra i Pawła, po południu 29 czerwca 2002 roku odbył się I Koncert Kameralny.

W tym samym roku wierni z parafii św. Ignacego w Niemcach mieli okazję podziwiać dwie wystawy malarskie prac Teresy Zembrzyckiej oraz Joanny Piekarczyk. Obie artystki są nauczycielkami w Zespole Szkół w Niemcach i specjalizują się w malarstwie sakralnym.

*Wizytacja ks. bp.
Mieczysława Cisko
2001*

*Robert Grudzeń,
Aleksandra Stokłosa,
Jerzy Zelnik
podczas
I Koncertu Kameralnego
w Niemcach
2002*

8 grudnia 2002 roku odwiedził nasz kościół znany dziecięcy zespół Dzieci z Brodą, który dał wspaniały koncert w świątyni, zachęcając wszystkich do radosnego przeżywania wiary.

Od 26 maja 2003 roku kościół w Niemcach nabrał dodatkowego blasku, gdyż widoczny jest od tej pory w pełnej krasie również nocą, dzięki wykonaniu zewnętrznego oświetlenia, które uwydatnia i pięknie podkreśla jego stylową bryłę architektoniczną. Dodatkowo od czerwca tegoż roku można chodzić wokół świątyni nowo położonym chodnikiem wykonanym z kostki brukowej.

Występ zespołu
„Dzieci z Brodą”
2002

25 października 2003 roku katecheta Witold Józefacki, zorganizował aukcję obrazów wykonanych przez uczniów szkół i domów kultury z Niemiec i Lublina na rzecz Lubelskiego Hospicjum im. Małego Księcia, kierowanego przez ojca Filipa Buczyńskiego. Aukcję prowadziła znana dziennikarka telewizyjna Bożena Targosz.

W kwietniu 2004 roku wykonano przed kościołem, po lewej stronie od głównej bramy, trzy maszty na flagi, a w zakrystii zamontowano nowe szafy na szaty liturgiczne.

1 sierpnia 2004 roku, w uroczystość odpustową św. Ignacego Loyoli, obchodzono odświętnie 90-lecie parafii Niemce. Uroczystościom jubileuszowym przewodniczył ks. bp Mieczysław Cisko. Z okazji jubileuszu poświęcił on cztery kapliczki wybudowane przy chodniku biegnącym wokół kościoła. Od tamtej pory służą one jako ołtarze w czasie procesji w Oktawie Bożego Ciała i w czasie procesji Różańcowej.

Wielkim ciosem dla Kościoła powszechnego oraz naszej wspólnoty parafialnej stała się śmierć Ojca Świętego Jana Pawła II w sobotę 2 kwietnia 2005 roku.

4 kwietnia o godz. 10.00 odprawiona została w naszym kościele msza św. dziękczynna za Ojca Świętego. Poza mszą odbyła się tego dnia adoracja Najświętszego Sakramentu i różaniec dla młodzieży. Wszystkie klasy Zespołu Szkół w Niemcach, pod opieką swoich wychowawców, przysły w żałobnym marszu pod kościół, aby pod flagami papieskimi, opuszczonymi do połowy masztów, zapalić znicze i pomodlić się.

1 maja 2005 roku, z racji przeżywania Roku Eucharystycznego, odbyła się całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu. Adorowały po jednej godzinie grupy parafialne i wierni z poszczególnych miejscowości wchodzących w skład parafii.

3 czerwca tegoż roku zakończono prace remontowe w kościele. Naprawiono m.in. zdewastowany mur (po kradzieży rynien) oraz naprawiono część witraża św. Jakuba (wybity w czasie kradzieży). Prace te wykonano z racji Nawiedzenia Kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej i 200-lecia diecezji lubelskiej. Wmurowano też okolicznościową tablicę miedzianą na ścianie kościoła.

W dniach 7-8 czerwca 2005 r. cała parafia przeżywała Nawiedzenie Matki Bożej Częstochowskiej w kopii Cudownego Obrazu. Uroczystość tę poprzedziły tygodniowe Misje Święte, które prowadził paulin, ojciec Jarosław Obroślak. W przepiękną pogodę uroczystościom Nawiedzenia parafii przewodniczył ks. bp Mieczysław Cisto z udziałem kapłanów dekanatu lubartowskiego, księży rodaków, księży pracujących w przeszłości w naszym kościele i licznie zgromadzonych wiernych.

4 lipca 2005 r. rozpoczęto prace przy budowie kaplicy na cmentarzu, która służy dzisiaj do odprawiania mszy św. w dniu Wszystkich Świętych i w wigilię odpustu parafialnego. Projekt został zatwierdzony przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie. Prace ukończono bardzo szybko i już 1 listopada o godz. 11.30 po raz pierw-

szy w kaplicy została odprawiona msza św. za wszystkich zmarłych spoczywających na cmentarzu parafialnym. Przed sumą kaplicę poświęcił ks. kan. Franciszek Haładyj z Lublina.

10 grudnia, pod koniec tego obfitującego w wydarzenia roku, parafia w Niemcach przeżyła kolejne radosne chwile. Oto w Łodzi alumn Krzysztof Tarnowski, nasz rodak z Rudki Kozłowieckiej, złożył śluby wieczyste jako członek Zakonu Franciszkanów.

Od 11 marca 2006 roku zaistnieliśmy w przestrzeni wirtualnej. Rozpoczęła swoją działalność strona internetowa parafii św. Ignacego Loyoli w Niemcach. Pod adresem www.niemce.kuria.lublin.pl znalazły się najważniejsze informacje o parafii, krótka historia i kalendarium jej dziejów, spis księży pracujących dawniej i dziś, katecheci oraz grupy działające na terenie parafii. Stronę stworzył, opracował i opublikował katecheta Mirosław Choina, zaś administracją zajął się wikariusz ks. Rafał Lewandowski. Rozpoczął się nowy etap działalności duszpasterskiej.

Kto dzisiaj nie jest obecny w Internecie, ten nie istnieje dla świata – mówi współczesne powiedzenie. Tym milej jest stwierdzić, że strona parafialna działa do dzisiaj, administrują nią nasi młodzi parafianie z KSM-u, a wierni odwiedzają ją licznie, tym bardziej, że ksiądz proboszcz dba, aby były umieszczane na niej zawsze najświeższe informacje z życia Kościoła lokalnego i powszechnego.

29 kwietnia 2006 r. dotarła do Niemiec kolejna radosna nowina – brat Krzysztof Włodarczyk z Niemiec złożył w Poznaniu śluby wieczyste w Zakonie Dominikanów.

14 czerwca 2006 r. przed uroczystością odpustową św. Apostołów Piotra i Pawła oraz wizytacją biskupią, zakończono prace przy układaniu granitowej posadzki w kościele. Projekt, materiał i kolorystyka zostały zatwierdzone przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie. Wykonawcami prac byli Kazimierz Abramczyk ze Świdnika i Edward Pyśniak z Woli Niemieckiej. Dodatkowo wykonano nową instalację głośnikową, którą położono pod posadzką.

W marcu 2007 roku, staraniem ks. proboszcza, odnowiono i pozłociono drewnianą figurę Matki Bożej Niepokalanej oraz aniołów z głównego ołtarza. We wnętrzu świątyni zawieszono też w transepcie po lewej stronie od prezbiterium obraz Jezusa Miłosiernego *Jezu, ufam Tobie* namalowany przez Teresę Zembrzycką. Kruchnę kościelną ozdobił zaś nowy żyrandol.

5 maja 2007 r. w Łodzi brat diakon Krzysztof Tarnowski przyjął święcenia kapłańskie, a nazajutrz w naszym kościele odprawił mszę św. prymicyjną.

2 lipca tegoż roku o godz. 20.00 w Archikatedrze Lubelskiej parafia nasza adorowała przed Cudownym Obrazem Matki Bożej Płaczącej.

24 lutego 2008 r. odbył się w kościele parafialnym wieczór twórczości rodzimej. Swoją poezję prezentowali Piotr Branica, policjant z Niemiec i Janina Zarębska, emery-

towana nauczycielka z Woli Niemieckiej, natomiast swoje prace malarskie przedstawiły znane twórczynie, nauczycielki z Niemiec: Joanna Piekarczyk i Teresa Zembrzycka.

19 marca 2008 r. miała miejsce X Jubileuszowa Droga Krzyżowa na osiedlu Chmielno. Tradycyjnie w środę, w wigilię Wielkiego Czwartku, o godz. 19.00, spod kapliczki przy ulicy Cichej, wyruszył pochód nabożeństwa Drogi Krzyżowej, inaugurujący obchody Triduum Paschalnego. Jak co roku zgromadził on tłumy wiernych, którzy w skupieniu, postępując za niesionym przez grupy parafialne krzyżem, zagłębiali się w wieczornej ciszy w tajemnice męki Pana Naszego Jezusa Chrystusa.

Ksiądz proboszcz Galewski, nie ustając w swych zabiegach o piękny wygląd naszej świątyni, zlecił w 2008 roku wykonanie malowania i odnowienia wnętrza kościoła oraz złoceń stacji Drogi Krzyżowej, pochodzących jeszcze z początku lat 20-tych ubiegłego wieku i frontonu tabernakulum w ołtarzu głównym. Piękno tych zabytkowych dzieł sztuki zajaśniało nowym blaskiem i na nowo ukazało mistrzostwo ich twórców.

W następnym roku z inicjatywy gospodarza naszej parafii wyremontowano schody wejściowe do kościoła, przystosowując je dla potrzeb osób niepełnosprawnych oraz wjazdu wózków dziecięcych. Całość wyłożono płytami granitowymi, komponującymi się idealnie z posadzką we wnętrzu świątyni. Następnie odnowiono parkan kościelny i kapliczki na cmentarzu przykościelnym oraz wykonano dwie gabloty na ogłoszenia parafialne, które zawieszono przy wejściu głównym na zewnątrz kościoła.

Pod koniec roku 2009 wspólnota parafialna miała wyjątkową okazję modlić się przy relikwiach św. Jana Vianeya, które zawitały do Niemiec 15 grudnia. Adoracje przygotowały wszystkie grupy modlitewne. Było to wyjątkowe przeżycie dla wszystkich wiernych.

W sobotę, 29 maja 2010 roku, z racji zbliżającego się Dnia Dziecka, parafia św. Ignacego przygotowała festyn dla najmłodszych członków naszej wspólnoty. Inicjatorem tego wydarzenia był ks. Marcin Rola. Po uroczystym rozpoczęciu festynu nabożeństwem w kościele parafialnym uczestnicy przeszli na plac Zespołu Szkół im. Ziemi Lubelskiej, gdzie na boisku przeprowadzono konkursy, gry i zabawy. Gwoździem programu był mecz księża – nauczyciele, w którym kapłani, dzielnie dopingowani przez młodą publiczność, pokonali pedagogów.

W czerwcu 2010 r., przed uroczystością odpustową św. Piotra i Pawła, dokonano modernizacji otoczenia kościoła i plebanii. Wykonano wtedy parking i chodniki, na które zużyto 450 m² kostki brukowej, dodatkowy parking dla 55 aut na terenie dawnego podwórza starej plebanii, ogrodzenie parkingu i posesji parafialnej od strony wschodniej. Całość prezentowała się naprawdę solidnie i okazale.

4 lipca 2010 r. o godz. 11.30 nasz parafianin, ks. Marcin Zarębski, pochodzący z Woli Niemieckiej, odprawił mszę prymicyjną w kościele w Niemcach. To już kolejny rodak powołany do stanu duchownego. Ksiądz Marcin święcenia kapłańskie otrzymał

*Prymicie
ks. Marcina Zarębskiego
2010*

*I Przegląd Jasełek
i Zespołów Kolębniczych
2011*

11.04.2010 r. w Rzymie w diecezji Palestrina, gdzie studiował w Seminarium Duchownym. Na co dzień przebywa we Włoszech, pełniąc posługę kapłańską.

Lipiec 2010 roku był miesiącem powodzi w naszym kraju. Wylały większe i mniejsze rzeki na południu i zachodzie Polski. Wspólnota parafialna z Niemiec postanowiła przyjąć z pomocą rodzinom i parafiom poszkodowanym przez powódź na południu województwa lubelskiego. 18 lipca zorganizowano zbiórkę darów dla powodzian w Wilkowie i Zagłobie.

Rok 2011 rozpoczął się od nowej imprezy dla dzieci i młodzieży przygotowanej przez Akcję Katolicką we współpracy z Zespołem Szkół w Niemcach. Był to I Przegląd Jasełek i Zespołów Kolębniczych. Honorowy patronat objął ksiądz proboszcz.

Rok 2011 okazał się rokiem wyrażnej formacji i aktywności duchowej parafian. 28 lutego trwała w kościele całodzienna adoracja przy relikwii bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Dniem szczególnym był 1 maja. Tego dnia rano wyjechała z naszej parafii pielgrzymka autokarowa do Rzymu, aby uczestniczyć w uroczystościach beatyfikacyjnych Ojca Świętego Jana Pawła II. W tym samym dniu w Niemcach zasadzono przy kościele dąb ku czci Jana Pawła II i umieszczono w świątyni obrazy bł. ks. Jerzego Popiełuszki i bł. Jana Pawła II. Ich autorką i ofiarodawczynią jest ponownie Teresa Zembrzycka.

Innym akcentem świadczącym o rozwoju duchowości w naszej wspólnocie był już kolejny wyjazd młodzieży z koła KSM na uroczystości i całonocne czuwanie odbywające się na Polach Lednickich koło Poznania.

Przykrymi incydentami, które kładą się cieniem na naszą wspólnotę, stały się dwukrotne włamania do starej i nowej plebani oraz garaży. We włamaniach tych brali udział

również mieszkańcy Niemiec. Było to powodem, dla którego ks. proboszcz zdecydował się zainstalować w kościele i na plebani system antywłamaniowy, a także system monitorujący wnętrze oraz otoczenie kościoła i plebani. Smutny i znamieny dla naszych czasów stał się fakt, że nie można już ufać swoim sąsiadom, rodakom, dla których nawet kościół przestał być miejscem świętym, bronionym przed rabunkiem przez wiarę, honor i bojaźń Bożą.

Jednym z ważniejszych wydarzeń 2012 roku była wizytacja biskupia, której dokonał 10 czerwca ks. bp Mieczysław Cisko. W ramach przygotowań do tej uroczystej wizyty wykonano remont sali katechetycznej i pomalowano ściany zewnętrzne plebanii.

*Zasadzenie dębu
bł. Jana Pawła II
2011*

W niedzielę 10 czerwca wierni od rana wypełniali kościół w Niemcach. Ksiądz biskup był obecny od pierwszej mszy o godz. 8.00 i miał bardzo bogaty program pobytu w naszej parafii. Udzielił sakramentu bierzmowania 64 gimnazjalistom, odbył spotkania z młodzieżą, grupami parafialnymi, chórem i nauczycielami, na sumie udzielił błogosławieństwa jubilatów obchodzącym 30- i 10-lecie małżeństwa, a czekało go jeszcze spotkanie z dziećmi oraz nawiedzenie cmentarza. Mimo zmęczenia, ks. bp Cisko był jak zawsze bardzo serdeczny, ciepły i otwarty dla wszystkich, z którymi się spotykał.

Tydzień później, 17 czerwca 2012 r., parafia świętowała jubileusz 40-lecia święceń kapłańskich proboszcza ks. kan. Krzysztofa Galewskiego. Były kwiaty i życzenia od wszystkich grup parafialnych, były podziękowania za ofiarną posługę i postawę godną prawdziwego kapłana, ojca i gospodarza wspólnoty parafialnej, nieustraszonego w staraniach o duchowy i materialny rozwój powierzanej sobie owczarni.

3 lipca 2012 r. Niemce obiegła smutna wiadomość. Po długiej i ciężkiej chorobie zmarł ks. kan. Roman Bolesławski. Przeżył 83 lata, z czego aż 59 w kapłaństwie. Przez 22 lata (1975–1997) był związany z parafią pw. św. Ignacego Loyoli w Niemcach, przez 17 lat na stanowisku proboszcza i 12 lat jako rezydent.

W drugiej połowie roku wierni z naszej parafii również mieli okazję uczestniczyć w kilku interesujących przedsięwzięciach kulturalnych. Z okazji odpustu św. Ignacego, 29 lipca, zorganizowano we wnętrzach kościoła wystawę prac plastycznych o tematyce religijnej autorstwa Joanny Piekarczyk.

14 października, w ramach obchodów XII Dnia Papieskiego, wystąpił w naszej świątyni ludowy zespół „Jarzębina” z Kocudzy, gdzie wcześniej pracował ks. Galewski. Zespół przedstawił koncert poświęcony Ojcu Świętemu, a zatytułowany *Jan Paweł II – papież rodziny*. Natomiast młodzież z koła KSM w Niemcach przygotowała montaż słowno-muzyczny pt.: *Totus Tuus*.

Narodowe Święto Niepodległości, 11 listopada, uczczono, jak co roku, mszą św. w intencji Ojczyzny, a wierni mogli obejrzeć program artystyczny pt.: *Ku wolności* w wykonaniu uczniów szkoły podstawowej w Niemcach, przygotowany pod kierunkiem nauczycieli: Marioli Sidor, Mirosława Choiny i Ireneusza Bachonko.

Rok 2013 poświęcony został przygotowaniom do obchodów Jubileuszu 100-lecia parafii. Ksiądz proboszcz już od początku roku zaczął kompletować skład komitetu jubileuszowego. Zadaniem tej grupy miało być wybranie i redakcja materiałów historycznych oraz stworzenie publikacji upamiętniających okres istnienia i działalności wspólnoty.

Odpust św. Piotra i Pawła stał się okazją dla uczczenia 60 rocznicy święceń kapłańskich ks. kan. Franciszka Haładyja, który od lat związany jest parafią.

O ile przez pierwsze 80 lat parafia św. Ignacego nie mogła dostąpić łaski powołań do stanu duchownego, o tyle ostatnie 20 lat zaczęły wręcz obfitować w powołania. Oto 2 października 2013 roku kolejny nasz parafianin, Paweł Gawroński z Niemiec wstąpił do Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie, dając powód do dumy i radości swojej rodzinie, ale też całej wspólnotie wiernych.

1 stycznia 2014 r. uroczystie rozpoczęto Rok Jubileuszowy 100-lecia wspólnoty Kościoła lokalnego od całodziennego wystawienia i adoracji Najświętszego Sakramentu.

Misje zakończyło poświęcenie krzyża misyjnego i wspólne odśpiewanie dziękczynnego „Te Deum” podczas ostatniej niedzielnej mszy 6 kwietnia 2014 roku.

Nasza parafia, parafia pod wezwaniem św. Ignacego Loyoli w Niemcach, skończyła 100 lat. Tworzymy ją my, wspólnotę, która istnieje dzięki wierze naszych przodków.

oprac. Mirosław Chotna

PATRONI

ŚW. IGNACY LOYOLA

św. Ignacy Loyola

Inigo Lopez urodził się w roku 1491 na zamku w Loyola w kraju Basków (Hiszpania), w zamożnym rycerskim rodzie jako trzy-naste dziecko. O jego wczesnej młodości mało wiemy. Otrzymał staranne wychowanie. Był paziem ministra skarbu króla hiszpańskiego, następnie służył jako oficer w wojsku wicekróla Nawarry.

Publicznie najchętniej pojawiał się w pancerzu rycerza, nosząc miecz, sztylet i oręż wszelkiego rodzaju. Kiedy po latach opowiadał współbraciom o swoim życiu, wyznał, że do 30-tego roku życia oddawał się marnościami świata, że z próżnej żądzy sławy jego największą rozkoszą były ćwiczenia rycerskie. W czasie walk hiszpańsko-francuskich znalazł się w oblężonej Pampe-lunie. Zraniony poważnie w 1521 r. przez kulę armatnią w prawą nogę, został przewieziony do rodzinnego zamku. Długie miesią-ce rekonwalescencji były dla niego okresem łaski i gruntownej przemiany. Dla skrócenia czasu prosił o powieści rycerskie, ale na zamku ich nie było. Podano mu więc książkę znaną w całym średniowieczu, którą napisał bł. Jakub de Voragine – *Złotą legen-dę*. Bratowa podała mu ponadto *Życie Jezusa* Ludolfa de Saksa.

Gdy tylko Inigo wyzdrowiał (choć na nogę kulał całe życie), opuścił rodzinny za-mek i udał się do pobliskiego sanktuarium maryjnego, Montserrat. Zdumionemu żebra-kowi oddał swój kosztowny strój rycerski. Przed cudownym wizerunkiem Maryi złożył swoją broń. Stąd udał się do Manrezy, gdzie zamieszkał w celi, użyczonej mu przez do-minikanów. I tu jednak wydawało mu się, że ma za wiele wygod. Dlatego zamieszkał w jednej z licznych grot. Codziennie bywał u dominikanów na Mszy świętej. Oddawał się modlitwie i rozważaniu Męki Pańskiej. Szatan dręczył go gwałtownymi pokusami. W takich zmaganiach powstał szkic jego najważniejszego dzieła, jakim są *Ćwiczenia duchowne*. Formę ostateczną otrzymały one dopiero w 1540 roku. Były więc owocem 19 lat przemyśleń i kontemplacji.

Pragnąc nawiedzić Ziemię Świętą, Ignacy zupełnie wyczerpany z sił, po prawie rocz-nym pobycie w Manrezie, przez Rzym i Wenecję udał się na pielgrzymkę. Żył z uże-branych pieniędzy i czynionych po drodze przysług. W 1523 r. dotarł szczęśliwie do celu. Chciał tam pozostać do końca życia, dopiero w wyniku nalegań tamtejszego legata papieskiego wrócił do kraju. W drodze był dwukrotnie więziony pod zarzutem szpiego-stwa. Po długiej podróży powrócił do Barcelony, gdzie przez dwa lata uczył się języka łacińskiego. Potem udał się do Alkala, by na tamtejszym uniwersytecie studiować filozo-fię. Mieszkał w szpitalu i utrzymywał się za posługę oddawaną chorym.

Na uniwersytecie paryskim Ignacy zapoznał się i zaprzyjaźnił z bł. Piotrem Faberem i ze św. Franciszkiem Ksawerym. Do ich trójki dołączyli niebawem Jakub Laynez, Alfons Salmeron, Mikołaj Bobadilla, Szymon Rodriguez i Hieronim Nadal. Wszyscy zebrali się rankiem 15 sierpnia 1534 roku w kapliczce na zboczu wzgórza Montmartre i tam w czasie Mszy świętej, odprawionej przez Piotra Fabera, który miesiąc wcześniej otrzymał święcenia kapłańskie, złożyli śluby ubóstwa, czystości oraz wierności Kościołowi, a zwłaszcza Ojcu Świętemu. W ten sposób powstał nowy zakon, zwany Towarzystwem Jezusowym.

Wszyscy skierowali swoje kroki do Rzymu, aby przedstawić się papieżowi i oddać się do jego dyspozycji. Paweł III przyjął ich życzliwie. Korzystając z jego zachęty, wszyscy przyjęli święcenia kapłańskie (1536), oddali się posłudze chorym w szpitalach i nauczaniu prawd wiary wśród dzieci. Papież polecił, by Ignacy nakreślił szkic konstytucji nowego zakonu. Ignacy uczynił to pod nazwą Formuła Instytutu. Papież po przejrzeniu jej zażądał, by napisać całe konstytucje. Po wielu przeszkodach Rzym zatwierdził je w 1540 roku.

Liczba członków Towarzystwa bardzo szybko rosła. Przez ostatnich 16 lat życia Ignacy bez reszty oddawał się pracy twórczej i rzadko opuszczał progi domu generalnego zakonu, by być zawsze do dyspozycji duchowych synów. Nękany różnymi chorobami i dolegliwościami, 30 lipca 1556 roku zapowiedział swoją śmierć i poprosił o udzielenie odpustu papieskiego. Współbracia zdziwili się. Kiedy zaś przypuszczali, że mu jest lepiej, po wieczerzy odeszli od jego łoża. Gdy jednak powrócili dnia następnego, Ignacy był już w agonii i zmarł na ich rękach 31 lipca 1556 r. Pozostawił po sobie 7 tysięcy listów, zawierających nieraz cenne pouczenia duchowe.

Beatyfikacji Ignacego Loyoli dokonał papież Paweł V w roku 1609, a kanonizacji – Grzegorz XV w 1623. Św. Ignacy jest patronem trzech diecezji w kraju Basków, zakonu jezuitów, dzieci, matek oczekujących dziecka, kuszonych, skrupulantów, żołnierzy oraz uczestników rekolekcji – zarówno rekolektantów, jak i rekolekcyjnistów. Jego relikwie spoczywają w rzymskim kościele di Gesu.

ROZMOWA ZE ŚWIĘTYM IGNACYM

– Święty Ignacy – Pielgrzymie z Loyoli,
gdy patrzysz na nas z ołtarza,
zda się, że płomień co serce twe pali
chciałbyś nam wszystkim przekazać.
Skąd tyle blasku i szczęścia jasnego?
– Poznałem Jezusa, tego Umiłowanego,
który taką radość w serce wlewa
że łzy słodkie wyciska.
I płyną jak potok szczęścia
i niosą pewność, że On jest blisko;
poznałem dobroć Ojca,
słodczy Ducha Świętego...
– Więc powiedz jak poznawać,
jak wspinać się po schodach do nieba?
– Prawda jest prosta: by Boga poznać,
wpierw siebie poznać trzeba.
Potem już szukać Stwórcy wokoło,
we wszystkich Jego dziełach.
Wówczas się słońce tobie rozświeci,
świat cały wypięknieje,
krzyż każdy ciężar utraci,
załopocze jak chorągiew na wietrze.
I prosz o Miłość – bo to najważniejsze!
– Skąd Miłość? Jaka jej przyczyna?
– Miłość jest darem, ale pamiętaj
nie wzrasta na słowach tylko na czynach.
– Święty Ignacy – ty patronujesz
w naszym kościele,
módl się za nami
byśmy tę Miłość – kochać umieli.

Jarina Zarębska

„ŚWIĘTY IGNACY, PATRONIE NASZ...”

Duszo Chrystusowa,
uświęć mnie.
Ciało Chrystusowe,
zbaw mnie,
Krwi Chrystusowa,
napój mnie.
Wodo z boku Chrystusowego,
obmyj mnie.
Męko Chrystusowa,
pokręć mnie.
O dobry Jezu,
wysłuchaj mnie.
W ranach swoich
ukryj mnie.
Nie dopuść mi
oddalić się od Ciebie.
Od złego ducha
broń mnie.
W godzinę śmierci
wezwiź mnie.
I każ mi przyjść do siebie,
Abym z świętymi Twymi
chwalił Cię,
Na wieki wieków.
Amen.

Św. Ignacy Loyola

Nowy obraz
św. Ignacego Loyoli
autorstwa
Joanny Piekarczyk

W swojej drodze do świętości Ignacy Loyola doświadczał różnych mistycznych doznań. W podróży do Rzymu (niedaleko La Storta) miał wizję Boga Ojca i Chrystusa dźwigającego na swych ramionach krzyż. Jezus powiedział do niego: „Chcę, abyś nam służył”. Od Boga Ojca usłyszał słowa: „Będę wam w Rzymie łaskawy”

Od tej pory św. Ignacy nabrał przekonania, że został powołany do służby Jezusowi pod przewodnictwem papieża jako jego namiestnika na ziemi. Wspólnie z towarzyszami zreagował tzw. Formułę i za zgodą papieża Pawła III założył wspólnotę zakonną, która przyjęła nazwę Towarzystwa Jezusowego (Societas Jesu- SJ).

Wizję, która tak głęboko odbiła się na duchowości i przedsięwzięciach naszego Patrona, wyobraziłam sobie jako wielką przenikającą moc zjednoczonej Trójcy Świętej. Moc, która w ciszy i wszechobecnym spokoju ogarnia, przenika duszę i ciało św. Ignacego. On sam w bezmiarze szczęśliwości, bezgranicznie oddaje się woli Ojca i Jego Syna.

Patron naszej parafii jest wzorem całkowitego zaufania i zawierzenia swojego życia Bogu. W Konstytucji SJ wskazuje nam, że należy „...dać się prowadzić Jego Boskiej ręce”

Joanna Piekarczyk

Dzieciństwo – św. Ignacy to dla mnie odległa, niemal baśniowa postać. Rozświetlona białym opłatkiem, uduchowiona jak na ołtarzowym obrazie w naszym kościele. Na tyle nierealna, że osoba Świętego nakładała się w mojej wyobraźni z tajemniczym staruszką, zamieszkującym w sąsiedztwie w niskiej chałupie z ogromnym słomianym dachem. Staruszek ten nosił bowiem imię Patrona, a wołano na niego „Ignacyk”.

Dużo później – kazanie z okazji odpustu ku czci św. Ignacego. Zapadła mi w pamięć przemiana butnego szlachcica i żołnierza hiszpańskiego w osobę głęboko wierzącą, uduchowioną, mistyka. Poruszające było, że Ignacy odczytał swoje powołanie studiując „Pismo Święte”.

Rekolekcje ignacjańskie – duchowość św. Ignacego jest kultywowana przez ojców Jezuitów. Między innymi odprawiają oni rekolekcje dla świeckich, tzw. „Ćwiczenia Duchowe”, oparte na medytacji Pisma Świętego. Dane mi było uczestniczyć w nich kilka lat temu.

Jubileusz parafii – Namalowałam obraz, pt. „Ad maiorem Dei gloriam”, przedstawiający scenę objawienia Matki Bożej z Dzieciątkiem Świętemu. Święty Ignacy, Patronie nasz módl się za nami, za naszą parafią, wyprasza nam łaski i wspieraj nas w staraniach życia na większą chwałę Boga.

Teresa Zembrzycka

*Zabierz, Panie i przyjmij
całą wolność moją,
pamięć moją i rozum
i wolę mą całą,
cokolwiek mam i posiadam.
Ty mi to wszystko dałeś-
Tobie to Panie oddaję.
Twoje jest wszystko.
Rozporządzaj tym w pełni
wedle swojej woli.
Daj mi jedynie
miłość twą i łaskę,
albowiem to mi wystarcza.
Amen*

Św. Ignacy Loyola

*Nowy obraz
św. Ignacego Loyoli
autorstwa
Teresy Zembrzyckiej*

MĄDROŚCI ŚW. IGNACEGO LOYOLI

„Ufaj Bogu tak, jakby całe powodzenie spraw zależało wyłącznie od Niego, a nie od ciebie; tak jednak dokładaj wszelkich starań, jakbyś ty sam miał wszystko zdziałać, a Bóg nic zgoła.”

„Miłość winno się zakładać więcej na czynach niż na słowach.”

„Zdolność do wyrzeczenia się własnej woli należy cenić wyżej niż umiejętność wskrzeszania umarłych.”

„Być nieogarnionym przez największe, a jednocześnie mieszkać w najmniejszym boską jest rzeczą.”

„Bóg mieszka w stworzeniach: w żywiołach dając im istnienie, w roślinach dając im życie i wzrost, w zwierzętach dając im czucie, w ludziach darząc ich rozumnością. I we mnie także mieszka, dając mi być, żyć, czuć i rozumem mię darząc...”

„Do tegośmy nawyknąć powinni, abyśmy we wszystkich rzeczach obecność Bożą widzieli, i myśli nasze nie tylko podczas modlitwy ku niebu wznosili”.

„Przy braku umiaru nie można służyć Bogu długo i wytrwale. Koń przemęczony w pierwszych dniach podróży zwykle jej nie kończy; co więcej, zazwyczaj staje się koniecznym, by inni zajęli się jego leczeniem...”

„Szatan mając zaatakować człowieka, bada najpierw, jaka jest jego słaba strona i w czym jest bardziej opieszalszy, i tam zatacza swe maszyny oblężnicze, i tam szturm przypuszcza.”

„Nie obfitość wiedzy, ale wewnętrzne odczuwanie i smakowanie rzeczy zadowala i nasycą duszę.”

„W czasie smutku zły duch ma wielki wpływ na człowieka; pod jego wpływem nic się nigdy dobrego nie robi”.

„Ten robi najwięcej, kto robi dobrze jedną rzecz.”

„Wskutek braku umiaru dobro zamienia się w zło, a cnota w wadę.”

„Jacy będą przełożeni, tacy zapewne będą i podwładni.”

„Człowiek zły łatwo innych posądza o zło, podobnie jak ten, kto ma zawroty głowy myśli, że wszystko dokoła wiruje.”

„Doświadczenie uczy nas, że tam, gdzie napotyka się na liczne sprzeczności można zazwyczaj spodziewać się większych owoców.”

„Nie piękność ciała czyni duszę piękną, lecz piękna dusza czyni pięknym”.

„Ad maiorem Dei gloriam” - „na większą chwałę Bożą”.

ŚWIĘCI PIOTR I PAWEŁ

Szymon Piotr Apostoł (łac. Petrus – „skała”), pierwszy papież (pontyfikat: ok. 33 r. – ok. 64 r.), Męczennik, święty Kościoła katolickiego i prawosławnego. Jest wymieniany w Modlitwie Eucharystycznej Kanonu rzymskiego.

Według Ewangelii, Szymon był synem Jana (Jony), a bratem Andrzeja. Pochodził z Betsaidy nad jeziorem Genenezaret. Do ok. 30 roku był rybakiem w Kafarnaum w Galilei, a następnie uczniem i pierwszym apostołem Jezusa.

W okolicach Cezarei Filipowej Chrystus zapowiedział nadanie mu najwyższej władzy w Kościele: *„Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skała], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie.”* /Mt 16. 13-20/

Piotr otrzymał od Chrystusa najwyższą władzę pasterską w Kościele: *„Powiedział mu po raz trzeci: Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie? Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: Czy kochasz Mnie? I rzekł do Niego: Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego Jezus: Paś owce moje!”* /J 21. 15-19/

Św. Piotr jest autorem dwóch listów, włączonych do kanonu *Nowego Testamentu*.

Zginął męczeńsko w Rzymie na Wzgórzu Watykańskim na krzyżu głową w dół (na własną prośbę), ponieważ mówił, iż nie jest godzien umrzeć jak Chrystus. Senator Marcellus, wierny uczeń Piotra, zdjął go z krzyża i pochował we własnym grobowcu. Później na tym miejscu postawiono kościół. Dziś w tym miejscu stoi Bazylika św. Piotra.

Paweł urodził się jako Szaweł (Saul) w Tarsie, w Cylicji, w żydowskiej rodzinie, posiadającej rzymskie obywatelstwo. Był synem faryzeusza z pokolenia Beniamina.

Wykształcony w Jerozolimie faryzeusz, początkowo prześladowca chrześcijan. Pod wpływem wydarzenia, w drodze do Damaszku około 35/36 roku, nawrócił się i przyjął chrzest. Po krótkim pobycie w Arabii rozpoczął działalność w Damaszku. Później, odwiedzając przełożonych gminy w Jerozolimie, wrócił do rodzinnej Cylicji. Za sprawą Barnaby pracował w Antiochii.

Św. Piotr i Paweł

Odbył trzy podróże misyjne. W czasie pierwszej (ok. 45-49) odwiedził Cypr oraz środkową część Azji Mniejszej. Po powrocie wziął udział w tzw. soborze jerozolimskim, gdzie rozstrzygnięto kwestię przyjmowania przez chrześcijan pochodzenia pogańskiego przepisów Prawa mojżeszowego. W czasie drugiej podróży misyjnej (50-52) działał na terenie Azji Mniejszej, Macedonii i Grecji, a głównym terenem działalności w czasie trzeciej podróży (53-58) był Efez.

Aresztowany w Jerozolimie w 58 roku, przez dwa lata przebywał w więzieniu w Cezarei. W czasie procesu jako obywatel rzymski odwołał się do cesarza. Do Rzymu wyruszył jesienią 60 roku. Po trzymiesięcznym pobycie na Malcie dotarł do stolicy Cesarstwa, gdzie przebywał w areszcie domowym do 63 roku. Przypuszczalnie został później uwolniony i kontynuował działalność misyjną w Hiszpanii, Efezie i Macedonii. Uwięziony w czasie prześladowania chrześcijan rozpętanego po pożarze Rzymu został skazany na śmierć i ścięty w Rzymie zapewne w 64 r.

Przypisuje mu się autorstwo 13 listów wchodzących w skład Nowego Testamentu. Paweł wywarł wielki wpływ na wczesnochrześcijańską doktrynę, będąc zwolennikiem rozszerzenia misji na pogan, niezależnie od ich pochodzenia i stanu społecznego. Z tego względu nazwany został przez tradycję Apostołem Narodów (Apostołem Pogan)

Podstawowym źródłem informacji o losach Pawła z Tarsu – oprócz jego Listów – są Dzieje Apostolskie.

KOŚCIÓŁ

OTOCZENIE KOŚCIOŁA

Pierwsze wzmianki o istnieniu kaplicy drewnianej w Niemcach pochodzą z XVII w. i przypuszczamy, że była to prywatna kaplica ówczesnych właścicieli dóbr Niemce. Kolejna p.w. św. Pawła Apostoła wzmiankowana jest w 1739 r. i przez mieszkańców lokowana jest w miejscu dzisiejszego ogrodu plebańskiego, gdzie na jej fundamentach wzniesiono w 1861 r. kapliczkę z obrazem MB Częstochowskiej. Miejscowość Niemce należała nadal do parafii w Bystrzycy, gdyż władze carskie nie zezwalały na budowę nowych kościołów. Dlatego też Ignacy Budny, ówczesny właściciel Dóbr Niemce, na przełomie XIX i XX w. rozpoczął starania o wzniesienie prywatnego kościoła, co miało być pretekstem do uzyskania pozwolenia na budowę. Projekt sporządził na początku 1907 r. pochodzący z Wilna Jan Brzosko, architekt powiatu lubartowskiego. Przy projektowaniu uczestniczył również Stanisław Pronaszko „majster mularski” z Warszawy, zaś pracami budowlanymi kierował najpierw Jan Brzosko, później Mateusz Junczys. W 1909 r.

*Kościół - widok od strony
plebanii*

*Kościół -widok od strony
północno-wschodniej*

nastąpiło poświęcenie świątyni przez bpa Franciszka Jaczewskiego, który 26.03.1914 erygował w Niemcach parafię, do której należało 7 miejscowości. Właściciel dóbr Ziemskich Niemce okazał się hojnym fundatorem i wybudował obok kościoła również murywaną plebanię w latach 1909-1910 oraz uposażył przyszłą parafię w 6 morgów gruntu oraz po jednej morgu pod cmentarz kościelny i grzebalny. Ufundował ponadto dzwony, które w 1915 r. przez carat zostały wywiezione do Rosji. Po śmierci w 1917 r. fundatora zespołu kościelnego Ignacego Budnego, został on pochowany w krypcie pod prezbiterium kościoła.

W 1933 r. otynkowano mur wokół kościoła (wzniesiony jednocześnie ze świątynią) oraz zamontowano stalową bramę w murze ogrodzeniowym zespołu kościelnego.

W 1958 r. wzniesiono dzwonnice, na której zawisły 3 nowe dzwony wykonane przez firmę Felczyńskich w Przemyślu. Dokonano też wówczas nasadzeń klonów wokół kościoła. W latach 80 XX wieku wzniesiono obok starej plebanii nową, zaś opuszczony od 1985 r. budynek w 80% sukcesywnie uległ dekapitalizacji.

Zespół kościelny położony jest w północnej części Niemiec, w bezpośrednim sąsiedztwie drogi Lublin-Lubartów, przy skrzyżowaniu z lokalną drogą odchodzącą od traktu lubelskiego na wschód do Łęcznej. W skład zespołu wchodzi następujące elementy:

- neogotycki kościół stanowiący centralny i najważniejszy element zespołu, orientowany, jest okazałą budowlą o strzelistych proporcjach z wysmukłą wieżą, w fasadzie, dobrym detalu architektonicznym i stylowym wyposażeniu wnętrza
- budynek starej plebanii, skromny zarówno w kubaturze i rozplanowaniu
- cmentarz przykościelny wydzielony murem ogrodzeniowym z bramkami
- cenotaf włączony organicznie w mur od strony północnej
- kapliczka w formie kolumny w ogrodzie plebańskim.

Kapliczka w ogrodzie plebańskim

Centralnym elementem zespołu jest monumentalny kościół ustawiony na osi północny-zachód południowy-wschód, zlokalizowany pośrodku cmentarza kościelnego, ogrodzonego wysokim murem w kształcie czworoboku. W mur ogrodzeniowy włączony jest prostopadłościenny cenotaf z początku XIX w. Obok kościoła, w północnym narożniku cmentarza kościelnego, usytuowana ażurowa, stalowa dzwonnica pod daszkiem namiotowym z trzema dzwonami wykonanymi przez firmę Felczyńskich w Przemyśle w 1958 r. Dominantą architektoniczną w zespole jest strzelista wieża neogotyckiego kościoła, dominująca na tle całej okolicy, stanowiąc jednocześnie znakomity punkt widokowy. Bryła kościoła z wieżą jest szczególnie widoczna i ekspozycyjna.

oprac. Zbigniew Bernat

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY W NIEMCACH

Wybór neogotyku jako stylu, w którym miał być wybudowany kościół parafialny pod wezwaniem św. Ignacego Loyoli w Niemcach, był nie tylko efektem panującej na początku XX w. mody na styl neogotycki. Nieprzypadkowo, bowiem gotyk, do którego formalnie odwoływał się zrodzony w II połowie XVIII w. w Anglii styl nazwany ponad półtora wieku później neogotykiem, uznany został za najbardziej chrześcijański czy nawet katolicki styl w architekturze sakralnej. Poprzez swą formę – strzelistość budowli i monumentalizm, a jednocześnie lekkość bryły oraz harmonię kompozycji elementów architektonicznych – był z jednej strony odbiciem dążeń chrześcijanina, dla którego celem miało być niebo, z drugiej zaś miał oddawać doskonałość Boga oraz założonego przez niego Kościoła. Gotyk i neogotyk uznawane były za style „uczuciowe”, oddające nie tylko w sposób symboliczny istotę Boga, ale także emocje i uczucia towarzyszące chrześcijanom – w przeciwieństwie do zbyt racjonalnego, ale „zimnego” uczuciowo klasycyzmu.

*Kościół -widok od strony
wschodniej*

Nic dziwnego więc, że fundator kościoła w Niemcach postanowił również wybudować świątynię w stylu neogotyckim. W takim samym stylu wybudowano w owym czasie m.in. kościoły w Mełgwi oraz Garbowie.

Autorem projektu został pochodzący z Wilna Jan Brzosko – inżynier-architekt powiatu lubartowskiego. W dn. 13 listopada 1906 roku Ignacy Budny złożył w urzędzie powiatowym podanie z prośbą o zezwolenie na budowę oraz plan kościoła.

Kościół zaprojektowany przez Jana Brzosko to przykład odmiany gotyku zwanej tzw. gotykiem wiślano-bałtyckim – odwołującym się do ceglanej architektury północnego Mazowsza i Pomorza.

Kościół w Niemcach zbudowany jest na planie krzyża łacińskiego a kompozycja architektoniczna charakteryzuje się symetrycznym położeniem względem osi wschód-zachód z prezbiterium skierowanym na wschód. Zasadniczymi elementami bryły świątyni są: wieża frontowa z kruchtą w przyziemiu, jednonawowy korpus, transept, czyli nawa poprzeczna oraz prostokątne zamknięte trójboczną absydą prezbiterium z zakrytą i skarbczykiem po bokach.

*Kościół -wzrost od strony
północno-wschodniej*

Kościół -widok od strony północnej

Świątynia, zbudowana z czerwonej ceramicznej cegły, oparta jest na wysokim, częściowo otynkowanym cokole oddzielonym od górnej kondygnacji łagodnym półkolistym uskokiem. Budynek kościoła nie jest otynkowany. Wyjątek stanowią tylko półblendy (wnęki w murze w kształcie okna lub portalu), gzymsy, uskoki szkarp czyli przypór (przyściennych filarów) oraz framugi portalu. Wieża – węższa o połowę od korpusu – zbudowana jest na planie kwadratu. Dach kościoła pokryty jest miedzianą blachą.

Kościół -widok od strony południowo-wschodniej

Fasada kościoła

Symetryczna fasada świątyni w Niemcach składa się z elewacji czterokondygnacyjnej wieży wraz z aneksami oraz części korpusu. Wieżę nakryto smukłym czteropołaciowym namiotowym hełmem ozdobionym nadwieszonymi wykuszami. Na iglicy umieszczony jest osadzony na mosiężnej kuli ozdobny kowalskiej roboty krzyż. Najważniejszy element drugiej kondygnacji to umieszczone nad portalem ostrołukowe okno zdobione maswerkami oświetlające część wieży oraz chór. Do znajdującej się u podstawy wieży kruchty prowadzi wykonany w kształcie skośnie ściętej ostrołukowej wnęki portal. Jego wykonana z cementu framuga ozdobiona jest półokrągłym profilowaniem. Główne drzwi wejściowe wykonano z blachy żelaznej. Wzmocnione są one ozdobnymi sztabikami.

Elewacja boczna korpusu nawowego składa się z dwu przęseł. Pośrodku każdego z nich osadzone jest ostrołukowe okno z dekoracyjną metalową ramą z motywem maswerku oraz szerokim parapetem przechodzącym w podokienny gzyms. Poziomym zamknięciem tych elewacji jest fryz kształtowany z cegieł w formie krzyżyków (czworoliści) oraz profilowany gzyms koronujący - też kształtowany w ceglach.

oprac. Zbigniew Bernat

Główne drzwi wejściowe

WNĘTRZE KOŚCIOŁA

Całe wnętrze kościoła jest otynkowane i malowane. Na uwagę zasługują sklepienia – różne w różnych częściach świątyni. W nawie, prezbiterium i bocznych przęsłach transeptu występuje charakterystyczne dla stylu gotyckiego sklepienie krzyżowo-żebrowe. Na skrzyżowaniu naw znajduje się sklepienie gwiaździste, zaś w pozostałych częściach kościoła – krzyżowe. Żebra sklepień, odróżniające się kolorem od reszty, spływają na wiązkowe filary przyścienne.

Podłoga początkowo pokryta była glazurowanymi cementowymi płytami w kolorze jasnoszarym i czarnym ułożonymi w szachownicę. W roku 2006 ułożono nową podłogę wykonaną z granitowych płyt w kolorze szarym i bordowym ułożonych również w szachownicę.

*Wnętrze kościoła
widok od strony ołtarza*

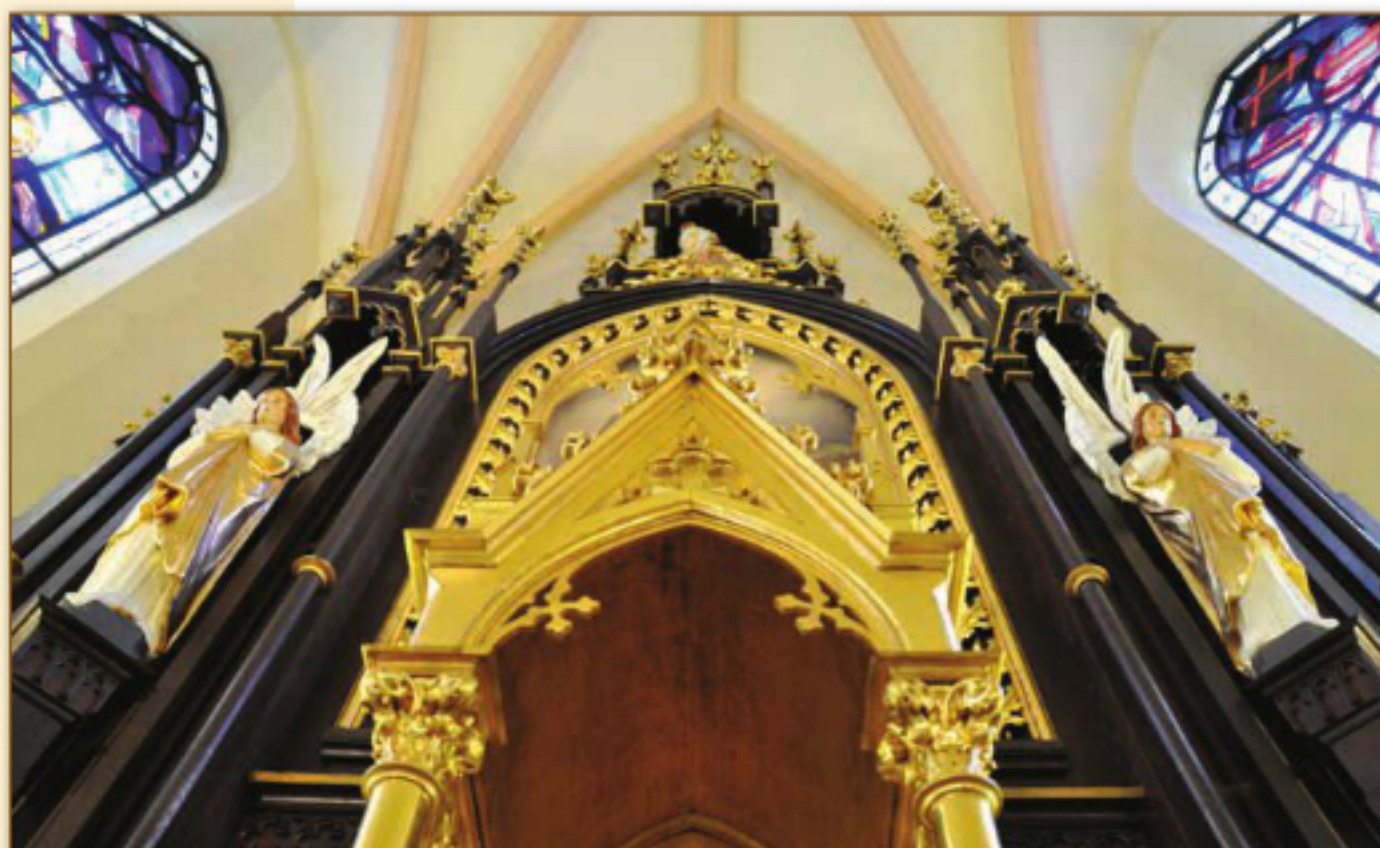
*Postać anioła
z głównego ołtarza*

*Główny ołtarz
widziany od strony
tabernakulum*

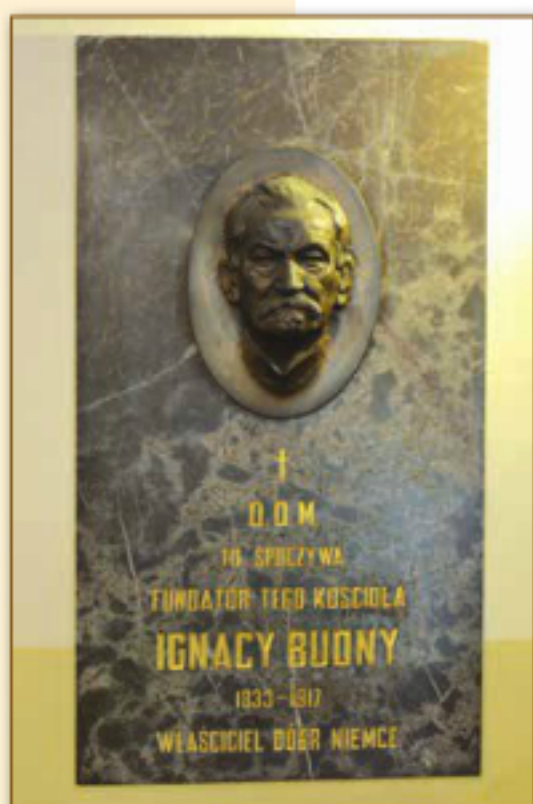
Większość wyposażenia zakupiono do 1925 roku. Meble, podobnie jak sam budynek, wykonano w stylu neogotyckim.

Ołtarz główny w kościele w Niemcach wykonany został w roku 1909 w stylu neogotyckim na zamówienie fundatora świątyni Ignacego Budnego. Zbudowano go z drewna dębowego pokrytego czarną politurą i pozłacanego. Ołtarz składa się z zasadniczej części, tzw. mensy w formie skrzyni oraz z trzyprzęsłowej nastawy. W tle predelli, czyli podstawy nastawy ołtarzowej, znajduje się tabernakulum. We wnęce środkowej, w głównym polu ołtarza mieści się drewniany posąg Matki Bożej Niepokalanej Poczęcia. Przed nim, w centrum ołtarza umieszczono obraz patrona parafii św. Ignacego Loyoli. Wizerunek świętego przedstawiony na czarnym tle ukazuje całą postać. Prawa dłoń Ignacego Loyoli ukazuje emblemat Jezusa (IHS). Opuszczona lewa dłoń podtrzymuje księgę. Przed świętym znajduje się klęcznik. Obraz w sposób symboliczny charakteryzuje postać patrona parafii podkreślając jego wierność Jezusowi i Prawu zawartemu w Piśmie Świętym oraz trwanie na modlitwie. Gest św. Ignacego – wskazanie emblematu Jezusa – jest też jakby gestem zapraszającym do podążania drogą życia, którą wybrał patron naszej parafii.

Nad obrazem świętego znajduje się gipsowy posążek św. Józefa. Po bokach obrazu umieszczono dwa też gipsowe anioły z drewnianymi skrzydłami. W ołtarzu głównym na uwagę zasługuje też rzeźbiony w drewnie złożony tron tabernakulum. Dodatkowym elementem zdobiącym są kolumnienki i pinakle.

Pamiątkowe płyty poświęcone fundatorom kościoła

Stalla przy prezbiterium

Po lewej stronie ołtarza na ścianie absydy znajduje się płyta nagrobna poświęcona fundatorowi kościoła Ignacemu Budnemu – wykonana w roku 1917 przez firmę braci Łopieńskich z Warszawy.

Na prostokątnej marmurowej płycie znajduje się półpełna rzeźba męskiej głowy – portret zmarłego. Pod nią widnieje złożony napis: „D.O.M. TU SPOCZYWA FUNDATOR TEGO KOŚCIOŁA IGNACY BUDNY (1833 – 1917) WŁAŚCICIEL DÓBR NIEMCE”. Na południowej ścianie absydy umieszczono analogiczne, choć bez rzeźby, epitafium Karoliny z Morawskich Budny. Czytamy w nim: „D.O.M. TU SPOCZYWA KAROLINA Z MORAWSKICH BUDNY ZMARŁA 25 VII 1865 QUAESIT LANAM ET LINUM ET OPERATA CONSILIO MANUUM SUARUM”.

Stalla, czyli ława, znajduje się po południowej stronie prezbiterium. Wykonano ją z drewna dębowego, podobnie jak na ołtarzu, politurowanego ciemno ze złoceniami w partiach rzeźbionych i ulistwieniach. Wysokie oparcie zdobione jest wieżycami pinaklowymi i pinaklami.

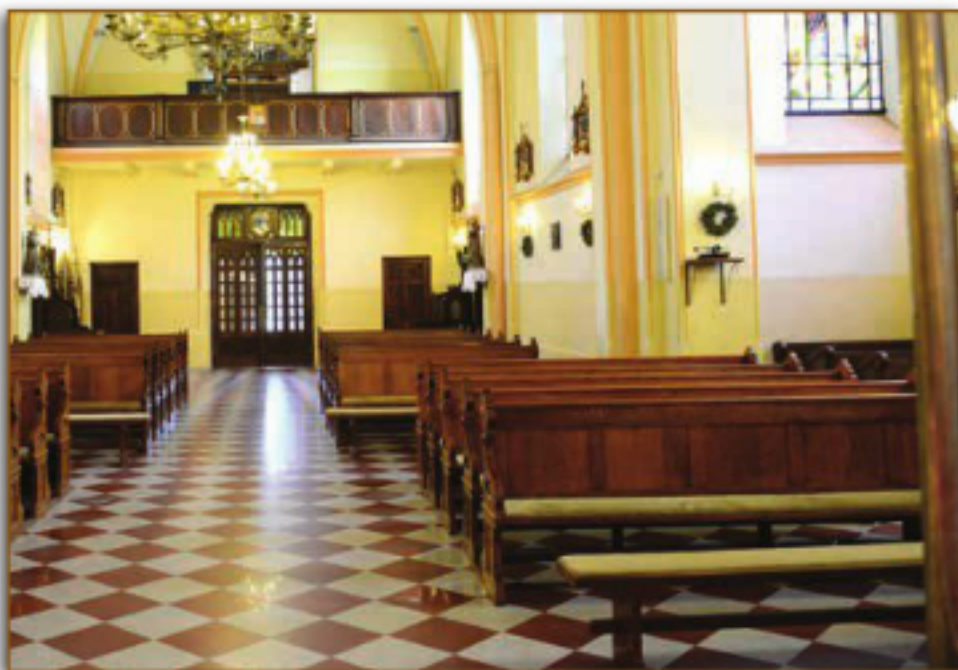

Ambona – też wykonana z dębowego pokostowanego na ciemno drewna - znajduje się pod północną ścianą prezbiterium. Na zaplecku spoczywa ośmio-boczny baldachim zwieńczony wieżyczą pinaklową i pinaklami. W podniebieniu baldachimu widnieje gołębica symbolizująca obecność Ducha Świętego.

Odnowiona ambona

Ławy także wykonane są z drzewa dębowego, politurowanego. Znajdują się po obu stronach nawy głównej oraz we wnękach kaplic transeptu. Boczne krawędzie ław wyobrażają lekko rozchylony kwiaton.

Ławy kościelne

Odnawiona chrzcielnica

Konfesjonał

Chrzcielnica w kościele w Niemcach podobnie jak ambona ma kształt kielicha wspartego na wiązce złożonych kolumniek. Na stopce kielicha umieszczono ośmioboczną czarę o stożkowym spodzie. Kielich chrzcielnicy pokryty jest ośmiobocznym hełmem.

W kościele znajdują się dwa konfesjonały, wykonane z ciemnego drewna ze złoceniami oraz zdobione płycinami, arkaturą i wieżycami.

Krucyfiks w kruchcie

Organy kościelne

Organy kościelne, wykonane przez firmę Hormanna, znajdują się na chórze, lekko nadwieszonym nad zachodnią częścią nawy głównej. Posiadają dziesięć piszczałek. Składają się z dębowej szafy prospektu, czyli obudowy – nieodłączającego pod względem charakteru od reszty wyposażenia.

W kruchcie, na ścianie południowej, na prawo od wejścia, wisi rzeźba – krucyfiks. Przedstawia Chrystusa ukrzyżowanego. Ułożenie ciała Chrystusa, podkreślenie napięcia mięśni oraz wyraz ogromnego cierpienia malujący się na twarzy Zbawiciela oddaje z jednej strony ogrom Jego cierpienia, z drugiej zaś wywołuje współczucie i litość u patrzących na Jego mękę.

W południowym transepcie znajduje się też namalowany na początku XX wieku przez M. Ryszkiewicza obraz Matki Bożej Różańcowej. Postać Madonny, przedstawiona en pied, stoi na kuli symbolizującej ziemski glob. Stopa Matki Bożej miażdży głowę węża – uosobienie szatana. Na lewym ramieniu Maryja trzyma Dzieciątka podtrzymujące wraz z nią różaniec. Malarska wizja nawiązuje do znanego z *Księgi Rodzaju* motywu Niewiasty ścierającej głowę wężowi.

Obraz Matki Bożej Różańcowej autorstwa M. Ryszkiewicza

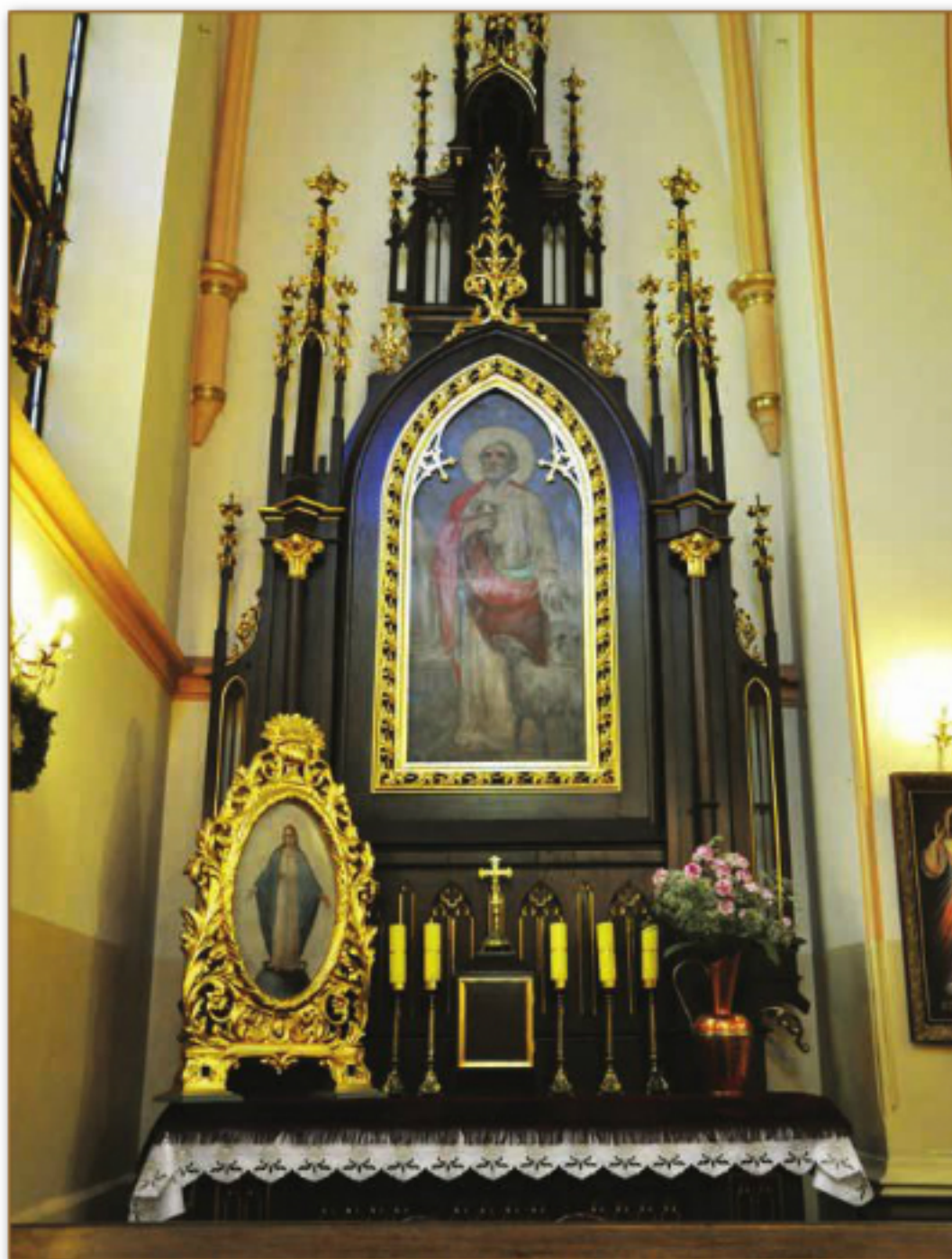

Stacje Drogi Krzyżowej

Na ścianie północnej części transeptu znajduje się neobarokowy obraz przedstawiający św. Bpa Stanisława ze Szczepanowa. Postać biskupa ukazanego w szatach pontyfikalnych błogosławi wyłaniającej się z grobowca półpostaci Piotrowina. Autor obrazu M. Ryszkiewicz przedstawia w swym dziele znany i często prezentowany w ikonografii dotyczącej św. Stanisława motyw. Biskup Stanisław, oskarżony przez spadkobierców Piotra Strzemieńczyka zwanego Piotrowinem o zabór jego dóbr na rzecz Kościoła, każe otworzyć grób i wskrzesza zmarłego, by ten potwierdził prawdę, że biskup kupił od niego dobra, a nie je zagarnął. Obraz o wymiarach 185x85 cm posiada w lewym dolnym narożu sygnaturę „M. Ryszkiewicz”.

Na ścianach wokół kościoła umieszczono 14 stacji Męki Pańskiej. Odlane są z masy kamiennej i polichromowane. Obrazy męki Chrystusa ujęte są w ciemne ramy ze złożeniami. Po bokach każdej stacji znajdują się dwa pinakle. Zwieńcza je krzyż w otoczeniu złożonych liści.

W kościele znajdują się dwa ołtarze boczne. Pierwszy z nich znajduje się przy wschodniej ścianie północnego transeptu. Rama ołtarza zamknięta jest ostrołukowo, płaskorzeźbiona z motywem liścia akantu, złożona. Ołtarz zbudowany jest z ciemnego drewna dębowego ze złożonymi partiami snycerskimi. Obraz na ołtarzu, nieznanego autorstwa, przedstawia św. Piotra Pasterza. Malarski wizerunek św. Piotra charakteryzuje go, podkreślając zarówno przymioty ducha (biała suknia oddaje czystość duszy świętego) jak i powierzoną mu przez Jezusa misję (owieczka u stóp świętego nawiązuje do motywu dobrego pasterza, którym św. Piotr na polecenie Mistrza został) oraz męczeństwo, którego znakiem staje się czerwony płaszcz.

Lewy ołtarz boczny

Drugi ołtarz znajduje się na wschodniej ścianie południowego transeptu. Identyczny w formie, stylu i wystroju z ołtarzem północnym różni się jedynie treścią obrazu, który przedstawia Przemienienie Pańskie. W górnej kompozycji obrazu widzimy Jezusa o otoczeniu Eliasza i Mojżesza. W przyziemiu widnieją przywarte do ziemi sylwetki Piotra, Jakuba i Jana. I tutaj nieznany z imienia i nazwiska malarz poprzez kompozycję i kolor oddał nastrój oraz typowy dla malarstwa neobarokowego dynamizm sceny przemienienia i uczucia obserwujących je apostołów.

oprac. Zbigniew Bernat

Prawy ołtarz boczny

Światło ożywia na szkłe malowane
postacie z witraży co patrzą na nas.
Igrają barwy, grają organy
- dobrze im tutaj modlić się z nami?
Po światła smugach od czasu do czasu,
ot tak zwyczajnie i bez hałasu,
wieści z kościoła podają sobie
- uczciwie ważąc co każdy robi!
Paweł w tym celu księgę otwiera
aby czytanie sprawdzić lektora,
palec unosi i grozi śmiało
tym, co obecni są tylko ciałem.
Piotr ku ambonce nachyla ucha
- całej homilii pilnie wysłucha.
Kluczem o szybę groźnie zastuka
gdy kto przynudza zamiast nauczać.
Z ministrantami do wóru dzwoni
by wrócił duchem kto w świat pogoił.
Jan, okiem poety, bystrym jak orzeł,
miłość każdego serca wymierzy.
Świetlaną radością błysną mu oczy
gdy zakochanych w Panu zobaczy.
Jakub jest starszy, więc tak wypada
aby dojrziałych wiekiem przebadał.
Tym, co z miłością tutaj przybyli,
gotów modlitwą nieba przychylić.
Lecz kto by w sercu złości przynosił
temu o łaski nikt nie poprosi.
Andrzej na młodych w świątyni zważa,
chciałby ich wiedzieć bliżej ołtarza,
a tych, co serca wznoszą do Pana
Krzyżem Andrzeja od zła ochrania.
Jakub Młodszy – jakże się cieszy
gdy nam przybywa w kościele dzieci
i błogosławi małym radośnie,
żeby na Bożą chwałę urosły.
Apostołów dwunastu witraże mieszczą
- z mojego miejsca nie widzę reszty.
Lecz wiem, że pilnie uważać trzeba:
te wszystkie wieści płyną do nieba!

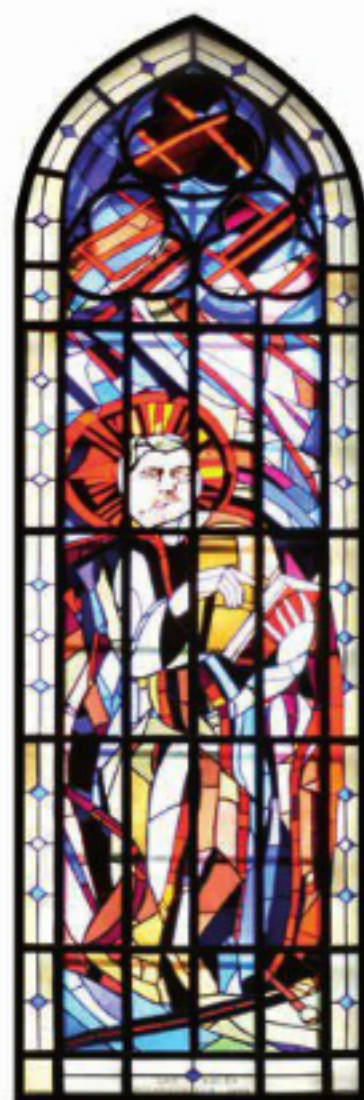
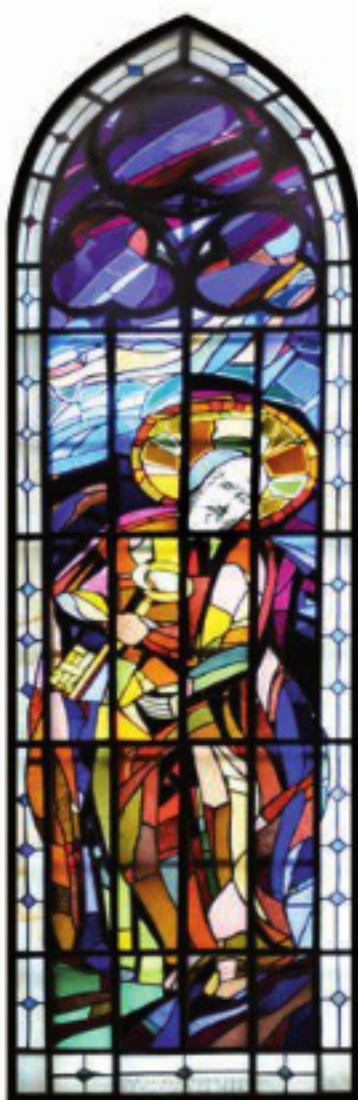
Janina Zarębska

Witraże przedstawiające
św. Piotra i św. Pawła

WYSTRÓJ KOŚCIOŁA

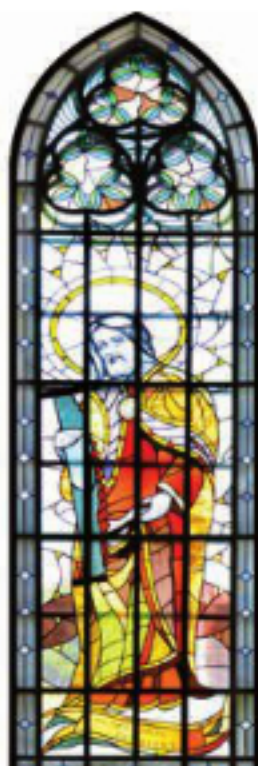
W ciągu stu lat istnienia kościół parafialny w Niemcach wzbogacał się wciąż, dzięki staraniom kolejnych proboszczów, w nowe elementy wystroju wnętrza.

Za zgodą wojewódzkiego konserwatora zabytków w maju 1994 r. wykonano i zamontowano pierwszy witraż. Jego projektantem i wykonawcą był lubelski artysta Marek Piątkowski. Przedstawiający postać św. Piotra, umieszczono w prezbiterium w południowym oknie. W grudniu 1994 r. zamontowano w prezbiterium w oknie północnym witraż przedstawiający postać św. Pawła. Kolejne z postaciami apostołów wykonywano i montowano, dzięki ofiarności parafian oraz ks. Franciszka Haładyja z Lublina, do roku 2001. Dwunasty witraż – przedstawiający św. Jakuba Młodsze – zamontowano 8 grudnia 2001 roku.

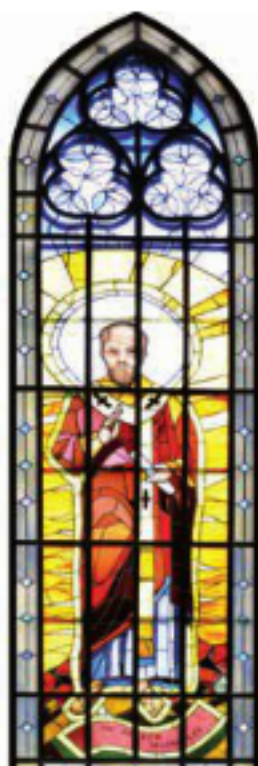

św. Andrzej

św. Szymon Gorliwy

św. Jakub Młodszy

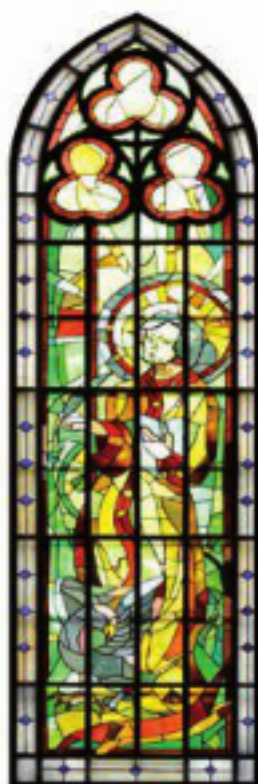
św. Jakub Starszy

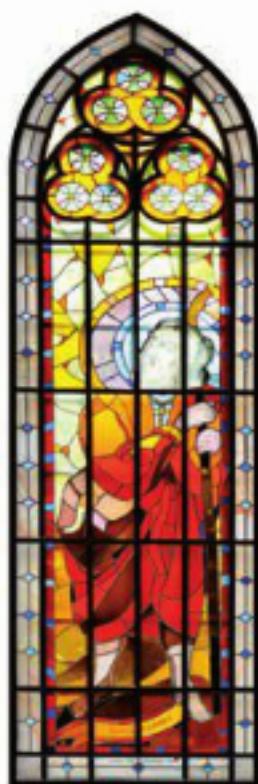
św. Tomasz

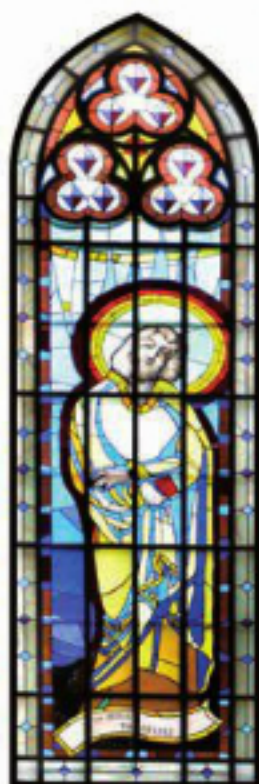
św. Mateusz

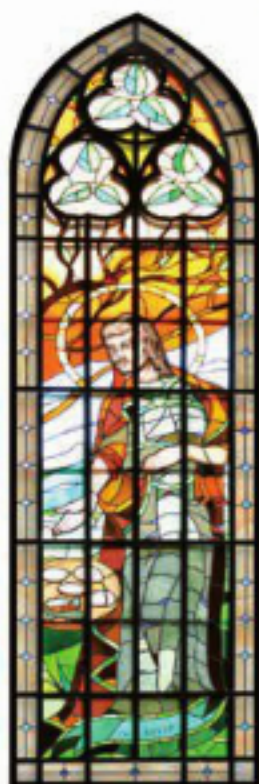
św. Jan

św. Bartłomiej

św. Juda Tadeusz

św. Filip

obraz Miłosierdzia Bożego

bł. Jan Paweł II

Oprócz witraży kościół wzbogacił się o kilka obrazów. Na prawym bocznym ołtarzu znajduje się ikona Matki Bożej Nieustającej Pomocy (Pasyjnej). Na lewym – Chrystusa Dawcy Życia i Zbawiciela (Pantokratora). Ikona ta jest pamiątką roku 2013 – Roku Wiary, którego symbolem był ten wizerunek Pana Jezusa.

Ponadto na ścianach wiszą obrazy olejne: Miłosierdzia Bożego (wg wizji św. Faustyny Kowalskiej), błogosławionego, a obecnie świętego, Jana Pawła II oraz bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Autorką wymienionych prac jest Teresa Zembrzycka.

Na południowej ścianie wisi obraz Matki Bożej Częstochowskiej.

bl. ks. Jerzy Popiełuszko

Matka Boża Częstochowska

Matka Boża Nieustającej Pomocy

Pantokrator - Chrystus Wszechwładca

Na filarze północnej ściany kościoła, nieopodal konfesjonatu, na drewnianej półce, znajduje się figura przedstawiająca św. Franciszka z Asyżu.

Po przeciwległej stronie, na ścianie południowej, umieszczono figurę św. Antoniego z Dzieciątkiem na ręku.

Figura przedstawiająca
św. Franciszka z Asyżu

Figura przedstawiająca
św. Antoniego
z Dzieciątkiem na ręku

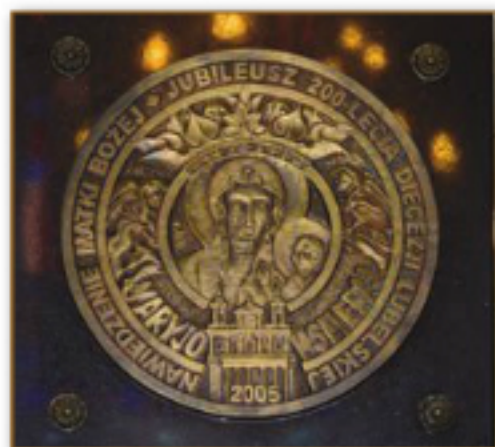
W roku 2000, w czasie misji świętych, z okazji jubileuszu 2000 lat Kościoła, pod witrażem przedstawiającym św. Tomasza Apostoła – na południowej ścianie umieszczono jubileuszową tablicę.

W czerwcu 2005 roku, z racji nawiedzenia obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej oraz 200-lecia diecezji lubelskiej, w północnej ścianie nawy głównej wmurowano pamiątkową mosiężną tablicę.

oprac. Zbigniew Bernat

Pamiątkowe tablice

PLEBANIA

Stary dom parafialny zbudowany został około 1909 roku. Późniejsza przebudowa sprawiła, że zatracił swe pierwotne cechy. Zbudowano go z kamienia opoki. Budynek starej plebanii pokryty jest dwuspadowym dachem z cynkowej blachy.

Stara plebania

Nowa plebania

CENOTAF

Cenotaf - to pusty grobowiec rodzaj symbolicznego pomnika stawianego zmarłym bądź poległym, których ciała spoczęły w obcej ziemi lub nie zostały odnalezione. W ogrodzeniu kościoła parafialnego św. Ignacego Loyoli w Niemcach tkwi właśnie kamienny cenotaf. W 1909 r. świeżo ukończoną neogotycką świątynię otoczono niewysokim murem, w który wstawiono przywieziony z nieznanego, ale zapewne niezbyt odległego miejsca piaskowcowy pomnik. Na jego dwóch widocznych płaszczyznach znajdują się ryte inskrypcje. Od strony ulicy można przeczytać: „SMUTNA NADER I MIŁA TO PAMIATKA RAZEM ADAŚ KOCHAN MOJ ZGINĄŁ POD MAZAYSKIEM DNIA 7 SEPTEMBRA R. 1812 MATKA TE PAMIEĆ KŁADZIE”. Słowa pełne matczynego bólu osładza świadomość bohaterskiej śmierci syna, o której czyta się na kamieniu od strony kościoła: „ZGINĄŁ WPRAWDZIE ODWAZNY MŁODZIAN ALE WIECZNĄ CHWAŁĄ ODZIAN”. 7 września 1812 r. w czasie wyprawy Napoleona na Moskwę doszło do bitwy pod Możajskiem, czyli pod Borodino. Nieznany Adaś (na pomniku zabrakło jego nazwiska) znalazł się wśród 30 tys. poległych wówczas żołnierzy Wielkiej Armii. Być może zginął podczas wieczornego ataku polskiego 5 korpusu księcia Józefa Poniatowskiego na rosyjskie pozycje pod wsią Utica. W szturmie odznaczył się wtedy m.in. 13 pułk huzarów, w którego szeregach walczyli poborowi z okolic Lublina. Niemce mają więc pomnik bohatera godny uszanowania przez miejscowych mieszkańców i zarazem owiany tajemnicą zabytek, który powinien zainteresować turystów.

Cenotaf

CMENTARZ

Cmentarz grzebalny wyodrębniony został z dóbr fundatora kościoła Ignacego Budnego w roku 1914. Początkowo posiadał powierzchnię 1 morgi. Powiększono go w roku 1933. Od strony zachodniej ogrodzony jest żelaznym płotem i bramą opartą na muryowanych z czerwonej cegły słupach. Pozostałe boki cmentarza ogrodzone są kamiennym murem krytym czerwoną dachówką. W roku 2005 również z inicjatywy proboszcza ks. kan. Krzysztofa Galewskiego na cmentarzu wybudowano kaplicę, od wschodniej i północnej strony ogrodzono cmentarz cementowymi przesłami, a w 2013r ułożono dwa chodniki z kostki brukowej.

oprac. Teresa Zembrzycka

ZADUSZKI

las krzyży
i groby większe
mniejsze i całkiem małutkie
chryzantemy i znicze
a wszystko to
niepojętym
naznaczone smutkiem
w alejce
grajek psalmy snuje
skrzydłem pomachał
biały anioł w głorii
my przekładamy
nagrobków stronicę
bo są jak książki
do historii
cisza
czasem ptak zakwilił
wznosząc ku niebu
światła jasną łonę
spią snem spokojnym
ci co w mrok odeszli
okryci troski
wzorzystym całunem
w zadłku
drzew mistyczny poszum
wiatr listowie wzniesił
płomienną mgławicą
może w cieniu mogił
spacerują święci
to niech pozostanie
wieczną tajemnicą.

„Malwa”
Sabina Szymbor

Kaplica na cmentarzu

Grób księdza
Władysława Jędruszaka

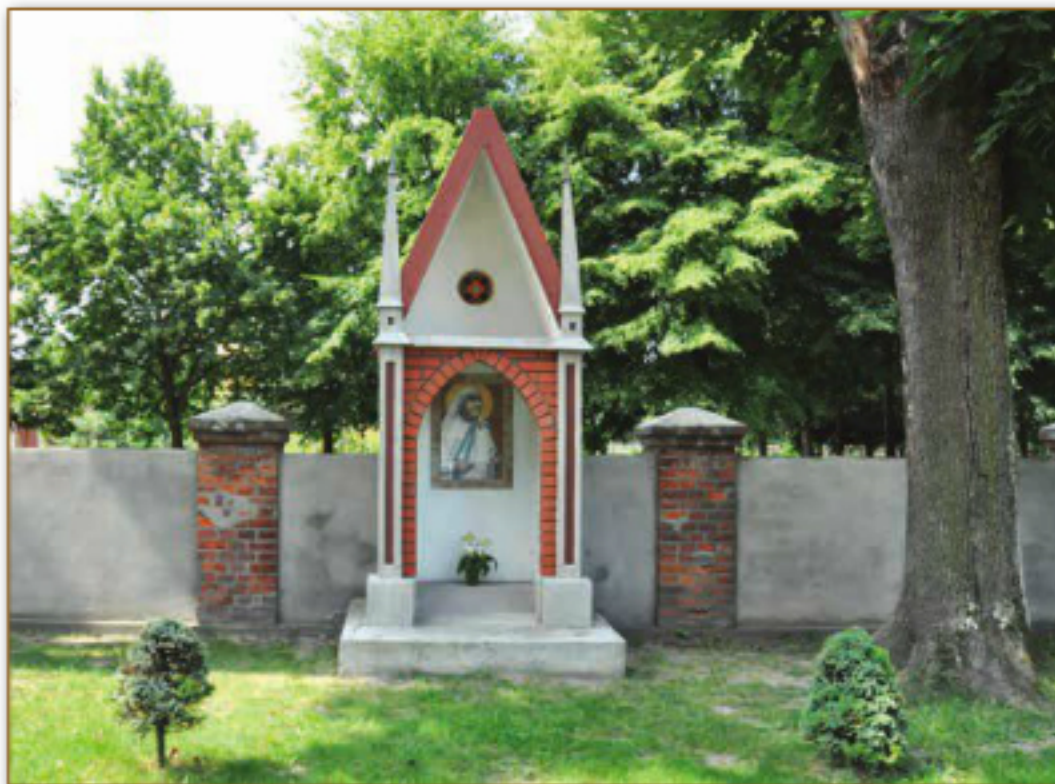
KAPLICZKI PRZYKOŚCIELNE

Majowy wieczór

*Świat stał się tajemniczy,
jak zaczarowany,
i tylko gdzieś w oddali
spod starej
kapliczki przydrożnej
cichutkie niosą się nutki
majowej pieśni nabożnej.*

*„Małwa”
Sabina Szymbor*

Jedna z kapliczek

W roku 2005, z inicjatywy ks. proboszcza Krzysztofa Galewskiego i za zgodą Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, wokół kościoła wybudowano wg projektu Marka Piątkowskiego i poświęcono 4 kapliczki nawiązujące w formie do architektury neogotyckiej. Od strony północnej znajdują się kapliczki pod wezwaniem św. Maksymiliana Kolbego oraz św. Faustyny. Od strony południowej – kapliczki bł. Matki Teresy z Kalkuty oraz św. Brata Alberta. Przy kapliczkach tych modlimy się m.in. podczas oktawy Bożego Ciała i w pierwszą niedzielę października w czasie procesji różańcowej.

oprac. Zbigniew Bernat

*Postacie świętych
z kapliczek*

KAPLICZKI I KRZYŻE PRZYDROŻNE

Kapliczki, krzyże, figury świętych to na stałe wpisane w krajobraz Polski znaki chrześcijańskiej wiary jej mieszkańców.

W centrum pejzażu naszej parafii, jakby w jej sercu stoi świątynia. Strzelista wieża wyrasta ku niebu z cienia klonów. A przy wszystkich drogach i drózkach okolicy spotkamy skromniejsze formy architektury sakralnej. To kapliczki, takie małe świątynie, stawiane jako oprawa wizerunku Boga, Matki Bożej. Dawniej zdobiono je wieńcami z liści dębu, barwinka, pękami ziół. Oprawą kapliczek z kolei były sadzone dookoła wysokie drzewa, a gdy te podrosły dosadzano rozmaite krzewy ozdobne.

Różne były motywy wznoszenia tych budowli. Te stojące na rozstajach dróg, to nie tylko miejsca kultu religijnego, to również prastare wskazówki dla orientacji podróżnych. Wszyscy wiedzieli, że przy kapliczce, krzyżu należy skręcić w tę lub tamtą stronę, aby dojechać do obranego celu.

Wiele tych znaków wiary spotykamy też na skrajach wiosek – to tradycja nakazywała oddawać miejscowość pod opiekę Bożą.

Przed daleką podróżą, a nawet wyjazdem na jarmark, zatrzymywano się w tych miejscach i proszono Boga o bezpieczną drogę, opiekę nad pozostawionym mieniem. Były to też charakterystyczne miejsca na wsi, przy których umawiano się na spotkania, rozstrzygano trudne problemy. Tam zapadały decyzje w ważnych sprawach społeczności wsi.

Krzyż przy leśnej drodze prowadzącej do Rudki Kozłowieckiej

„Figura” na skraju jednej z linii Rudki Kozłowieckiej

Kapliczka znajdująca się w Leonowie, ufundowana przez hrabinę Martę Łoś jako dziękczynienie za szczęśliwe urodzenie dziecka - 1930 r.

Zdarzało się u nas, tak jak w całej Polsce, że stawiano kapliczkę jako akt pokuty, zadośćuczynienia lub votum wdzięczności.

W Rudce Kozłowieckiej wzniesiono tzw. „święty domek” ku czci Matki Bożej Częstochowskiej. W środku mieści się ołtarzyk i miejsce dla księdza oraz ministrantów.

Najstarsza parafialna kapliczka znajduje się w ogrodzie plebańskim w Niemcach. Została wzniesiona na miejscu drewnianej, siedemnastowiecznej kaplicy cmentarnej.

Przemierzając różne miejscowości naszej parafii możemy spotkać jeszcze stare drewniane krzyże. Niektóre całkiem proste, na innych widać, że autorzy wkładali dużo serca w ich wykonanie. Stoją w cieniu drzew, które przez lata wyrosły potężnie i słyszały pewnie niejedną prośbę wznoszoną do Boga w tym miejscu, do Boga, który zawisł przecież na takim prostym, drewnianym krzyżu.

Kapliczka dziękczynna za cudowne uzdrowienie, Rudka Kozłowiecka.

Właściciel majątku Niemce ufundował w 1861 kapliczkę ku czci Matki Bożej Częstochowskiej

Kapliczka Matki Bożej z 1980 r. zbudowana na miejscu drewnianej z początku XX w. w centrum Niemiec Figura Matki Bożej Niepokalanej została dwukrotnie sprofanowana i rozbita przez wandalów w latach 1994 i 2014

Z kapliczkami jest tak, jak z kolędami. Podobno wciąż powstają nowe, ale te stare są ponadczasowymi pomnikami naszej odrębności kulturowej. Często to również pamiątki po kimś bliskim. Są na trwale związane z obrazem rodzinnych stron, który nosimy w sercu. Dlatego dbamy o nie, odnawiamy, pielęgnujemy ogródki kwiatowe wokół nich.

Drewniany krzyż w Rudce Kozłowieckiej

Czas biegnie, świat się zmienia. Drewniane krzyże w większości zostały zastąpione przez beton i metal, na stałe ozdobione znakiem współczesnej cywilizacji – kwiatami z plastiku. Jednak nadal są ważnymi i potrzebnymi małymi świątyniami, przy których spotykamy się, aby wspólnie zanosić modlitwy do Boga. Niektóre są stacjami Drogi Krzyżowej. Przy innych zatrzymujemy się podczas obchodu pól, by dziękować za piękny świat i modlić się o dobre zbiory. Wiosną, przy nich właśnie gromadzą się mieszkańcy poszczególnych wiosek śpiewając wspólnie „majówki” do Matki Bożej.

PRZYDROŻNE ŚWIĄTKI

stoją zwykle przy drogach
zapomnianych ścieżkach
takie swojskie
tak bliskie naturze
wyciosane z drewna
ulepione z gliny
zadumane świątki
przyodziały kurzem
tylko skąd tyle bólu
i smutku na twarzach
wszak niejedyn wędrowiec
rzuci dobre słowo
oplecione powojem
wrosły w pejzaż ciszy
tu mają przyjaciół
swoją daszek nad głową
święci wysłannicy
stróża krajobrazu
chronią od złych mocy
odwodzą od grzechu
stąd w tych rysach ponurych
wyżłobionych troską
próżno szukać chociażby
namiaszki uśmiechu

„Malwa”

Sabina Szymbor

W granicach naszej parafii jest 20 kapliczek i 36 krzyży. Może warto przystanąć na chwilę przy którymś z nich, wśród pośpiechu naszego zabieganego życia?

oprac. Teresa Zembrzycka

DUCHOWNI

SYLWETKI KSIĘŻY PROBOSZCZÓW

Parafia Niemce w swej stuletniej historii miała wyjątkowe szczęście do swych gospodarzy. Wszyscy księża proboszczowie, którym powierzono trud pracy duszpasterskiej i administrowanie majątkiem wspólnoty, wywiązywali się ze swych zadań należycie, bardzo dobrze lub wręcz „po mistrzowsku”.

Ci ostatni potrafili nie tylko dbać o powierzonych sobie wiernych, ich praktyki religijne oraz stan wiary, ale nadto pogłębiali tę wiarę, dawali im żywy przykład pobożności, a przez swoje wielorakie działania, umieli w duszach parafian rozbudzić gorliwość i ofiarność chrześcijańską. Podobnie było z powierzonym majątkiem parafialnym, który pod gospodarskim okiem nie niszczał i nie został uszczuplony, ale wręcz rozrastał się i był wzbogacany o nowe obiekty i inwestycje.

W pamięci parafian do dzisiaj żyją postacie i dzieła tych najbardziej zasłużonych. Chcielibyśmy przypomnieć sylwetki księży administrujących parafią w stuletniej jej historii.

Urodził się 24 lipca 1871 roku. W roku 1895 przyjął święcenia kapłańskie. 26 marca 1914 roku dekretem Kurii Biskupiej w Lublinie został mianowany pierwszym proboszczem parafii pod wezwaniem św. Ignacego Loyoli w Niemcach. Było to w 19 roku jego posługi kapłańskiej, w wieku 43 lat.

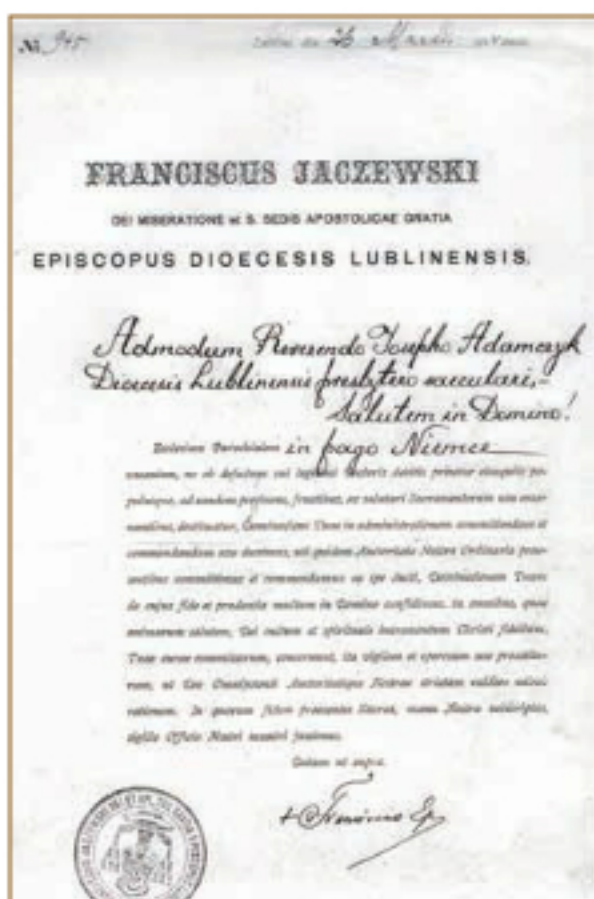
Uroczysta instalacja nowego administratora parafii odbyła się 26 kwietnia 1914 roku, w miesiąc po nominacji. Oficjalnego wprowadzenia dokonał ówczesny dziekan Dekanatu Lubartowskiego, ks. Zenon Kwiek w obecności Rady Kościelnej i licznie zebranych wiernych przybyłych z okolicznych miejscowości.

Ksiądz Adamczyk przejął tegoż dnia cały majątek oraz inwentarz kościelny i parafialny rozpoczynając kierowanie podległą sobie nowo powstałą wspólnotą.

Wiemy, że w 1914 roku odprawił w Niemcach po raz pierwszy procesję Bożego Ciała do czterech ołtarzy starannie przygotowanych przez wiernych, przygotował uroczystość odpustową w dniu św. Apostołów Piotra i Pawła... A potem wybuchła I wojna światowa, która brutalnie wdarła się w życie parafii i praktycznie uniemożliwiła realizację ambitnych planów rozwoju życia religijnego. Ksiądz proboszcz Adamczyk musiał poprzestać na podstawowych zadaniach duszpasterskich ograniczany nieustannie przez działania wojenne, prawodawstwo okupantów oraz liczne nieszczęścia spadające na kraj i jego mieszkańców.

W dużej mierze dzięki ofiarności, wysiłkom i mocnej wierze księdza proboszcza, udało się parafii przetrwać te trudne, tragiczne lata i doczekać wolnej Polski.

Dnia 16 kwietnia 1919 roku ksiądz Józef Adamczyk przeniesiony został na stanowisko proboszcza parafii Krzczonów, gdzie zmarł w roku 1940 mając 69 lat.

Akt nominacji pierwszego proboszcza parafii Niemce Józefa Adamczyka

Ksiądz Adam Padziński proboszczem w Niemcach był bardzo krótko. Nominację biskupią otrzymał 16 kwietnia 1919 roku. Wcześniej pełnił funkcję wikariusza w Markuszowie. Do naszej parafii trafił w okresie bardzo burzliwym i niesprzyjającym rozwojowi życia religijnego.

Zniszczenia wojenne, wciąż jeszcze groźna epidemia grypy „hiszpanki”, wszechobecna bieda i chaos towarzyszący tworzeniu zrębów młodej polskiej państwowości oraz niepewność sytuacji politycznej i gospodarczej, to tylko niektóre z problemów ówczesnego codziennego życia, z którymi przyszło się mierzyć proboszczowi.

Dodać należy, że po śmierci dziedzica Budnego, w samych Niemcach oraz majątku Budnych panowała niepewność i stagnacja. Wszystkim bardzo brakowało lokalnego przywódcy, który mógłby przekazać swoją siłę i stać się drogowskazem dla całej wspólnoty. Pomoc dla parafii też pewnie nie miała już takiego zakresu, jak za życia fundatora.

Po roku administrowania parafią św. Ignacego w Niemcach, ksiądz proboszcz Padziński został przeniesiony do pracy w Komarowie, w powiecie tomaszowskim. Było to 14 maja 1920 roku.

**ks. Adam
Padziński
1919-1920**

**ks. Ludwik
Bernatt
1920-1935**

Urodził się w Dysie w 1880 roku jako najmłodsze, siódme dziecko w rodzinie. Po ukończeniu w 1902 r. seminarium duchownego w Lublinie i przyjęciu święceń kapłańskich, ksiądz Bernatt pracował w kilku parafiach: Wola Gułowska, Knychówek, poklasztorny wówczas kościół św. Stanisława w Lublinie - obecnie Bazylika oo. Dominikanów, pw. św. Anny w Białej Podlaskiej, pw. Rozesłania Apostołów w Chełmie.

Do Niemiec trafił ks. Bernatt w 1920 roku. Były to czasy bardzo trudne dla parafii i dla całego polskiego społeczeństwa. Po zawierusze I wojny światowej i chaosie ledwie co odzyskanej wolności, nadciągnęła nad nasze ziemie nawałnica wojny polsko-bolszewickiej, której rok 1920 był najniebezpieczniejszym i najbardziej bohaterskim centrum. Ksiądz Ludwik Bernatt przybył do Niemiec w maju 1920 roku, musiał więc być tu obecny podczas najazdu Armii Czerwonej i najstraszliwszych zmaganiań polsko-radzieckich od czerwca do sierpnia 1920 roku. Wiemy, że nie stracił ducha ani nie poddał się zwątpieniu, bo od razu po swoim przybyciu, jak relacjonuje Kronika Parafialna, wziął się bardzo energicznie do działań tak w sferze materialnej, jak i duszpasterskiej.

Z inicjatywy nowego proboszczaza kupiono stacje Drogi Krzyżowej, które do dzisiaj zdobią ściany naszej świątyni. Na prośbę ks. Bernatta ówczesny biskup ordynariusz lubelski Marian Fulman erygował w Niemcach to nabożeństwo, a gwardian zakonu oo. kapucynów z Lublina poświęcił stacje.

W 1923 roku zwrócono parafii jeden z trzech dzwonów zarekwirowanych przez Rosjan w czasie I wojny światowej. Parafia pw. św. Ignacego Loyoli w Niemcach istniała już ponad 10 lat, kiedy w 1925 roku odbyła się w niej po raz pierwszy wizytacja biskupia. Natomiast od 15 do 20 marca 1927 roku wierni naszej parafii przeżywali pierwsze misje święte przeprowadzone przez księży misjonarzy z Krakowa, których zaprosił ks. Bernatt.

Życie religijne musiało rozwijać się bardzo energicznie, bo ksiądz Ludwik zdecydował się w 1930 roku na założenie III Zakonu św. Franciszka, który aż do lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku skupiał liczne grono „tercjarzy” we wszystkich miejscowościach należących do parafii. W tym samym roku zakupiono dla wspólnoty parafialnej trzy nowe duże dzwony, które, po uroczystej konsekracji przez ks. bpa Fulmana, zawieszono na wieży kościelnej.

Przed drugą wizytacją biskupią, która przypadła na rok 1931, ks. proboszcz Bernatt odnowił całkowicie wnętrze kościoła, powiększył cmentarz grzebalny i otoczył go murem, gdyż wcześniej miejsce wiecznego spoczynku naszych parafian okalał jedynie drewniany płot.

Kronika Parafialna zawiera następujący zapis dotyczący osoby księdza proboszczaza Ludwika Bernatta, który wystarcza za wszelkie pochwały i świadectwa: *Do dziś żyje w pamięci wiernych postać męża apostołskiego, kapłana według serca Bożego, przyjaciel i ojca ubogich i małuczkich. Szczery żal ogarnął parafian, gdy po 15 latach odchodził*

wielki gospodarz, świetny mówca i organizator parafii. Pozostawił po sobie wiele dorobku materialnego i rozszerzone wiarą Chrystusową i jego miłością serca parafian.

Ksiądz Ludwik Bernatt zmarł 5. lipca 1955 roku w Wąwolnicy, gdzie jest pochowany na cmentarzu parafialnym. W uroczystościach pogrzebowych brała również udział delegacja naszej parafii z ks. Jędruszką. W Kronice Parafialnej zapisano o tym wydarzeniu: ... w pogrzebie wzięło udział 5000-6000 ludzi, na czele z bp Tomaszem Wilczyńskim, wzięli również udział dawni parafianie Niemiec ze swym Proboszczem – towarzyszyło Proboszczowi czterdziestu parafian, czterech włóścian w sukmanach niosło wieńce.

Na innym miejscu w tejże Kronice czytamy: *I zmarł nieodżałowanej pamięci kapłan, mąż Boży, człowiek nieposzlakowany, kryształowa dusza, pełen miłości Boga i bliźniego. Przyjaciel maluczkich, ubogich i nędzarzy. Wierny sługa odszedł po zapłatę wiekuistą.*

Ksiądz Władysław Jędruszek urodził się 21 września 1903 roku w Ciechankach. Wychowywany był przez matkę ponieważ ojciec, trzy miesiące po jego urodzeniu, zmarł. Świecenia kapłańskie przyjął w 1931 roku w Lublinie mając 28 lat. 5 maja 1931 roku został skierowany do pracy w Krasnymstawie, gdzie pełnił funkcję wikariusza i kapłana garnizonu wojskowego. 1 maja 1933 roku został Prokuratorem Seminarium Duchownego w Lublinie oraz kapłanem więziennym i rektorem kaplicy Św. Trójcy na zamku lubelskim. Już w czwartym roku swego kapłaństwa został mianowany w miejsce ks. Ludwika Bernatta na stanowisko proboszcza parafii świętego Ignacego Loyoli w Niemcach. Od swego ingresu aż do końca posługi pełnił również funkcję wicedziekana Dekanatu Lubartowskiego.

Młody, 32 letni kapłan przybył do Niemiec 20 maja 1935 roku w asyście ks. dra Władysława Gorala i ks. Peryta. Na ich spotkanie wyszła cała parafia, a ksiądz Jędruszek od razu dał się poznać, jako świetny mówca, dyplomata i człowiek pełny optymizmu oraz woli działania. Na powitanie swoich nowych parafian przemówił do tłumu, na wstępie wymieniając i wychwalając zasługi swego poprzednika, przedstawił ogólnie swoje zamierzenia i na koniec zaprosił wiernych do współpracy przy budowie Królestwa Bożego tu, w ich sercach i na tej ziemi.

Proboszcz Jędruszek był bardzo energiczny i sprawny w działaniu, zarówno w sprawach duszpasterskich, jak i społecznych. Nie bał się nowości i namawiał do postępu swoich wiernych. Za jego sprawą już w roku 1937 Niemce, jako jedyna podlubelska miejscowość zostały zelektryfikowane i zaopatrzone w oświetlenie uliczne. Elektryczność posiadały także kościoły i plebanie. Głos Lubelski z dnia 27 listopada 1937 roku podawał: *doprowadzenie do skutku i elektryfikacja wsi Niemce jest zasługą proboszcza miejscowej parafii ks. Władysława Jędruszaka.*

**ks. Władysław
Jędruszek**
1935-1975

W tym samym roku parafia powiększyła się najpierw o Rudkę Kozłowiecką, a potem o Kolonię Boduszyn.

W sierpniu 1938 roku nowy proboszcz musiał zdać sprawę ze swej trzyletniej posługi w czasie trzeciej wizytacji biskupiej parafii Niemce dokonanej przez bpa Władysława Goralą.

Rok 1939 rozpoczął się dla parafii pomyślnie. 26 stycznia przyłączono do jej terytorium wieś Kolonia Ludwinów, odłączoną od parafii w Bystrzycy, a dwa miesiące później, 25 marca miało miejsce uroczyste erygowanie Bractwa Męki Pańskiej połączone ze sprowadzeniem do Niemiec autentycznych relikwii drzewa Krzyża św. (uroczystości przewodniczył ks. bp. sufragan W. Goral). Potem wybuchła II wojna światowa.

Lata wojny i okupacji były dla ks. Jędruszaka i jego parafian czasem bardzo trudnym, niebezpiecznym i pełnym prób. Młody kapłan musiał poświęcić swój zapał na ratowanie nie tylko dusz, ale często i życia swoich wiernych.

Pierwsze spotkanie z Niemcami nastąpiło już 17 września 1939 roku i omal nie zakończyło się dla księdza tragicznie. Niemieccy żołnierze zażądali kluczy od kościoła, by tam, na dywanie z głównego ołtarza, złożyć ciała swoich zabitych kolegów. Chcieli też odprawienia nabożeństwa żałobnego w ich intencji. Ksiądz proboszcz odmówił, nie zgodził się także na pochowanie żołnierzy na cmentarzu przykościelnym, za co został skazany przez doraźny sąd polowy na karę śmierci przez rozstrzelanie. Wyrok po wyjaśnieniu w ostatniej chwili anulowano.

Przez kilka miesięcy plebania stała się miejscem zakwaterowania dla niemieckich oficerów. Było to sąsiedztwo bardzo uciążliwe i niebezpieczne dla księdza proboszcza, tym bardziej, że zaczął on pomagać rodzinom wysiedlonym przez okupanta z terenów wcielonych do III Rzeszy w województwie poznańskim. Po odejściu Niemców na terenie plebanii ukrywało się przez wiele miesięcy, a niekiedy i lat, kilku księży, którzy nie mogli powrócić do swoich parafii. Ksiądz Jędruszak wystarał się dla niektórych z nich w kurii o oficjalne nominacje na wikariuszy.

Ksiądz proboszcz Jędruszak nie wahał się narażać własnego zdrowia i życia niosąc pomoc potrzebującym. Wiele osób dzięki niemu i hrabinie Marcie Łoś uniknęło wywiezienia na przymusowe roboty do Niemiec. Wiele osób uzyskało pomoc materialną, niektórzy zawdzięczają księdzu uwolnienie z niemieckiego więzienia, a nawet z obozu koncentracyjnego na Majdanku.

27 lutego 1940 roku ks. Jędruszak ponownie „otarł się o śmierć”, gdyż przez cały dzień był przetrzymywany przez oddział niemiecki jako zakładnik, dopóki gmina nie odda kontyngentu zboża. Wszystko skończyło się dobrze, chłopci szybko dostarczyli zboże i uratowali swego duszpasterza, ale ksiądz jeszcze wielokrotnie potem był więziony i szykanowany przez okupantów.

Niewiele osób wiedziało, że ksiądz proboszcz nawiązał kontakt z partyzantami i jest oficerem Armii Krajowej oraz kapłanem miejscowego oddziału leśnego.

W 1942 roku ks. Jędruszek i jego parafianie z ciężkim sercem żegnali dzwony zarekwirowane przez Niemców na potrzeby przemysłu zbrojeniowego. W 1943 roku ksiądz dzięki swojej pomysłowości i przedsiębiorczości uchronił mieszkańców Niemiec przed akcją pacyfikacyjną po znalezieniu ciała zastrzelonego niemieckiego kapitana, dowódcy składu amunicji na „Mulaku”.

Pierwsze lata powojenne, zwłaszcza czas „umacniania władzy ludowej” nie były wcale dla księdza proboszcza spokojniejsze. W roku 1946 został on aresztowany 17 marca przez Urząd Bezpieczeństwa Publicznego, a następnie więziony w Lubartowie i Lublinie do 14 marca 1947 r. W tym czasie jego obowiązki pełnił przebywający w Niemczech ks. Jan Szczepański, późniejszy męczennik zamordowany przez komunistów w Brzeżnicy Bychawskiej.

Więzienie, absurdalne zarzuty, które mu stawiano, nawet fałszywe zeznania osób znanych księdzu proboszczowi z parafii nie załamały duchownego, który po powrocie do Niemiec zajął się energicznie pracą w swojej „owczarni”. Dodać należy, że aktywnym członkiem podziemia antykomunistycznego pozostał aż do połowy lat pięćdziesiątych, nadal pełniąc funkcję kapłana i przyjmując przysięgi od nowych członków ruchu oporu.

W latach powojennych za sprawą ks. Jędruszaka w naszej parafii odbyły się aż trzy misje święte i ich renowacje. Parafia była czterokrotnie wizytowana przez biskupów lubelskich. W 1956 roku terytorium parafii powiększyło się jeszcze o część wsi Baszki i Boduszyn odłączone od parafii w Bystrzycy.

Staraniem księdza proboszcza w 1958 roku zakupiono nowe dzwony, które poświęcono i zawieszono na drewnianej dzwonnicy po prawej stronie od bramy parkanu w czasie odpustu św. Ignacego. Są to te same dzwony, które możemy słyszeć i podziwiać do dzisiaj.

W styczniu 1961 Kolegium Orzekające w Lubartowie ukarało ks. proboszcza grzywną, a potem karą aresztu jednego miesiąca za zbiórkę darów dla Seminarium Duchownego.

Inną bolączką księdza Jędruszaka były ciągłe boje z ówczesną administracją, która odmawiała uznania prawa parafii do posiadania gruntów rolnych w naszej miejscowości. Wg władz były to grunty należące do majątku Łosiów, a wcześniej Budnych i jako takie podlegały nacjonalizacji na mocy ustawy o reformie rolnej. W roku 1962 wszczęto postępowanie przejęcia ziemi parafialnej na rzecz państwa. Prawie po 6 latach, po wielu wysiłkach i staraniach ks. proboszcza Władysława Jędruszaka, po wielokrotnych sprawach i odwołaniach wreszcie 1 października 1968 r. Sąd Wojewódzki w Lublinie

**ks. kan. Roman
Bolesławski
1975-1991**

przyznał, że Parafia rzymsko – katolicka w Niemcach jest właścicielem gruntu o obszarze 3,50 ha, w tym 1,50 ha pod cmentarz grzebalny.

Wielkim przedsięwzięciem i świętem dla parafii było nawiedzenie kopii cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, które miało miejsce w dniach 23 – 24 kwietnia 1972 roku. Prawdę mówiąc, były to tylko same zakratowane ramy, bo obraz został „aresztowany” przez władze. Mimo wielu przeciwności i nieprzychylnego stosunku ówczesnych władz wydarzenie to stało się prawdziwą manifestacją wiary i wierności ludu Bożego naszej parafii.

Ksiądz Władysław Jędruszek jednak w latach 70-tych coraz bardziej podupadał na zdrowiu. Dawały znać o sobie lata okupacji i przetrzymywania w komunistycznym więzieniu. Wyczerpywały się siły, aż 14 maja 1975 roku nastąpiła śmierć. Ksiądz proboszcz miał wtedy 72 lata. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Niemcach. Uroczystościom pogrzebowym przewodniczył ks. bp Edmund Ilcewicz.

Wierni długo opłakiwali odejście swego pasterza i do dzisiaj modlą się za spokój jego duszy. W pamięci parafian pozostał on na zawsze, jako wspaniały kapłan, doskonały mówca, gorący patriota i wrażliwy na potrzeby bliźnich człowiek. W parafii pw. św. Ignacego Loyoli w Niemcach spędził najowocniejsze 40 lat swego kapłańskiego ziemskiego życia.

oprac. Mirosław Chotna

Ksiądz Roman Bolesławski urodził się w Kurowie 18 stycznia 1929 roku. Po ukończeniu Seminarium Duchownego w Lublinie przyjął święcenia kapłańskie 21 czerwca 1953 roku mając 24 lata. Zanim przybył do Niemiec pełnił funkcję wikariusza w Chełmie (Narodzenia NMP), Tomaszowie Lubelskim i Suścu. W 1966 roku został powołany na stanowisko administratora parafii Susiec. W maju 1974r ks. bp Piotr Kałwa mianował ks. Romana Bolesławskiego proboszczem w Biskupicach. W 1975 roku ks. Bolesławski otrzymał powołanie na stanowisko proboszcza parafii w Niemcach po zmarłym ks. Władysławie Jędruszku.

Wkrótce ksiądz proboszcz zaczął swe starania o stan materialny parafii od zakupu i wymiany ławek kościelnych (1976 r.), w następnym roku podczas wizytacji biskupiej dokonano poświęcenia nowego tabernakulum w ołtarzu głównym, a w 1979 roku rozpoczęto budowę nowej plebanii. Budowę zakończono w 1986 roku, a 11 maja podczas wizytacji bp. Bolesława Pylaka, została ona uroczystie poświęcona i oddana do użytku. W tymże roku przystąpiono do wymiany pokrycia dachu kościoła parafialnego. Stare i spękane miejscami dachówki zastąpiono blachą miedzianą. Mocno przykurzone i wyblakłe wnętrze parafialnej świątyni zostało z inicjatywy ks. Bolesławskiego odmalowane w 1982 roku.

Równolegle z pracą duszpasterską staraniem ks. proboszcza wykonano ogrzewanie kościoła, nagłośnienie i napęd elektryczny dzwonów. Inwestycje w następnych latach objęły też nową, metalową dzwonnice wyposażoną w napęd elektryczny dzwonów. Jest to ta sama dzwonnica, która służy parafii do dzisiaj.

Za administracji ks. proboszcza Bolesławskiego parafia św. Ignacego doczekała się pierwszych powołań. 24.07.1986r. siostra Grażyna Wójtowicz złożyła śluby wieczyste w Zgromadzeniu Sióstr Sercanek w Warszawie, w następnym roku Grzegorz Zadrozny i Grzegorz Trąbka wstąpili do Lubelskiego Seminarium Duchownego, a w 1989 roku rozpoczęli tam studia także Dariusz Tkaczyk.

W 1990 roku do szkół powróciła katecheza. Ksiądz Bolesławski bardzo szybko i sprawnie zapewnił uczniom z Niemiec wykwalifikowaną pedagogicznie kadrę katechetów. Za jego urzędowania bardzo energicznie rozwijała swoją działalność artystyczną schola „Droga do Emaus”.

Parafia za czasów ks. proboszcza Romana Bolesławskiego była trzykrotnie wizytowana. W 1985r. ks. bp. Bolesław Pylak *pragnąc wyrazić uznanie dla gorliwej pracy i godnej postawy kapłańskiej* mianował ks. Romana Bolesławskiego kanonikiem honorowym Kapituły Kolegiaty Zamojskiej.

Pod koniec 1991 roku ze względu na powstały konflikt w parafii i utratę zdrowia przez ks. proboszcza Bolesławskiego, ks. bp Bolesław Pylak 16 grudnia 1991r mianował administratorem parafii Niemce ks. kan. Krzysztofa Galewskiego. 1 stycznia 1992 roku ks. Krzysztof Galewski został uroczystie wprowadzony do Niemiec i oficjalnie przejął administrowanie parafią. Ksiądz Bolesławski pozostawał nadal w Niemcach pełniąc posługę kapłańską jeszcze przez 5 lat.

26 września 1997r. ks. kan. Roman Bolesławski został oficjalnie przeniesiony w stan emerytalny pozostając w parafii jako rezydent, zaś abp Józef Życiński mianował ks. kan. Krzysztofa Galewskiego proboszczem parafii Niemce.

W 2004 roku, na polecenie księdza arcybiskupa, ks. Roman Bolesławski został przeniesiony do Domu Księżych Emerytów w Lublinie, gdzie spędził ostatnie lata życia zmagając się z ciężką chorobą. Podupadł bardzo na zdrowiu i wymagał stałej opieki. Stan zdrowia uległ dalszemu pogorszeniu.

Zmarł 3 lipca 2012 r. w wieku 83 lat, z których w kapłaństwie przeżył blisko 59. Pochowany został na cmentarzu w Kurowie w grobowcu rodzinnym. Pogrzeb odbył się w sobotę 7 lipca w jego rodzinnej parafii. Uczestniczyła w nim liczna grupa parafian z Niemiec. Mszy św. przewodniczył ks. bp Artur Miziński, homilię wygłosił kolega zmarłego, ks. prałat Józef Zbiciak, a słowa pożegnania przekazali ks. Tadeusz Domżał – dyr. Domu Księżych Emerytów i ks. Krzysztof Galewski proboszcz parafii Niemce.

oprac. ks. Józef Zbiciak

**ks. kan. Krzysztof
Galewski
od 1992**

Ks. Krzysztof Galewski urodził się 24.03.1948 r. w Krasnymstawie, po skończeniu Liceum Ogólnokształcącego w 1966r. wstąpił do Lubelskiego Seminarium Duchownego, w 1972 r. z rąk ks. bpa Piotra Kałwy przyjął święcenia kapłańskie.

Pierwszą parafią pracy wikariuszowskiej były Biskupice koło Lublina. Następnie w Puławach parafie: Wniebowzięcia N.M.P. i Matki Bożej Różańcowej, kolejnym wikariatem był Zamość – Kolegiata i parafia św. Michała.

Później Kazimierzówka, kiedy w planie była budowa Ekumenicznej Świątyni Pokoju na Majdanku, ale z przyczyn zewnętrznych kościół tam nie powstał. Kolejnym i ostatnim wikariatem był Zaklików.

W lutym 1986 r. ks. bp Bolesław Pylak mianował ks. K. Galewskiego administratorem do tworzenia parafii i budowy kościoła oraz plebanii w Kocudzy koło Janowa Lubelskiego.

W 1990 r. ks. bp Bolesław Pylak odznaczył go kanonią Kapituły Zamojskiej. Po sześciu latach pracy w Kocudzy został administratorem w Niemcach.

26.09.1997 r. otrzymał nominację proboszcza.

11.08.1995 r. ks. abp Józef Życiński mianował go kanonikiem honorowym Kapituły Lubelskiej.

W Niemcach duszpasterzuje do chwili obecnej.

Pamiątkowa tablica

KSIĘŻA PRACUJĄCY W PARAFII NIEMCE W LATACH 1909-2014

Rektor - ks. Feliks Franczewski (1909 – 1914)

Proboszczowie:

- **ks. Józef Adamczyk**
(1914 – 1919)
- **ks. Adam Padziński**
(1919 – 1920)
- **ks. Ludwik Bernatt**
(1920 – 1935)
- **ks. Władysław Jędruszek**
(1935 – 1975)

Wikariusze:

- ks. Mieczysław Michalski (1940 – 1943)
- ks. Jan Orzeł (1943 – 1943)
- ks. Jan Szczepański (1946 – 1947)
– męczennik władzy komunistycznej,
zastępował ks. Proboszcza, który był
uwięziony
- ks. Józef Dec (1957 – 1958)
- ks. Kazimierz Piñciurek (1958 – 1959)
- ks. Kazimierz Sagan (1959 – 1961)
- ks. Franciszek Ostrowski (1961 – 1963)
- ks. Czesław Biziorek (1963 – 1965)
- ks. Kazimierz Grotnik (1965 – 1967)
- ks. Józef Jończyk (1967 – 1969)
- ks. Jan Kruk (1969 – 1971)
- ks. Tomasz Duda (1971 – 1973)
- ks. Stanisław Słowik (1973 – 1974)
- ks. Franciszek Mociak (1974 – 1975)

- **ks. Roman Bolesławski**
(1975 – 1991)

- **ks. Krzysztof Galewski**
(od 1992)

- ks. Jan Klimek (1975 – 1977)
- ks. Aleksander Bizior (1977 – 1980)
- ks. Konrad Dobrowolski (1980 – 1981)
- ks. Mieczysław Turek (1981 – 1983)
- ks. Waldemar Malinowski (1983 – 1983)
- ks. Marek Bokota (1983 – 1985)
- ks. Stanisław Dworniczak (1985 – 1986)
- ks. Ryszard Jabłoński (1986 – 1987)
- ks. Michał Walkowski (1987 – 1991)
- ks. Jan Jakubiak (1991 – 1992)
- ks. Mirosław Skatban (1992 – 1996)
- ks. Franciszek Kliza (1996 – 1997)
- ks. Andrzej Kołodziejewski (1997 – 2000)
- ks. Marek Jaworski (2000 – 2002)
- ks. Mirosław Rybka (2002 – 2004)
- ks. Andrzej Jachymek (2003 – 2004)
- ks. Rafał Lewandowski (2004 – 2012)
- ks. Marcin Rola (2004 – 2012)
- ks. Jarosław Siejko (od 2012)
- ks. Andrzej Koziej (od 2012)

POWOŁANIA W PARAFII NIEMCE

Powołania kapłańskie

ks. Grzegorz Trąbka	Data urodzenia:	22.05.1965
	Data święceń:	29.05.1993
	Aktualnie:	proboszcz i budowniczy kościoła w ramach Centrum św. Jana Pawła II w Lublinie

ks. Grzegorz Zadrozny	Data urodzenia:	8.07.1965
	Data święceń:	29.05.1993
	Aktualnie:	wikariusz w kościele św. Józefa w Lublinie

ks. Dariusz Tkaczyk	Data urodzenia:	20.03.1970
	Data święceń:	3.06.1995
	Aktualnie:	proboszcz i budowniczy kościoła bł. Matki Teresy z Kalkuty w Chełmie

*Msza prymicyjna
ks. Grzegorza Zadroznego
i ks. Grzegorza Trąbki
1993*

ks. Marcin Zarębski

Data urodzenia: 21.08.1975

Data święceń: 11.04.2010

Aktualnie: Palestrina, Włochy, dyr. Biura Duszpasterstwa Rodzin. asystent i konsultant etyczno-eklezyjalny Federacji Rodzin w Separacji.

Paweł Gawroński

Data urodzenia: 5.06.1992

Aktualnie: kleryk w Seminarium Duchownym w Lublinie

*Prymicie
ks. Dariusza Tkaczyka
1995*

*Ojciec Krzysztof Tarnowski
z pielgrzymami z Nieniec
2013*

Powołania zakonne

siostra Honorata Eugenia Marciniak	Data urodzenia:	24.10.1919
	Śluby zakonne:	3.10.1948
	Śluby wieczyste:	1954
	Zakon:	Siostry Pasterki od Opatrzności Bożej, Jabłonowo, od 1966 r. przebywała w Lublinie, zmarła 6.10.1996

siostra Deodata Czesława Stachura	Data urodzenia:	11.03.1933
	Śluby wieczyste:	9.09.1957
	Zakon:	Karmelitanki od Dzieciątka Jezus, Konstancin k. Warszawy, 40 lat pracowała jako katecheta

siostra Grażyna Wójtowicz	Data urodzenia:	15.11.1961
	Śluby zakonne:	1.08.1980
	Śluby wieczyste:	24.07.1986
	Zakon:	Zgromadzenie Sióstr Najświętszego Imienia Jezusa, Warszawa

ojciec Krzysztof Tarnowski	Data urodzenia:	11.05.1978
	Śluby wieczyste:	10.12.2005
	Święcenia kapł.: Zakon:	5.05.2007 Franciszkanie konwentualni, Radziejów

brat Krzysztof Włodarczyk	Data urodzenia:	27.02.1980
	Śluby wieczyste:	29.04.2006
	Zakon:	Dominikanie, Jarosław

REKOLEKCJE I MISJE W PARAFII NIEMCE W LATACH 1992-2014

Rekolekcje Adwentowe trwają 3 dni i rozpoczynają się w II Niedzielę Adwentu.

4-dniowe Rekolekcje Wielkopostne rozpoczynają się w IV Niedzielę Wielkiego Postu

Prowadzący:

1992	• Wielki Post – ks. mgr Edward Kozakiewicz – wikariusz katedralny – Lublin• Adwent – ks. dr Stanisław Dubiel – Kuria Diecezjalna – Lublin
1993	• Wielki Post – ks. Leszek Berezecki – wikariusz katedralny – Lublin• Adwent – ks. Wojciech Hałys – Tarło
1994	• Wielki Post – ks. Karol Serkis – Mełgiew• Adwent – ks. Ryszard Winiarski – Krasnystaw
1995	• Wielki Post – ks. kan. Tadeusz Józefczak – Bystrzyca• Adwent – ks. Krzysztof Ligocki – Pliszczyn
1996	• Wielki Post – ks. mgr Andrzej Bubicz – student KUL – Lublin• Adwent – ks. mgr Mieczysław Puzewicz – Moderator KSM-u
1997	• Wielki Post – ks. Jan Domański – Lublin• Adwent – ks. lic. Janusz Stępniański – KUL
1998	• Wielki Post – ks. lic. Leszek Pankowski – Lwów• Adwent – ks. lic. Janusz Stefanek – Ojciec Duchowny Seminarium Duchownego
1999	• Wielki Post – ks. mgr Wojciech Szlachetka – Lublin• Adwent – ks. lic. Jan Brodziak – Ostrówek
2000	• Misje Jubileuszowe – ks. kan. Ryszard Winiarski – Krasnystaw• Adwent – ks. dr Piotr Petryk – Jawidz
2001	• Wielki Post – ks. Jarosław Orkiszewski – dyr. ekonom. Seminarium Duchownego• Adwent – ks. prałat Jan Mazur – Bractwo św. Alberta – Lublin

• Wielki Post – ks. dr Andrzej Krasowski – ojciec duchowny Seminarium Duchownego • Adwent – ks. lic. Andrzej Bubicz – Lublin	2001
• Wielki Post – ks. Andrzej Sternik – Dąbrowica • Adwent – ks. mgr Krzysztof Podstawka – duszpasterz służby zdrowia	2003
• Wielki Post – ks. lic. Andrzej Kołodziejski – Lublin • Adwent – ks. lic. Bogdan Zagórski – kapelan policji	2004
• Wielki Post – ks. prałat Jan Mazur – Bractwo św. Alberta – Lublin • Misje Święte – O. Jarosław Obroślak – paulin • Adwent – ks. dr Krzysztof Grzesiak – przewodniczący Komisji Organistowskiej	2005
• Wielki Post – ks. kan. Roman Skowron – Krasnystaw • Adwent – ks. prob. Piotr Patyk – Borowica	2006
• Wielki Post – ks. dr Wojciech Pęcherzewski – Lublin • Adwent – ks. kan. Mirosław Ładniak – dyr. Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę	2007
• Wielki Post – ks. prał. Stanisław Sieczka – Kuria Diecezjalna – Lublin • Adwent – ks. lic. Wojciech Iwanicki – Radio eR	2008
• Wielki Post – ks. dr Marek Szymański – Seminarium Duchowne – Lublin • Adwent – ks. prof. Marian Stypuła – KUL	2009
• Wielki Post – ks. prob. Mariusz Nakonieczny – Lublin • Adwent – ks. prob. Krzysztof Krzyszczyk – Łucka	2010
• Wielki Post – ks. lic. Krzysztof Gałań – Kuria Diecezjalna – Lublin • Adwent – ks. dr Maciej Hułas – KUL	2011
• Wielki Post – ks. kan. Jan Domański – Konopnica • Adwent – ks. prob. Piotr Nowak – Lublin	2012
• Wielki Post – ks. kan. Piotr Kawałko – dyr. Wydawnictwa „Gaudium” • Adwent – ks. Marek Urban – wikariusz biskupi do spraw młodzieży	2013
• Misje Święte – ks. kan. Krzysztof Podstawka – Kuria Metropolitalna w Lublinie	2014

*Boże Ciało
2012*

POWOŁANY, BY SŁUŻYĆ PANU

*Powołany zostałem, by Ci służyć, Panie.
Niech mi się stanie według Twego Słowa.
Więc modłę się wciąż za lud Twój, Panie,
Więc modłę się wciąż o zwycięstwo dobra.
I dzięki składam za Twoją miłość.
I przepraszam Cię, Panie
Za zło i nienawiść.
I wierzę w Ciebie.
I Ciebie miłuję całą duszą, sercem i umysłem,
Panie.*

Katarzyna Malinowska

WSPÓLNOTY

RADA DUSZPASTERSKA

Rada Duszpasterska jest to organ konsultacyjny ustanowiony w tym celu, aby wierni świeccy, wyrażając swoją odpowiedzialność wynikającą z chrztu, mogli wspomagać przewodniczącego radzie księdza proboszcza, zgłaszając sugestie w dziedzinie duszpasterskiej. Świeccy winni nabierać coraz głębszego przekonania o tym, jak bardzo istotne jest apostolskie zaangażowanie na terenie własnej parafii, gdyż w aktualnych warunkach mogą i powinni czynić bardzo wiele dla rozwoju autentycznej, kościelnej społeczności we własnych parafiach oraz dla rozbudzenia misyjnego zapału w stosunku do niewierzących, jak i tych, którzy, zachowując wiarę, porzucają lub zaniedbują praktykę chrześcijańskiego życia.

Ponadto wierni mają prawo, a także obowiązek wypowiedzenia swojej opinii w sprawach dotyczących dobra Kościoła.

Rada Duszpasterska wspiera proboszcza w zakresie propagowania i sugerowania inicjatyw misyjnych, katechetycznych i apostolskich w odniesieniu do rozwijania formacji doktrynalnej i życia sakramentalnego wiernych, wspomaganie działalności duszpasterskiej kapłanów w różnych środowiskach społecznych.

Kadencja Rad Duszpasterskich trwa 5 lat. Wybory są powszechne i tajne. W naszej parafii ostatnie wybory odbyły się 21.10.2012 r. w których wybrano następujące osoby:

- Bogusz Sławomir – Malinówka
- Branica Helena – Niemce
- Branica Marek – Rudka Kozłowiecka
- Dziuba Zygmunt – Niemce
- Gałat Elżbieta – Baszki
- Gruda Alicja – Niemce
- Kasperek Henryk – Niemce
- Kasperek Roman – Niemce
- Korycka Alina – Leonów
- Kowalik Janina – Zalesie
- Kraszkiewicz Emil – Malinówka
- Laskowski Mariusz – Wola Niemiecka
- Macech Józefa – Niemce
- Piekarczyk Stanisław – Niemce
- Podpora Teresa – Rudka Kozłowiecka
- Podstawka Tomasz – Rudka Kozłowiecka
- Pyśniak Edward – Wola Niemiecka
- Zembrzycki Wiesław – Wola Niemiecka

Wiceprzewodniczącymi zostali Alicja Gruda i Emil Kraszkiewicz

*Rada Duszpasterska
1998*

Radni parafialni kilkakrotnie w ciągu roku spotykają się planując prace na przyszłe miesiące. Roznoszą opłatki wigilijne, zbierając ofiary na prace inwestycyjne w parafii, organizują zbiórkę ziemniaków i warzyw na rzecz Seminarium Duchownego w Lublinie, organizują poświęcenia pól i dowóz księży w czasie wizyty duszpasterskiej. Biorą udział w spotkaniach opłatkowych z grupami wspólnot parafialnych na początku każdego nowego roku.

Każda praca przynosi pozytywny efekt tylko w pracy zespołowej, zgodna współpraca Rady z Przewodniczącym to parafialna świątynia, otoczenie, cmentarz, a przede wszystkim działalność duszpasterska.

*Rada Duszpasterska
z ks. bp
Mieczysławem Cisko
2012*

OAZA RODZIN - RUCH ŚWIATŁO-ŻYCIE

*„Jako kościół domowy,
rodzina jest powołana
do głoszenia, wysławiania
i służenia Ewangelii życia”*

*Jan Paweł II
Ewangelium Vitae 92*

Domowy Kościół, gałąź rodzinna Ruchu Światło-Życie, w naszej parafii rozpoczął działalność w październiku 1994 roku. Inicjatorem zgrupowania małżeństw w tym ruchu jest ksiądz proboszcz Krzysztof Galewski.

Założyciel tego ruchu, ks. Franciszek Blachnicki zaproponował małżeństwom podążanie w życiu według 10 Drogowskazów Nowego Człowieka. Są nimi: JEZUS CHRYSSTUS, NIEPOKALANA, DUCH ŚWIĘTY, KOŚCIÓŁ, SŁOWO BOŻE, MODLITWA, LITURGIA, ŚWIADECTWO, NOWA KULTURA I AGAPE. Zgłębianie tych drogowskazów prowadzi małżeństwa i ich rodziny ku dojrzałości chrześcijańskiej.

Kilka małżeństw tworzy dany krąg, który ma spotkanie raz w miesiącu w domu. Spotkania przebiegają według przyjętego schematu: dzielenie się życiem, modlitwa ze Słowem Bożym, podjęte zobowiązania i temat formacyjny. Na spotkaniach rozważamy Słowo Boże, przez co uczymy się dialogu z Bogiem czyli modlitwy, a tym samym i dialogu z drugim człowiekiem. Chętnie włączamy się w życie parafii, dekanatu i diecezji. Kilka razy w roku bierzemy udział w Dniach Wspólnoty w dekanacie, a dzień 8 grudnia – Święto Niepokalanej – jest spotkaniem kręgów całej diecezji. W parafii chętnie prowadzimy nabożeństwa Drogi Krzyżowej, adoracje, czytania lekcji mszy świętej, rozważania różańcowe.

Mamy możliwość udziału w 4-dniowych rekolekcjach przez cały rok, a w wakacje w 15-dniowych Oazach Rekolekcyjnych.

*Oaza Rodzin
1993*

Ważne, że w parafii traktuje się rodzinę jako pierwszą szkołę wiary, szkołę wartości ludzkich i chrześcijańskich i umożliwia się im rozwój również w kręgach Domowego Kościoła.

Na początku przynależność do ruchu zgłosiło kilkanaście małżeństw i utworzyły się dwa kręgi. Przez kilka pierwszych lat współpracowaliśmy z kręgami Domowego Kościoła z Lublina. Gdy zaistniała potrzeba rozwinięcia tego ruchu w naszym dekanacie, podjęliśmy współpracę z rodzinami z Lubartowa. W zakładaniu kręgów pomagają księża, więc ruch trwa i rozwija się. Obecnie mamy w naszej parafii trzy kręgi DK, które skupiają 28 członków ruchu.

- I krąg: Alicja i Tadeusz Piekarczykowie, Teresa i Jan Stelmachowie, Kazimiera i Aleksy Tuziemscy, Lidia i Janusz Wąsowiczowie, Janina i Edward Zarębscy;
- II krąg: Barbara i Tomasz Jusiakowie, Eliza i Jerzy Kasperkowie, Elżbieta i Wiesław Kowalikowie, Katarzyna i Sławomir Urbanowie;
- III krąg: Joanna i Konrad Czerwonekowie, Joanna i Jarosław Ewertowie, Joanna i Emanuel Józefacy, Joanna i Paweł Piskorscy, Anna i Paweł Stefaniakowie.

Parą animatorów czyli odpowiedzialną za krąg jest co roku inna para małżonków.

Należymy do rejonu św. Anny w Lubartowie, a parą łącznikową są małżonkowie Janina i Edward Zarębscy.

W diecezji działa kilka diakonii. W zadaniach Diecezjalnej Diakonii Modlitwy biorą udział Janina i Edward Zarębscy.

Domowy Kościół to jedna z wielu propozycji w dzisiejszym Kościele, ale dla nas jest konkretną drogą, którą wybraliśmy, aby na niej znajdować pomoc w uświęcaniu się. Jesteśmy ruchem świeckim w Kościele, ale na tej drodze niezbędna jest pomoc kapłanów i my mamy przywilej korzystania z tej pomocy.

Już blisko 20 lat rodziny naszej parafii mogą być w takim ruchu, który jest szkołą modlitwy, szkołą Słowa Bożego, szkołą dialogu i służby drugiemu człowiekowi. Sługa Boży ks. Blachnicki powtarzał i zalecał zapamiętać takie zdanie: „Służę, więc jestem”, a wszystko po to, aby kościół był „żywy”, aby Jezus Chrystus był przyjmowany przez nas jako Pan i Zbawiciel, a Niepokalana, patronka ruchu, była dla nas wzorem.

Domowy Kościół to jedno z wielu dzieł, które pozostawił po sobie ks. Franciszek Blachnicki i przypisał mu zadanie, aby strzegł tego co dzisiaj jest szczególnie zagrożone: świętości małżeństwa i rodziny.

oprac. Janina i Edward Zarębscy

AKCJA KATOLICKA

Spełniając wolę Jana Pawła II Konferencja Episkopatu Polski w roku 1996 reaktywowała Akcję Katolicką na terenie Polski, która ma służyć całej chrześcijańskiej wspólnocie pod ścisłym przewodnictwem hierarchii kościelnej. Powołując AK dano ludziom możliwość wykorzystania ogromnego potencjału dobra, które jest w wierzących i mogą je realizować jako powołanie, które otrzymali na mocy sakramentu chrztu i bierzmo-

Akcja Katolicka jako stowarzyszenie ogólnopolskie posiada osobowość prawną.

W naszej parafii Akcja Katolicka powstała formalnie w dniu 2.10.1997 r., kiedy powołano kierownictwo oddziału. Prezesem została Jadwiga Stachura, zastępcą prezesa Alicja Gruda, członkami Akcji Katolickiej byli: Witold Józefacki, Elżbieta Kupisz, Teresa Jusiak, Tadeusz Nowak, Ewa Puchała. W roku 1998 do Akcji Katolickiej przystąpiły kolejne osoby tj. Anna i Marek Hunek, Izabela Maćkowska, Elżbieta Wąchocka, Krzysztof Wójtowicz, Izabela Nowak, Andrzej Parafiniuk, W roku 2005 do Akcji Katolickiej wstąpiła Barbara Józefacka, Izabela Bielaszewska, Bożena Malinowska, a w roku 2010 kolejne osoby Iwona Blicharz, Magdalena Kasperek, Katarzyna Urban, Mirosław Cholina, Kazimierz Nosal, w roku 2013 Małgorzata Bartosik. Obecnie od roku 2004 funkcję prezesa pełni Tadeusz Nowak, zastępcy prezesa Alicja Gruda, skarbnika Teresa Jusiak, sekretarza Ewa Puchała.

*Akcja Katolicka
1996*

*Akcja Katolicka
2010*

Akcja Katolicka w Niemczech zajmuje się następującymi sprawami:

- wypoczynek letni i zimowy dla dzieci i młodzieży w kraju i za granicą
- pielgrzymki do znanych sanktuariów
- wydawanie gazetki parafialnej „Ignacjański Szlak”
- pomoc charytatywna
- parafialny przegląd grup kolędniczych i jasełek
- konkurs na kartkę i szopkę bożonarodzeniową
- pomoc duszpasterska
- aktywne uczestnictwo w akcjach organizowanych przez Zarząd Diecezjalny AK tj. dni skupienia w okresie Wielkiego Postu i Adwentu, coroczne pielgrzymki do Częstochowy, Surhowa i Wąwolnicy, wieczornica z okazji Święta Niepodległości 11 listopada, koncert noworoczny połączony z opłatkami, konferencje i sympozja tematyczne organizowane na KUL

Struktura Stowarzyszenia AK jest następująca:

- KIAK – Krajowy Instytut Akcji Katolickiej,
- DIAK – Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej
- POAK – Parafialny Oddział Akcji Katolickiej.

oprac. Tadeusz Nowak

CHÓR I ORGANIŚCI

Ważnym elementem wystroju każdego kościoła są organy, które wspomagając modlitwę i wzbogacając nabożeństwa. Aby mogły one spełniać swoją rolę potrzebny jest odpowiedni człowiek – organista. Opierając się na wspomnieniach parafian możemy przypomnieć większość z nich:

*Chórzyści parafii Niemce
żegnają organistę
Mariana Stefankiewicza
1964*

*Chór w św. Bożego Ciała
1965*

*Od lewej siedzą
ks. Czesław Biziorek,
ks. proboszcz
Władysław Jędruszek
i organista
Józef Kowalczyk*

*Chór z ks. bp
Ryszardem Karpińskim
1994*

- Zygmunt Warszycki – pierwszy organista, pochowany na naszym cmentarzu
- Jan Miroński
- Bronisław Pikula – organista od 1.VI.1939, zginął z żoną i dwojgiem dzieci 11.IX.1939 roku, pochowany z rodziną na parafialnym cmentarzu
- Stanisław Ignatowicz – od 23.IX.1939 do czerwca 1941
- Jan Włodarczyk od 18.VI.1941 do 12.IV.1951
- Marian Stefankiewicz do 1964 roku
- Józef Kowalczyk
- Stanisław Pysznik
- Edmund Bożęcki
- Tadeusz Malicki
- Jerzy Baran
- Henryk Zuń
- Anna Wójtowicz-Stachura od 1998 r. do chwili obecnej

*Przy organach
organistka Anna
Wójtowicz-Stachura
i Robert Grudziń*

Anna Wójtowicz-Stachura zgromadziła wokół siebie wiele osób o wspaniałych głosach, które tworzą obecny chór. Poświęcają swój wolny czas, aby przygotować się do uświetnienia różnych uroczystości kościelnych: Pasterka, Wielka Niedziela, Boże Ciało, Oktawa Bożego Ciała, odpusty, jubileusze, wizyty biskupie i inne uroczystości okolicznościowe.

Skład obecnego chóru:

Grygiel Emilia	Szczygieł Urszula	Bieniek Amelia
Jocek Małgorzata	Laskowski Mariusz	Bijak Aneta
Macech Józefa	Uszał Barbara	Caban Jolanta
Małek Barbara	Malinowski Piotr	Malinowska Bożena
Piekarczyk Maria	Wiśniecka Agnieszka	Piekarczyk Małgorzata
Adamek Marek	Morski Mariusz	Szymańska Dorota
Snopkowska Monika	Berej Ewa	Wójtowicz Barbara
Kraszkiewicz Emil		

Są to osoby bardzo zaangażowane, chętnie uczestniczą w przygotowaniach do uroczystości.

*Chór parafialny
Boże Ciało
2013*

oprac. Anna Wójtowicz-Stachura

SCHOLA DZIECIĘCA „KAROLINKI”

*Schola dziecięca
„Karolinki”*

Dawno, dawno temu – choć w sumie to nie tak dawno – w parafii pod wezwaniem św. Ignacego Loyoli w Niemcach została założona schola dziecięca „Karolinki”.

W skład scholi wchodzi 5 gitarzystek: Milena Jaworska, Emilia Wysok, Aleksandra Rodak, Katarzyna Bartosik, Aleksandra Wójtowicz.

W chwili obecnej do śpiewających należą: Paulina Bartosik, Iza Bartosik, Karolina Rodak, Martyna Kądziela, Karolina Dziuba, Alicja Dobosz, Joanna Taczalska, Aleksandra Pieczywek, Weronika Majewska, Wioleta Majewska, Natalia Banach, Dominika Misiak, Anna Wójcik, Kacper Szczepański.

Schola śpiewa przed i po mszy. „Karolinki” uświetniają Eucharystię dla dzieci o godz. 15.00. Mają repertuar na każdy okres liturgiczny. Próby odbywają się w salce katechetycznej w środy po mszy świętej wieczorowej. Opiekunem scholi jest pani organistka.

oprac. Aleksandra Wójtowicz

SCHOLA MŁODZIEŻOWA

Kilkanaście lat temu w naszej parafii powstała schola młodzieżowa. Skupia ona młode osoby pragnące swoim śpiewem modlić się i chwalić Pana Boga. Sprawia nam to radość i pozwala odczuć siłę wspólnoty, gdy wszystkie nasze głosy łączą się w jeden chór. Próby organizujemy o godzinie 8.15 w niedzielę tak, aby dobrze przygotować się do mszy świętej o godz. 9.30.

Skład naszej grupy się zmienia. Przewinęło się przez nią dużo osób, a każda z nich wniosła wkład w działanie scholi. Często zdarza się, że młodsze rodzeństwo zastępuje starszych, którzy odchodzą.

Śpiewamy głównie pieśni młodzieżowe o różnej tematyce z towarzyszeniem gitary. Staramy się je dobierać zgodnie z czasem liturgicznym lub treścią niedzielnej Ewangelii. Charakterystyczne jest dla nas, że zawsze przed mszą świętą modlimy się do Ducha Świętego pieśnią, która jest prośbą o potrzebne łaski w przeżywaniu Eucharystii. Uczymy się nowych utworów, wprowadzamy je do swojego repertuaru.

Obecny skład scholi:

Kinga Rojek

Diana Włodarczyk

Monika Baran

Anita Klimowicz

Aleksandra Banach

Karolina Hunek

Piotr Rojek – gitara

Michał Majewski – gitara

Kamil Lipski – gitara basowa

Łukasz Stefaniak

Michał Zembrzycki

Anna Zawadzka – gościnnie, flet poprzeczny

Schola młodzieżowa
2012

oprac. Kinga Rojek

ŚWIECCY KATECHECI PRACUJĄCY W PARAFII

Absolwentka Wydziału Teologicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (teologia). Katecheza od roku 1992 – Szkoła Podstawowa w Rudce, Szkoła Podstawowa w Niemcach.

Izabela Maćkowska

Absolwent Wydziału Teologicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (teologia). Katecheza od roku 1998 – Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Niemcach. Założyciel i opiekun Szkolnego Koła Wolontariatu.

Witold Józefacki

Absolwent Wydziału Teologicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (teologia). Katecheza od roku 1991 – Zespół Szkół w Niemcach. Założyciel i opiekun Szkolnego Koła Caritas, członek zarządu Akcji Katolickiej i prezes oddziału w Niemcach.

Tadeusz Nowak

Absolwentka Wydziału Teologicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (teologia). Katecheza od roku 1995 – Przedszkole w Niemcach.

Katarzyna Urban

Absolwentka Wydziału Teologicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (teologia). Katecheza od roku 2009 – Zespół Szkół w Niemcach

Anna Nosal

*Katecheci
2012*

LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA

W sprawowaniu czynności liturgicznych, szczególnie podczas Eucharystii i nabożeństw, istotną rolę odgrywa Liturgiczna Służba Ołtarza.

Ministranci i lektorzy czytają Słowo Boże, proklamują Modlitwę Powszechną, usługują podczas mszy świętej – wypełniając swoje zadania, stosownie do zajmowanych funkcji. Czas posługi przy ołtarzu to także okres formowania siebie jako chrześcijanina i wdrażania tej postawy na pozostałe płaszczyzny życia – jako dobrego syna, ucznia w szkole czy kolegi. Przez tę grupę, w ciągu wieku funkcjonowania parafii, przewinęły się setki chłopców. Kilku z nich wstąpiło w stan kapłański czy zakonny.

Obecnie jest ich 41. Podzieleni są na 3 grupy: kandydatów, ministrantów młodszych oraz ministrantów starszych i lektorów. Spotykają się w soboty w południe. Na zbiórkach poznają nie tylko praktyczne uwagi dotyczące usługiwania przy ołtarzu, ale także uczą się elementów historii Kościoła, poznają liturgię i utrwalają zasady życia chrześcijańskiego. Każdy z ministrantów ma wyznaczony dyżur na mszy św. w ciągu tygodnia. Oprócz zbiórek i dyżurów, w czwartki mają dzień sportowy. Biorą również udział w dekanalnych rozgrywkach LSO w piłkę nożną halową. Ponadto organizowane są ogniska na zakończenie roku formacji, kulis w ferie zimowe, a także wyjazdy o charakterze formacyjnym.

oprac. ks. Jarosław Słefko

*Ks. Marek Bokota
z ministrantami
1984*

*Wśród ministrantów
na prawo od księdza
stoją dwaj przyszli księża
Grzegorz Zadrozny
i Dariusz Tkaczyk*

14 maja 2005 r. w Katedrze Lubelskiej Metropolita Lubelski, ks. abp Józef Życiński, udzielił błogosławieństwa 211 nowym **szafarzom nadzwyczajnym Komunii Świętej**. Wśród nich byli też trzej nasi parafianie:

- **Witold Józefacki**
- **Tadeusz Nowak**
- **Edward Zarębski**

Od tamtego czasu służą oni swoją posługą osobom chorym i starszym, udzielając im Komunii w domu oraz są nieocenioną pomocą dla kapłanów, pomagając im w czasie mszy z okazji rekolekcji, misji, świąt i uroczystości religijnych.

Obecni ministranci i lektorzy parafii Niemce:

Filip Domin
Jakub Krajewski
Konrad Parafiniuk
Mateusz Parafiniuk
Krystian Wiechnik
Adrian Kutyna
Miłosz Matysiak
Łukasz Pieczywek
Dominik Grygiel
Adam Urban
Piotr Nosal
Bartłomiej Małek
Sebastian Tkaczyk
Szymon Wójcicki

Mateusz Kopiński
Michał Wójtowicz
Rafał Taczalski
Hubert Podstawka
Piotr Adamczyk
Daniel Dziuba
Michał Kowalik
Karol Kasperek
Kacper Środa
Marek Bartosik
Karol Kowalik
Kacper Baran
Marcin Poprawa
Szymon Kępka

Damian Branica
Mateusz Prokop
Łukasz Poprawa
Mateusz Kisielewski
Piotr Nowak
Mateusz Bondos
Damian Sałamaj
Michał Majewski
Kamil Włodarczyk
Piotr Gawroński
Piotr Bielecki
Łukasz Bogusz
Damian Tuziemski

*Lektorzy i ministranci
2012*

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MŁODZIEŻY

W naszej parafii Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży na trwałe zapisuje się w jej historii. Istnieje od wielu lat i przyciąga wielu. Do tej młodzieżowej wspólnoty należy liczna grupa młodych ludzi: uczniowie naszych szkół, szkół średnich i studenci. Parafialny oddział przyjął nazwę „Niegodni”.

Praca w KSM, wyznaczona przez konkretne cele i zasady stowarzyszenia, jest prowadzona według pewnych wypróbowanych metod. Oczywiście, każdy oddział i każda wspólnota wypracowuje najbardziej odpowiednią dla siebie metodę działania, która może się różnić od pracy innych grup, przy zachowaniu tych samych ideałów, do których się dąży. Od zawsze nasza młodzież angażuje się w życie parafii i chętnie współpracuje z duszpasterzami, wspierając dzieła charytatywne, prowadząc adoracje i modlitwy w kościele, a także na forum ogólnodiecezjalnym. Spotkania odbywają się regularnie w sali parafialnej w każdy piątek po mszy świętej wieczorowej. Rozpoczynamy od modlitwy, następnie podejmujemy kolejny temat przewidziany w formacji, przedstawiany przez prowadzących dane spotkanie. Jest czas na modlitwę, śpiew, rozrywkę, wzajem-

KSM
Krzeptówki, Zakopane
2010

ne poznawanie i integrację całej grupy. Zwieńczeniem corocznej pracy formacyjnej jest też wspólny wyjazd wczasowo-rekolekcyjny z opiekunem w góry. Dzięki zaangażowaniu młodzieży i wsparciu sponsorów możemy spędzić wspólnie czas, odpocząć i nabrać sił do dalszej pracy nad sobą. Parafianie i rodzice chętnie wspierają naszą wspólnotę, gdyż wielu z nich uczestniczyło i spotkało się z działalnością KSM. Każdego roku z naszego KSM odchodzą weterani, którzy ze względu na studia i pracę nie mogą już być z nami. Na ich miejsce przychodzą nowi młodzi ludzie, poszukujący prawdziwych chrześcijańskich wartości. Wszystkich chętnie i z radością przyjmujemy i to potwierdza, że jesteśmy potrzebni sobie, aby na drodze wiary iść razem i być coraz bliżej Boga.

oprac. ks. Andrzej Kozieł

*KSM
Na tatrzańskim szlaku
2009*

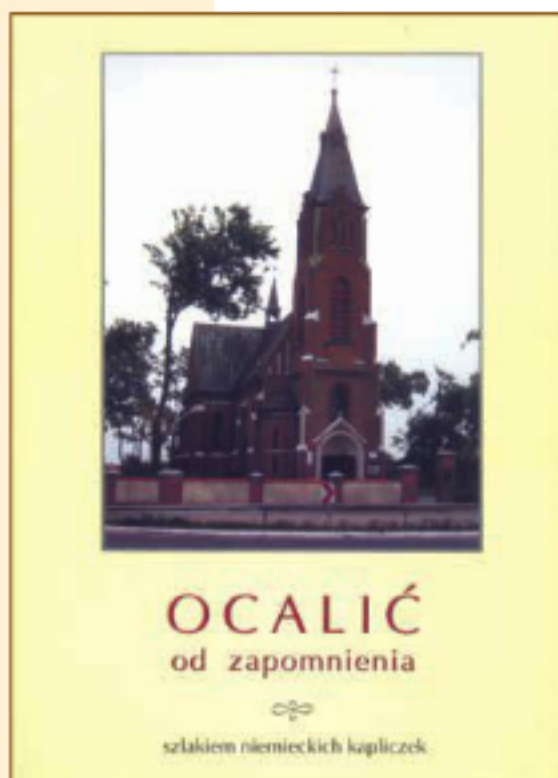
*KSM
Piesza pielgrzymka
na Jasną Górę.
2009*

WOLONTARIAT

Szkolny Klub Wolontariusza pod opieką katechety Witolda Józefackiego został założony we wrześniu 2005 roku w Gimnazjum Nr 1 i działa nieprzerwanie do dziś w ramach Lubelskiego Stowarzyszenia Centrum Wolontariatu. Obecnie Witold Józefacki jest opiekunem Szkolnego Klubu Wolontariusza w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych w Niemcach. Wolontariusze są systematycznie szkoleni przez Centrum Wolontariatu, podejmują działania na rzecz potrzebującego wsparcia człowieka, organizują imprezy w lokalnym środowisku. Jednym z zadań są coroczne zbiórki słodyczy i zabawek na paczki mikołajowe dla dzieci z biednych rodzin. Wolontariusze prowadzili zbiórkę darów oraz sprzedawali ciasta na rzecz powodzian z Wilkowa. Szerzą w środowisku ideę hospicyjną, organizując w szkole spotkania z prezesem lubelskiego Hospicjum im. Małego Księcia, zbierają fundusze na bieżącą działalność hospicjum m.in. poprzez aukcje obrazów, corocznie przeprowadzają w szkole akcję „Twój dar Serca dla Hospicjum” oraz zbierają nakrętki na spełnianie marzeń nieuleczalnie chorych dzieci. W latach 2006-2011 organizowali we współpracy z GOPS-em Dzień Seniora. W piątej edycji Dnia Seniora uczestniczyli również uchodźcy z Czeczenii. W 2010 roku brali udział w programie Centrum Wolontariatu „Jeden z nas”, podejmując różnorodne działania na rzecz integracji z uchodźcami. Corocznie przygotowują montaż słowno-muzyczny z okazji Dnia Papieskiego, jasełka, misteria wielkanocne. Z powodzeniem podejmowali próby teatralne np. w przedsięwzięciu „Święci na deskach teatru” w Lublinie oraz w „Przeglądzie Jasełek i Grup Kolędniczych” w Niemcach.

Okladka publikacji

Wolontariusze opiekują się grobami żołnierzy na cmentarzu parafialnym w Niemcach. W 2006 roku złożyli wniosek i otrzymali fundusze w ramach grantu „Równać szanse”. Efektem ich pracy było wydanie publikacji *Ocalić od zapomnienia. Szlakiem niemieckich kapliczek*. Od 2011 roku wolontariusze przeprowadzają panele dyskusyjne „Warto rozmawiać”, w których biorą udział uczniowie z innych szkół, samorządowcy, księża.

oprac. Witold Józefacki

CARITAS

Parafialny Zespół Charytatywny Caritas

Zespół charytatywny „Caritas” - w naszej parafii tworzą; Teresa Jusiak, Teresa Małek i Józefa Macech.

Panie ofiarnie zajmują się zbiórką darów i ich rozdzielaniem dla potrzebujących w parafii, organizują paczki świąteczne, rozprowadzają świece Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom „Caritas”. Rozdzielają dary z UE. Aktualnie opieką charytatywną w parafii objętych jest 340 osób.

Szkolne Koło Caritas

Pierwsze Szkolne Koło Caritas na terenie parafii powstało w Szkole Podstawowej w Rudce Kozłowieckiej z inicjatywy Tadeusza Nowaka.

W Zespole Szkół w Niemcach istnieje od 19.10. 2011. Obecnie w SKC działa 36 uczniów ze szkoły podstawowej oraz gimnazjum.

Zadaniem SKC jest kształtowanie postaw moralności chrześcijańskiej, wychowywanie dzieci w duchu humanizmu, tolerancji i sprawiedliwości społecznej, uwrażliwianie na różne obszary ludzkiej biedy oraz krzewienie ducha czynnej miłości bliźniego.

W ramach tych obowiązków jest pomoc Caritas Archidiecezji Lubelskiej w rozprowadzaniu świec oraz chlebików dobroci w ramach akcji Wigilijne i Wielkanocne Dzieło Pomocy. Członkowie corocznie przygotowują też paczki dla dzieci z rodzin wielodzietnych z okazji św. Mikołaja, aktywnie pomagają Akcji Katolickiej przy organizacji konkursów.

oprac. Tadeusz Nowak

*Rozprowadzanie świec
w ramach akcji
Wigilijne Dzieło Pomocy
2005*

*Zbiórka pieniędzy
2013*

KÓŁKA RÓŻAŃCOWE

W parafii działa 21 Kółek Różańcowych oraz dwa Kółka Różańcowe Dziecięce. Członkowie zbierają się zawsze w pierwszą niedzielę miesiąca na sumie. Po mszy św. uczestniczą w adoracji Najświętszego Sakramentu i zmieniają Tajemnice Różańca Świętego, które odmawiają przez cały miesiąc w intencji Ojca Świętego i intencji misyjnej.

Prowadzą każdej niedzieli o godz. 11.00 wspólny Różaniec, w miesiącu październiku przygotowują na nabożeństwach rozważania i w wyznaczone dni wspólnie odmawiają poszczególne dziesiątki. Biorą aktywny udział w procesjach, a szczególnie w procesji różańcowej w pierwszą niedzielę października. Wszyscy członkowie modlą się często w intencji powołań kapłańskich i zakonnych oraz za zmarłych członków Kółek Różańcowych.

Pamiętką materialną ich działalności jest ufundowany witraż św. Pawła w 1994 r. i baldachim procesyjny w 2014 r.

Moderatorem Kółek Różańcowych jest ks. proboszcz, a przewodniczącą Anna Król.

oprac. ks. Krzysztof Galewski

*Kółka Różańcowe
z ks. bp.
Mieczysławem Cicho
2012*

*Przedstawiciele
Kółek Różańcowych
z ks. proboszczem
Krzysztofem Galewskim
2012*

Zelatorki i zelatorzy Kółek Różańcowych:

Król Anna

Kępka Teresa

Stefaniak Janina

Mulak Danuta

Stachura Helena

Branica Maria

Branica Helena

Rarak Helena

Trąbka Zofia

Krysa Krystyna

Domonik Krystyna

Ziembowicz Maria

Malinowska Krystyna

Małek Teresa

Marczyńska Wanda

Małek Tadeusz

Widyński Mieczysław

Kasperek Helena

Dobosz Helena

*Majówki
2013*

KOŚCIELNI I GRABARZE

Przez stulecie w naszej parafii pracowali kościelni.
Wśród nich m.in.:

- Stanisław Tomala
- Antoni Wójtowicz
- Władysław Urbaś
- Stefan Kociołek
- Aleksander Topyła
- Roman Florek
- Józef Król
- Wiesław Maj
- Józef Wójtowicz

Kierownikiem cmentarza i grabarzem od 1992 roku jest
Edward Pyśniak z Woli Niemieckiej

oprac. ks. Krzysztof Galewski

*Edward Pyśniak
grabież*

*Wiesław Maj
kościelny*

ŻYCIE PARAFII

TRADYCJA PIELGRZYMOWANIA W PARAFII NIEMCE

Ruch pielgrzymkowy w parafii ma długoletnią tradycję. Dowodem na to są zdjęcia, najstarsze pochodzą z lat trzydziestych. Pierwszą pielgrzymującą parafianką, znaną z nazwiska, jest Marianna Deptała, która była uczestniczką pieszej pielgrzymki do Częstochowy już w roku 1932.

*Rodzina Piekarczyków
oraz Marianna Deptała
na jubileuszowej
pieszej pielgrzymce
w Częstochowie
1932*

Przypuszczalnie pielgrzymowanie odbywało się z inspiracji parafian, w porozumieniu z księdzem. Początkowo były to nieliczne, najczęściej kilkuosobowe grupy. Kolejny etap pielgrzymowania to lata pięćdziesiąte, wówczas pielgrzymowała m.in. parafianka Stanisława Piądko, która wyruszyła w drogę do Częstochowy z Diecezją Warszawską.

Początek pielgrzymowania pieszego w Archidiecezji Lubelskiej to lata siedemdziesiąte XX wieku. Przez lata uczestniczkami pielgrzymek były jedynie starsze kobiety, w charakterystycznych chustach na głowach. Jeśli mowa o pielgrzymowaniu pod szyldem parafii Niemce to pionierem, pomysłodawcą i głównym organizatorem był Roman Florek, który pracował jako kościelny w latach, gdy parafią zarządzał ks. Roman Bolesławski. Kierunek wyjazdów czyli Licheń, Niepokalanów, Warszawa, a w niej grób ks. Jerzego Popiełuszki, wskazywał jednoznacznie na religijny charakter. Pan Florek był jednocześnie pilotem wyjazdu, zawsze świetnie przygotowany, ze swadą opowiadał o miejscu – celu pielgrzymowania, jak również o mijanych miejscowościach i obiektach sakralnych.

Odejście z funkcji kościelnego (1998 r.) zbiegło się w czasie z odrodzeniem się w parafii Akcji Katolickiej, która przejęła organizację pielgrzymek. Pierwszym prezesem i jednocześnie organizatorem parafialnych wyjazdów o charakterze religijnym była Jadwiga Stachura. To z jej inicjatywy grupa parafian dołączała do ogólnopolskiej pielgrzymki Akcji Katolickiej do Częstochowy (wyjazdy autokarowe), a także brała udział w pielgrzymkowo-wycieczkowych wyjazdach Kraków – Kalwaria Zebrzydowska.

Okolo roku 2005, przypadkiem, organizacją pielgrzymki zajęła się Alicja Gruda (członek Akcji Katolickiej, emerytowany nauczyciel geografii), która do dziś jest animatorką wyjazdów. Tak więc przypadek przerodził się w zwyczaj, nastąpił najbardziej intensywny okres pielgrzymowania w parafii Niemce. Tak dzieje się i obecnie. Trasy są prze-

różne, jednodniowe i kilkudniowe, mniej lub bardziej odległe, lokalne i krajowe, także zagraniczne, żadna z nich się nie powtarza. Miejscowości tak, cały program – nigdy, jeśli – to w wersji zmodyfikowanej. Każda pielgrzymka przebiega pod innym hasłem np. Kapliczki na wodzie czy Szlakiem papieskim. Z reguły jest to kilka propozycji rocznie. Trasa i program są osobiście opracowywane przez Alicję Grudę. Jej zasługą jest też wyposażenie parafian w śpiewniki. Należy bowiem dodać, że niemieckie pielgrzymki są rozśpiewane, modlitwa poprzez śpiew nie należy do rzadkości.

oprac. Renata Staszek

*Parafianie z Niemiec
na Jasnej Górze
lata 30-te XX wieku*

*Po lewej siedzi
ks. Władysław Jędruszek*

MIEJSCA I TRASY PIELGRZYMEK ODBYTYCH W LATACH 2006-2013

Rok 2006

- Ogólnopolska pielgrzymka AK na Jasną Górę
- Licheń, Kalisz
- Pielgrzymka w góry, 13 sanktuariów Matki Bożej
- Wschodnia granica Polski
- Wąwolnica, Wysokiego Koła, Kazimierz, Czarnolas, Zwolen

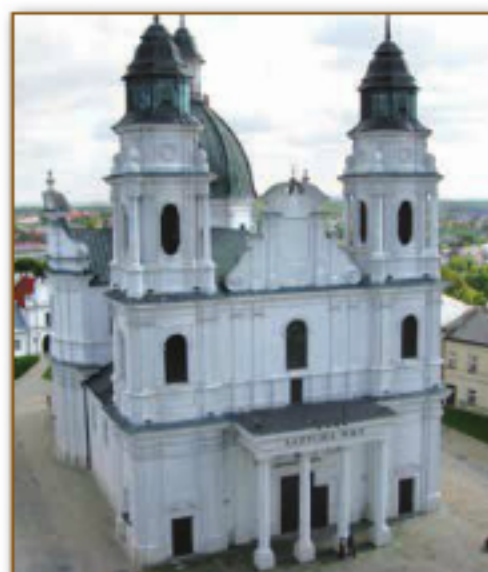
*Bazylika w Licheniu
lipiec 2006*

Rok 2007

- Lublin, uroczystość 20-lecia pobytu Ojca Świętego
- Częstochowa, Gidle (Sanktuarium MB Gidelskiej)
- Licheń, Kalisz, Toruń, Niepokalanów, Czerwińsk
- Łagiewniki, Kalwaria Zebrzydowska, Wadowice, Zakopane, Tuchów
- Kodeń, Pratulin, Janów Podlaski
- Chełm i okolice

*Sanktuarium
Matki Bożej Chełmskiej
Chełm
wrzesień 2007*

- Wąwolnica (nabożeństwo o zdrowie duszy i ciała)
- Kodeń, Kostomłoty, Pratulin, Janów Podlaski, Leśna Podlaska
- Skarżysko-Kamienna, Kałków-Godów (tzw. Mały Licheń)
- Kalwaria Pałacowska, Komańcza
- Wilno, Troki, Święta Lipka (pierwsza zagraniczna pielgrzymka)
- Chełm, Częstobrowice, Surhów, Żułów

Rok 2008

*Przed obrazem
Matki Boskiej
Ostrobramskiej
Wilno
sierpień 2008*

*Przy źródleku
w Gietrzwałdzie
sierpień 2008*

Rok 2009

- Warszawa, Niepokalanów, Szymanów
- Licheń, Kalisz
- Częstochowa, Piekary Śląskie, Wambierzyce, Krzeszów
- Łagiewniki, Zakopane, Wadowice, Ludźmierz, Dębno, Limanowa

*Droga Krzyżowa
w Łasku Gromblińskim
Licheń
lipiec 2009*

*W Ogrodzie Różańcowym
Ludźmierz
sierpień 2009*

*U stóp Matki Boskiej
Ostrobramskiej
Pielgrzymka do Wilna
sierpień 2010*

- Częstochowa, Święta Anna, Gidle, Leśniów
- Warszawa (beatyfikacja ks. Jerzego Popiełuszki)
- Gdańsk-Oliwa, Władysławowo, Trąbki Wielkie, Toruń, Licheń, Świnice Warckie (miejsce urodzenia św. Siostry Faustyny), Głogowiec
- Wilno, Troki, Różanystok, Św. Góra Grabarka, Sejny, Sokółka
- Kodeń, Orhówek k. Włodawy, Jabłeczna, Sławatycze, Leśna Podlaska

*Pod pomnikiem
Jana Pawła II
w Studzianicznej
sierpień 2010*

Rok 2011

- Roztocze – Kapliczki na wodzie: Radecznicza, Zwierzyniec, Krasnobród, Górecko Kościelne, Janów Lubelski, Kocudza, Momoty
- Warszawa (grób ks. Jerzego Popiełuszki), Szymanów, Lewiczyn, Stara Błotnica
- Częstochowa, Gidle, Leśniów, Piekoszów, Piotrowice
- Lwów, Kalwaria Pacławska, Łańcut

*Kościół w Kocudzy
budowany przez
ks. Krzysztofa
Galewskiego
lipiec 2011*

*Cmentarz
Orląt Lwowskich
Lwów
sierpień 2011*

*Ołtarz Papieski
w Starym Sączu
sierpień 2012*

- Wąwolnica (nabożeństwo o zdrowie duszy i ciała)
- Licheń, Kalisz, Chałupia Mała, Warszawa (grób bł. J. Popiełuszki), Świnice Warckie
- Łagiewniki, Czerna, Wadowice, Zakopane, Ludźmierz, Tropie, Tuchów

*Przed sanktuarium
Matki Bożej Fatimskiej
na Krzeptówkach
sierpień 2012*

Rok 2013

*Sanktuarium Matki Bożej
w Radziejowie
Po prawej franciszkanin
Krzysztof Tarnowski
z Rudki Kozłowieckiej
sierpień 2013*

- Góry Świętokrzyskie – Święty Krzyż, Opatów, Jaskinia Raj
- Licheń, Szymanów, Lednica, Świnice Warckie, Radziejów, Chałupia Mała

*Chałupia Mała
sierpień 2013*

Wyjazdy z inspiracji Akcji Katolickiej cieszą się niesłabnącym zainteresowaniem. Jest na nie zapotrzebowanie, zaraz po ogłoszeniu kolejnej propozycji zapełnia się lista. Trzeba być czujnym, by nie przegapić szansy uczestnictwa (wszak autokar - bo tym środkiem lokomocji pielgrzymują parafianie, ma ograniczoną ilość miejsc). Należy podkreślić, że pielgrzymi młodnieją, coraz więcej młodych ludzi ma potrzebę uczestniczenia we wspólnym wędrowaniu i modlitwie.

Pielgrzymki łączą pokolenia, stwarzają niepowtarzalny klimat, są szansą przeżycia duchowego, oderwania się od codziennych obowiązków, spotkania niezwykłych ludzi. Są też szansą dotarcia do miejsc, o których istnieniu nie mamy wyobrażenia. Wyjazdy dają też możliwość zdystansowania się od różnorodnych problemów i przemyślenia osobistych spraw. Oprócz walorów religijnych, istotny jest aspekt edukacyjny, możliwość poznawania i podziwiania dzieł sztuki sakralnej oraz odkrywanie piękna zakątków polskiej ziemi. Nie bez znaczenia jest też element integracji społeczności parafialnej.

Łącznie w latach 2006-2013 zorganizowano 41 pielgrzymek, w których uczestniczyło 1811 osób. Pielgrzymi odwiedzili 177 sanktuariów.

oprac. Renata Staszek

*Góra Krzyży
przy Sanktuarium
Matki Bożej Bolesnej
w Świętej Wodzie
Pielgrzymka do Wilna
sierpień 2010*

PIESZE PIELGRZYMKI DO CZĘSTOCHOWY

Jak wspomniano, tradycją parafii Niemce jest też pielgrzymowanie do Matki Boskiej Częstochowskiej. Początki sięgają lat 30-tych ubiegłego wieku.

W 2013 roku odbyła się XXXV Piesza Pielgrzymka Lublin – Jasna Góra, która trwała, jak zwykle, w terminie od 3-14 sierpnia. To właśnie w Lublinie pielgrzymi z Niemiec zaczynają swą drogę do Jasnogórskiej Pani. Pokonują trasę około 320 km, najczęściej marszerują w grupie lubartowskiej tj. tzw. Szesnastce. Rozmodleni, ze śpiewem na ustach, w różnych warunkach pogodowych, zmęczeni, ale jednocześnie szczęśliwi. Podążają do stóp Czarnej Madonny, niosąc ze sobą przeróżne intencje, nie tylko własne, także swoich bliskich i znajomych. Wśród pielgrzymów przeważają młodzi, ale nie jest to regułą.

Trud kilkunastodniowej pieszej podróży podejmują też osoby w wieku senioralnym, niektórzy przemierzają tę trasę po raz n-ty. Niewątpliwie najbardziej zasłużonym pielgrzymem parafii jest były już wikary parafii Niemce ks. Marcin Rola, który w drogę do Częstochowy wyruszył 21 razy. Wielokrotnie był też przewodnikiem Szesnastki. To w czasie jego wikariatu notowane były najliczniejsze wyjścia do Częstochowy. Niezapomniane są przeżycia w drodze, niepowtarzalna jest też atmosfera spowiedzi odbytej w plenerze. Rozczuła wręcz gościnność i życzliwość tych, którzy otwierają swe domy przed pielgrzymującymi, zapewniają im nocleg, częstują pokarmem. Często sami nie mają zbyt wiele, a potrafią się dzielić z innymi. Te rekolekcje w drodze uczą pokory, weryfikują podejście do życia. Dają siłę, by być lepszym człowiekiem...

*Piesza pielgrzymka
na Jasną Górę
1988*

oprac. Renata Staszek

*Piesza pielgrzymka
na Jasną Górę
1988*

*Wśród pielgrzymów
przyszli księża
Grzegorz Zadrożny
i Grzegorz Trąbka*

*Piesza pielgrzymka
na Jasną Górę
2009*

*Po prawej
ks. Marcin Roła*

WYPOCZYNEK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY Z AK

Akcja Katolicka w parafii Niemce już od kilkunastu lat organizuje wypoczynek dla dzieci i młodzieży w czasie wakacji i ferii zimowych. Celem nadrzędnym jest duchowe formowanie najmłodszego pokolenia wiernych z naszej parafii. Sprzyjać temu ma modlitwa połączona z odkrywaniem Boga w pięknie ojczystej przyrody, w krajobrazie, w spotykanych w czasie wyjazdów ludziach.

Pierwsza 45-osobowa grupa uczniów wyjechała na 12-dniowy wypoczynek w roku 2000 do Zalesia koło Limanowej w Beskidzie Wyspowym. Serdeczne przyjęcie oraz wspaniała atmosfera stworzona przez gospodarzy sprawiły, że do dziś dzieci i młodzież z parafii Niemce odwiedzają gościnne progi państwa Błachutów w Zalesiu. W czasie każdego wyjazdu opiekę nad uczestnikami sprawuje wykwalifikowana kadra pedagogiczna. Pierwszy zimowy wyjazd w góry odbył się w roku 2001. Po kilku latach, w roku 2006, zorganizowano także pierwszy letni wypoczynek nad Bałtykiem. Grupa dzieci i młodzieży wyjechała z opiekunami do Władysławowa.

*Półkolonie
luty 2006*

Proponowane formy letniego i zimowego wypoczynku cieszą się od początku ogromnym zainteresowaniem, tak wielkim, że nie dla wszystkich chętnych starczyło miejsc na turnusach. Dlatego AK postanowiła rozszerzyć ofertę o nowe miejsca – w kraju i za granicą. W latach 2010 i 2011 młodzi parafianie z Niemiec przebywali więc w Tatrach – w miejscowości Małe Ciche, gdzie mogli do woli korzystać z uroków zimy, wykorzystując do tego pięknie położony górski stok narciarski.

Na mapie miejsc, w których goszczą nasi mali i młodzi parafianie korzystający z wypoczynku organizowanego przez AK w Niemcach, od roku 2012 pojawił się także Poronin koło Zakopanego. Uczestnicy, podobnie jak w innych miejscach, nie mogą narzekać na brak atrakcji. Poza modlitwą jest też czas na wędrowki po górskich szlakach, zwiedzanie jaskiń, kąpiele w basenie czy też wspólne z miejscowymi góralami spotkania i zabawy przy ognisku.

W roku 2013 organizatorzy postanowili wzbogacić swą ofertę o wyjazd poza granice Polski. Przez 10 dni dzieci przebywały nad Morzem Czarnym w bułgarskiej miejscowości wypoczynkowej Sveti Vlas zwiedzając okolice i poznając bułgarską kulturę.

W ciągu 13 lat organizowania przez Akcję Katolicką w Niemcach wypoczynku dla dzieci i młodzieży z naszej parafii skorzystało z niego ponad 2300 uczniów. Tak liczny udział i życzliwy odbiór tej formy działalności AK przez uczestników i ich rodziców świadczy o tym, że podjęte działania spełniły swój cel i należy je kontynuować w przyszłości. Nabyte doświadczenia skłaniają do wniosku, że proponowane formy wypoczynku przyniosły zakładane efekty wychowawcze – wzbogaciły duchowo, pokazały piękno otaczającego świata, były okazją do spotkania i Boga, i ludzi, nauczyły życia we wspólnocie, modlitwy, szacunku dla bliźnich oraz pozwoliły miło i pożytecznie spędzić wolny czas.

oprac. Tadeusz Nowak

*Kolonie letnie
Sveti Vlas, Bułgaria
lipiec 2013*

*Zimowisko
Stacja narciarska
w Limanowej
luty 2007*

LETNIE KONCERTY KAMERALNE

„Najpierw myślałem, że to będzie impreza jednorazowa, ale parafianom tak się spodobało, że stało się to już wydarzeniem cyklicznym” (ks. K. Galewski)

Na szczęście, są już tradycją i jednocześnie mocną stroną parafii Niemce, odbywają się rokrocznie od 2001 roku. Uzupełniają czerwcowe uroczystości odpustowe, które obchodzone są w dniu imienin świętych Apostołów Piotra i Pawła. Są młodszym dzieckiem lubelskich koncertów organowych.

Animatorem i organizatorem tego artystycznego wydarzenia w Niemcach jest proboszcz parafii ks. kan. Krzysztof Galewski – miłośnik sztuki i esteta. Dzięki jego inicjatywie mieszkańcy Niemiec i okolicznych miejscowości mają szansę uczestniczenia w wyjątkowym wydarzeniu muzyczno-słownym. Godzinne spotkania w miejscowej świątyni z udziałem znakomitych gości, są z jednej strony ucztą dla duszy, z drugiej – okazją do spotkań z artystami dużego formatu. Dla niejednego parafianina – być może – jedyną okazją uczestnictwa w kulturze. Przemyślany i interesujący repertuar koncertów stwarza możliwość modlitwy inaczej. Z tej propozycji korzysta coraz większa grupa parafian i gości.

*Olgierd Łukaszewicz
i Robert Grudzień
2009*

*Włodzimierz Matuszak
w czasie występu
2005*

Georgij Agratina,
Krzysztof Kolberger
i Robert Grudzień
2003

Wśród koncertowej oferty dotychczas znalazły się m.in. takie propozycje jak: *Tryptyk Rzymski* w wykonaniu znakomitego Krzysztofa Kolbergera, *Tryptyk Śródziemnomorski ze św. Pawłem* – w interpretacji Olgierda Łukaszewicza czy poezja Ernesta Brylla i Jana Twardowskiego. Wiersze najbardziej uśmiechniętego księdza poety prezentowała cenioma aktorka Anna Seniuk. Do grona artystów, którzy występowali w miejscowej świątyni należą też takie osobowości jak Jerzy Zelnik, Anna Romantowska, Grażyna Barszczewska, Włodzimierz Matuszak, Halina Łabonarska.

Ostatni koncert – 2013 roku – był okazją do spotkania z poezją Jana Pawła II i *Listami Matki Teresy z Kalkuty*. Słowa wielkich nieżyjących dopełniała muzyka Bacha, Schuberta, Gounoda, oraz kompozycje własne lublinianina Roberta Grudnia. Ten ostatni to dyrektor artystyczny wszystkich koncertów i jednocześnie muzyk obecny podczas każdego koncertu – główny wykonawca muzyki organowej. Inni muzycy, którzy gościli w kościele parafialnym w Niemcach to m.in. sopranistka Aleksandra Stokłosa, Georgij Agratina specjalizujący się w grze na fletni Pana i cymbałach, Marek Ulański – mistrz gitary akustycznej.

Spotkania ze sztuką uwrażliwiają, pogłębiają empatię, skłaniają do refleksji. Zaspokajają potrzebę każdego z nas do zadumy nad życiem i śmiercią człowieka. Są symbolem kultury religijnej na wysokim poziomie. Jest na nie zapotrzebowanie, systematycznie powiększa się grupa miłośników- odbiorców pięknej muzyki i poruszającego słowa. Są dobrym przykładem ożywienia społeczności parafialnej i promocji parafii w diecezji.

Należy mieć nadzieję, że chlubna tradycja koncertów, organizowanych przy współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Niemcach, będzie miała ciąg dalszy...

oprac. Renata Staszek

KOLEJNE EDYCJE LETNICH KONCERTÓW KAMERALNYCH

2002	I	Wykonawcy: Jerzy Zelnik, Aleksandra Stokłosa i Robert Grudzień.
2003	II	Z okazji 25-lecia pontyfikatu Jana Pawła II, wykonawcy: Krzysztof Kolberger, Robert Grudzień i Gieorgij Agratina.
2004	III	Poświęcony ks. Jerzemu Popiełuszcze w 20 rocznicę męczeńskiej śmierci, wykonawcy: Grażyna Barszczewska, Robert Grudzień i Gieorgij Agratina.
2005	IV	W hołdzie Janowi Pawłowi II, wykonawcy: Włodzimierz Matuszak, Robert Grudzień, Martiros Dawtian.
2006	V	W hołdzie św. siostrze Faustynie Kowalskiej, wykonawcy: zespół POP Oratorium Lumen z Poznania.
2007	VI	Pod hasłem <i>Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą</i> , wykonawcy: Anna Seniuk, Marek Urbański.
2008	VII	Wykonawcy: Ernest Bryll, Robert Grudzień.
2009	VIII	Pod tytułem <i>Tryptyk Śródziemnomorski ze św. Pawłem</i> , wykonawcy: Olgierd Łukaszewicz, Robert Grudzień.
2010	IX	Prezentacja poezji ks. Janusza Pasierba, wykonawcy: Anna Nehrebecka, Robert Grudzień.
2011	X	Poświęcony bł. Janowi Pawłowi II, wykonawcy: Anna Romantowska, Robert Grudzień
2012	XI	Poświęcony ks. Piotrowi Skardze w 400 rocznicę Jego śmierci, wykonawcy: Halina Łabonarska, Jerzy Zelnik, Robert Grudzień.
2013	XII	Spotkanie z poezją Jana Pawła II i <i>Listami Matki Teresy z Kalkuty</i> , wykonawcy: Grażyna Barszczewska, Robert Grudzień.

Robert Grudzień

DROGA KRZYŻOWA NA OSIEDLU CHMIELNO

8 kwietnia 1998 roku, w Wielką Środę o godz. 20.00, po raz pierwszy poza kościołem, na osiedlu Chmielno, została odprawiona Droga Krzyżowa. Rozważania prowadzili członkowie Akcji Katolickiej i Oazy Rodzin. Nabożeństwo to na stałe już wrosło w tradycję i obrzędowość naszej parafii i odprawiane jest corocznie, niezależnie od warunków pogodowych. Zawsze też przyciąga rzesze wiernych, także spoza naszego Kościoła lokalnego.

oprac. Mirosław Chotna

*Pierwsza Droga Krzyżowa
na osiedlu Chmielno
1998*

*Droga Krzyżowa
na osiedlu Chmielno
1999*

ROK JUBILEUSZOWY

Rok 2014 to czas niezwykle doniosłego dla wszystkich Polaków wydarzenia – kanonizacji Jana Pawła II. Tak pięknie się składa, że w tym roku również świętujemy jubileusz stulecia naszej parafii. Szczególnie dziękujemy Bogu, że Niemce też wybrał na miejsce dla Swojego domu, za to dziedzictwo duchowe, historyczne i kulturowe, jakie stanowi nasza wspólnota oraz związane z nią obiekty sakralne.

Pierwszym akcentem jubileuszu był kalendarz prezentujący naszą świątynię, sponzorowany przez Agencję Reklamową „Maik”, która jest własnością jednego z parafian. Każda rodzina otrzymała taki prezent pod choinkę.

Oficjalna inauguracja odbyła się podczas uroczystej mszy świętej dziękczynnej, odprawionej przez księdza proboszcza w dniu Nowego Roku.

Okazją do odrodzenia duchowego były ośmiodniowe Misje, zorganizowane przed Świątami Wielkiej Nocy. Rekolekcje te stanowiły dla nas szczególnie czas Łaski Boga i odnowy życia duchowego. Codzienne uczestniczyliśmy w Eucharystii i nabożeństwach pasyjnych w kościele, na ulicach i na cmentarzu. Adorowaliśmy też obecne w parafii relikwie św. Jana Pawła II. Program Misji dopełniła pielgrzymka do archikatedry lubelskiej z pokłonem Matce Bożej. Jesteśmy wdzięczni ks. kan. Krzysztofowi Podstawce za głoszone z charyzmą Słowo Boże.

*Poświęcenie
krzyża misyjnego
Misje 2014*

Centralne uroczystości jubileuszowe przewidziane są na 29 czerwca, kiedy suma odpustowa ku czci apostołów Piotra i Pawła będzie celebrowana przez ks. arcybiskupa Stanisława Budzika.

Święto parafii to również powód do bliższego poznania osoby i dzieła jej patrona – św. Ignacego Loyoli. Jako pamiątka i wotum za opiekę zostały zawieszone w prezbiterium kościoła dwa obrazy przedstawiające sceny z życia świętego. Dębowe ramy, wsporniki komponujące się z neogotyckim wystrojem kościoła, wykonała firma rzeźbiarsko-pozłotnicza z Chodla. O duchowości ignacjańskiej mówił specjalnie na ich poświęcenie zaproszony jezuita o. Jan Noszczak. Pod znakiem dziękczynienia za stulecie będziemy świętować 27 lipca uroczystość odpustową ku czci patrona.

Nasza świątynia jest Domem Bożym i jednocześnie pięknym zabytkiem architektury sakralnej. Ma bogaty wystrój i wyróżnia się w okolicy urodą i malowniczością. To dobre miejsce do propagowania i odbioru kultury. Z koncertami kołęd wystąpiły zespół śpiewaczy „Jarzębina” z Kocudzy, chór parafialny, chór męski „Bas Canto”. Ten ostatni przedstawił też pieśni wielkopostne. Oczekiwany wydarzeniem kulturalnym jest trzynasty już Letni Koncert Kameralny, organizowany w naszej parafii w ramach Międzynarodowego Festiwalu Organowego.

*o. Jan Noszczak
podczas poświęcenia
nowych obrazów
św. Ignacego Loyoli
Misje 2014*

*Msza św. podczas
pielgrzymki parafian
do Katedry Lubelskiej
Misje 2014*

Pragniemy, aby bogata tradycja wspólnoty wpisała się w serca i umysły młodego pokolenia. Dowodem na to konkursy plastyczne *Piękno naszej stuletniej świątyni, Kapliczki w krajobrazie parafii* w których wzięło udział 248 uczniów okolicznych szkół.

Na konkurs literacki na temat *Świątynia sercem parafii, Obrazy z życia parafii we wspomnieniach rodziców i dziadków* napłynęło 60 prac, które prezentowane były w Zespole Szkół im. Ziemi Lubelskiej w Niemcach oraz w naszym kościele.

Na uroczystym wernisażu prac plastycznych w szkole wystąpili autorzy nagrodzonych utworów literackich. Podziękowania należą się dyrekcji i nauczycielom szkół za współpracę oraz Akcji Katolickiej i ks. proboszczowi za ufundowane nagrody dla młodych talentów.

W programie wydarzeń kulturalnych są jeszcze w planach wystawy malarskie oraz spotkanie literackie *Parafia słowem malowana*.

Nowością będzie festyn pod hasłem *Święto rodziny* zorganizowany we współpracy z GOK w Niemcach.

Zwieńczeniem obchodów jubileuszu jest wydanie niniejszego albumu. Mamy nadzieję, że w jakimś stopniu udało się nam opisać w nim bogatą historię i współczesność naszej wspólnoty.

Występ chóru męskiego
„Bas Canto”
Misje 2014

oprac. Teresa Zembrzycka

„Świątynia sercem parafii”

Cuda dzieją się w Kościele
W małej Hostii - Bóg
W dni powszednie i w niedziele
Ludzie proszą tu o wiarę
Zostawiają grzechów brud
I przychodzą podziękować
Za miłość bezwarunkową

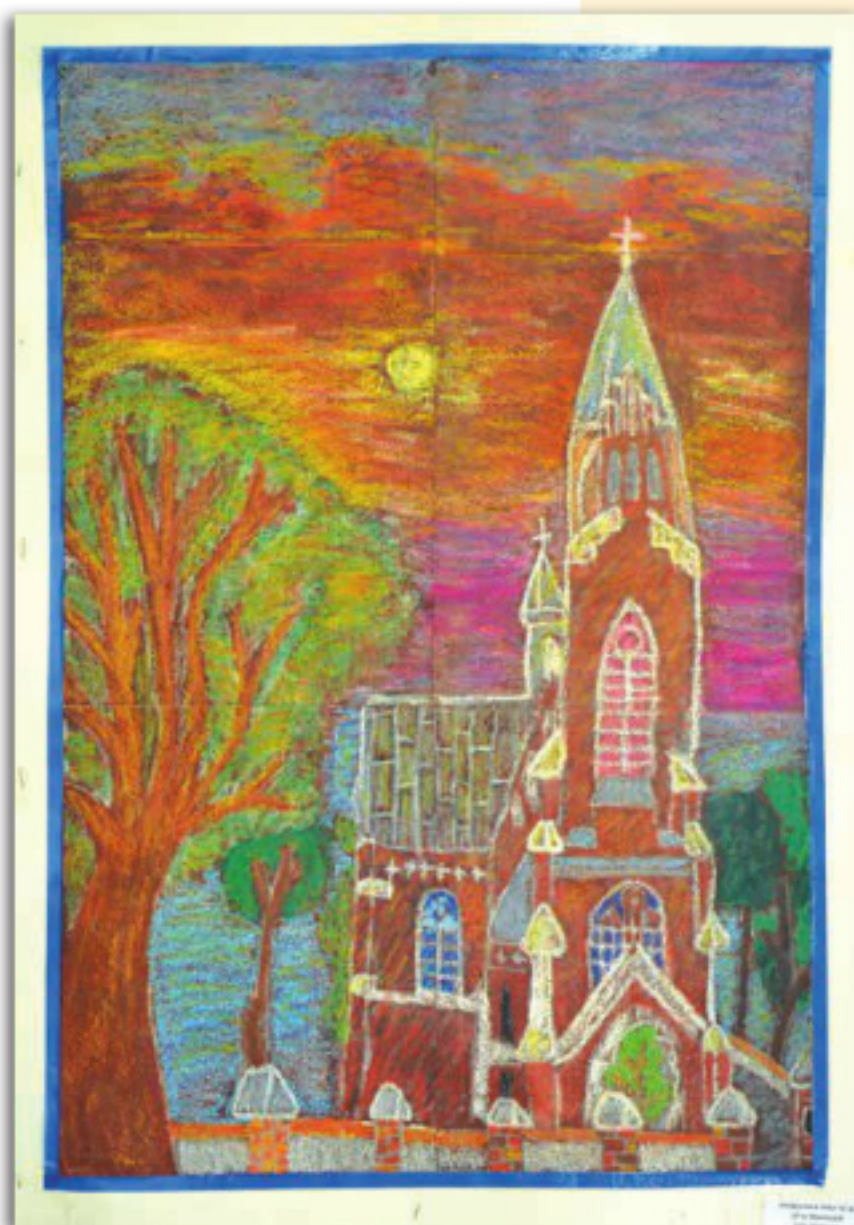
Ile modlitw Bóg usłyszał
Odmawianych przed krzyżem
Na klęczkach
O zdrowie dzieci
O wierność
O spokój
O umocnienie w wierze
Tyle tajemnic i pacierzy
Aż trudno uwierzyć

Neogotycki wystrój kościoła
Wszystkich zachwyca
Barwne witraże
Wzbudzają podziw
Ta gra kolorowych światł
Kiedy słońce je przeświecła
Zachwyt
Czuję się tu jak w niebie
Bo modłę się do Ciebie Boże
Tak jak przodkowie moi od lat
Jak mama i tata
Babcia i dziadek
I pradziadkowie
Szli do bram Kościoła
Idę i ja

Ten kościół jest dla nas szczególnie
To serce naszych Niemiec
Wiele przeżyć się z nim wiąże
Przecież to już aż sto lat

Anna Małinowska kl. 6b,
Zespół Szkół w Niemcach

Nagrodzone prace literackie i plastyczne

Małgorzata Sidor kl. 5 c
Szkoła Podstawowa Niemce

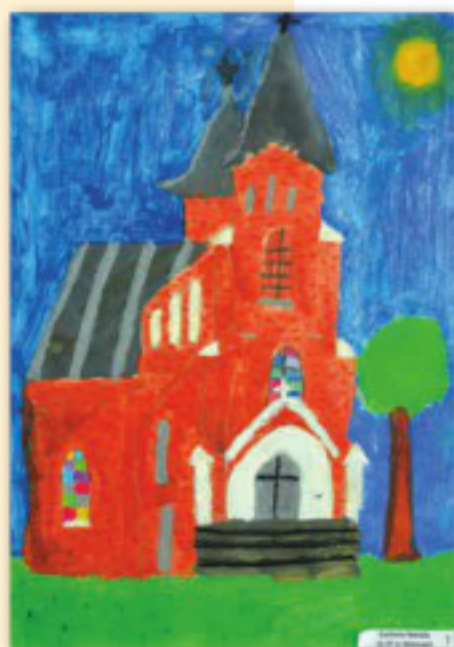
„Odpust”

Mój tata najbardziej z lat swojego dzieciństwa pamięta dzień św. Piotra i Pawła, kiedy parafia obchodzi uroczystości odpustowe. Miał on wtedy 5 lat. To było tak:

Tata opowiadał, że kiedyś w dzień odpustu przyjeżdżali ludzie z sąsiednich parafii i najbliższe rodziny mieszkańców naszej parafii, na uroczystą mszę, a później spotykali się w domach, rozmawiali i świętowali. Tego dnia wszyscy ubierali się świątecznie. Dzień był ciepły i słoneczny, tata, jak co roku, wraz ze swoimi rodzicami dwiema starszymi siostrami poszedł na sumę. Uroczystą mszę odprawił proboszcz – ksiądz Władysław Jędruszek. Po mszy wszyscy poszli na drugą stronę ulicy, gdzie rozstawili się kramarze. Tacie najbardziej spodobał się pistolet i kapelusz kowboja. Pistolet był srebrnego koloru, a kapelusz ciemnozielony z czerwonym paskiem. Rodzice kupili mu te rekwizyty, bo akurat tego dnia obchodził imieniny. Bardzo cieszył się z tych prezentów. Od razu przymierzył je i jego mama, poprosiła fotografa o pamiątkowe zdjęcie. Zostało ono zrobione za salką katechetyczną. Tata usiadł na białym koniu, który był osiodłany i ładnie przystrojony w czarno-czerwone wstążki. Trzymał w lewej ręce lejce, w prawej pistolet, który trochę mu opadał, bo był ciężki. Na zdjęciu tata wyszedł z lekko zamkniętymi oczami, bo raziło go słońce.

To zdjęcie do dziś wisi w widocznym miejscu. Myślę, że spośród wielu historii, które opowiadał mi tata, ta zalicza się do ciekawszych. Co roku w dzień św. Piotra i Pawła, kiedy przyjeżdżają siostry taty, opowiadają o tym wydarzeniu.

*Dorota Łucka kl. 6b,
Zespół Szkół w Niemcach*

*Natalia Kądziera kl. 1b
SP Niemce*

*Joanna Taczańska kl. 4a
SP Niemce*

*Nina Lisowska kl. 3
SP Rudka Kozłowiecka*

„Trzy historie”

Ślub

Ślub pradiadka Michała i prababci Róży odbył się latem 1922 r., nasza parafia pod wezwaniem św. Ignacego Loyoli, miała już 8 lat. Pradziadzio Michał był ułanem czyli żołnierzem walczącym na koniu. Na ślubie ubrany był w mundur ułański, a jego koledzy z wojska utworzyli szpaler z szablami, którymi walczyli. Działo się to w pierwszą rocznicę zwycięskiej bitwy warszawskiej, gdzie pradiadek walczył przeciwko wrogom Polski. Prababcia Róża ubrana była w piękną białą suknię z trenem i welonem, a w dłoniach trzymała bukiet białych i czerwonych róż. Była to wzniosła i patriotyczna uroczystość.

Pierwsza Komunia Św.

Moi pradiadkowie Michał i Róża, dochowali się trzech córek, jedną z nich jest moja babcia Krysia, która w maju 1935 r. przystąpiła do Pierwszej Komunii Św. w naszym Kościele. W tym czasie dziewczęta ubrane były w welony na głowie, które ufundowała im hrabina Marta Łoś, ówczesna dziedziczka dóbr niemieckich. Dziadek hrabiny Łoś, Ignacy Budny, był fundatorem naszego Kościoła i dlatego jest on pod wezwaniem jego imiennika, Ignacego Loyoli.

Złote Gody

A teraz opowiem ostatnią historię, w której uczestniczyłam ja z całą moją rodziną, a było to 2 lata temu, w październiku 2012 roku. Wtedy to babcia Krysia, o której pisałam w poprzedniej historii, wraz ze swoim mężem, dziadkiem Olkiem, obchodzili w naszym Kościele 50-tą rocznicę swojego ślubu, czyli Złote Gody. Wtedy odbyła się uroczysta msza Św., w której uczestniczyła cała nasza rodzina, a ksiądz proboszcz Krzysztof Galewski pogratulował tak długiego związku i pobłogosławił na dalsze lata życia. Oto jak losy mojej rodziny przeplatały się z historią kościoła w Niemcach.

Paulina Adamczyk kl. 5c
Zespół Szkół w Niemcach

Zuzanna Gołianek kl. 1b,
SP Niemce

Szymon Wodzyński
Przedszkole w Niemcach

GAZETKA PARAFIALNA „IGNACJAŃSKI SZLAK”

Z inicjatywy ks. Krzysztofa Galewskiego, przed świętami Bożego Narodzenia, 21 grudnia 1997 roku, wspólnota parafialna doczekała się własnej gazety. Tego dnia ukazał się pierwszy numer „Ignacjańskiego Szlaku” – gazety redagowanej przez Akcję Katolicką przy parafii w Niemcach. Od tamtej pory ukazuje się po kilka numerów rocznie, w których gazeta informuje wiernych (nie tylko z Niemiec) o najciekawszych wydarzeniach z życia Kościoła lokalnego i powszechnego.

oprac. Mirosław Chotna

Okladka
pierwszego numeru
Ignacjańskiego Szlaku

Okladki
współczesnych numerów

*Książka ta zawiera
opis wydarzeń i historię
parafii Niemce, położonej
w dekanacie Lubartowskim diec.
Lubelskiej
od dni najdawniejszych, aż po
obecny czas, na podstawie doku-
mentów sporządzona w Roku Pańskim
1955.*

KRONIKA

Kronika parafii

1906 r.	Ignacy Budny – właściciel dóbr Niemce rozpoczyna budowę świątyni i plebanii w Niemcach.
11.06.1907 r.	Poświęcenie kamienia węgielnego pod świątynię przez ks. bpa Franciszka Jaczewskiego.
3.10.1909 r.	Ks. bp Franciszek Jaczewski – ordynariusz lubelski dokonał konsekracji kościoła pw. św. Ignacego Loyoli w Niemcach.
26.03.1914 r.	Ks. bpa Franciszek Jaczewski erygował parafię pw. św. Ignacego Loyoli w Niemcach. Pierwszy proboszcz – ks. Józef Adamczyk.
1916 r.	Kościół zostaje zamieniony w austriacki szpital polowy w czasie walk z wojskami rosyjskimi.
1919 r.	Ks. Józef Adamczyk zostaje zwolniony z funkcji proboszcza parafii w Niemcach.
1919-1920 r.	Funkcję proboszcza pełni ks. Adam Padziński.
1920-1935 r.	Proboszczem parafii Niemce jest ks. Ludwik Bernatt.
1923 r.	Zwrócono zarekwirowany przez Rosjan w czasie I wojny światowej dzwon kościelny.
7.06.1925 r.	Pierwsza wizytacja biskupia w parafii Niemce – ks. bp Adolf Józef Bożeniec Jełowicki, bierzmowanych – 677 osób.
15-20.03.1927 r.	Pierwsze w historii parafii misje święte, odprawione przez księży misjonarzy z Krakowa.
1930 r.	Założenie Stowarzyszenia III Zakonu św. Franciszka.
3.10.1930 r.	Konsekrowano i zawieszono na wieży kościoła dwa nowe dzwony, ufundowane w miejsce zarekwirowanych przez Rosjan w czasie I wojny światowej; konsekracji dokonał ks. bp Marian Leon Fulman – ordynariusz lubelski.
20.06.1931 r.	Druga wizytacja biskupia parafii – ks. bp Adolf Józef Bożeniec Jełowicki; bierzmowanych – 362 osoby.
1935 r.	Proboszczem parafii św. Ignacego Loyoli w Niemcach zostaje ks. Władysław Jędruszek.
25.02.1937 r.	Przyłączenie wsi Rudka Kozłowiecka do parafii Niemce (z parafii Dys).
17.12.1937 r.	Przyłączenie wsi Kolonia Boduszyn do parafii Niemce (z parafii Bystrzyca).
15.08.1938 r.	Wizytacja biskupia parafii – ks. bp Władysław Goral.
26.01.1939 r.	Przyłączenie do parafii Niemce wsi Kolonia Ludwinów (z parafii Bystrzyca).
26.03.1939 r.	Uroczyste erygowanie Bractwa Męki Pańskiej, połączone ze sprowadzeniem relikwii Drzewa Krzyża św. – uroczystości przewodniczył ks. bp Władysław Goral.
1942 r.	Rekwizycja dzwonów z kościoła w Niemcach przez niemieckie władze okupacyjne.

Aresztowanie i więzienie ks. proboszcza Władysława Jędruszaka w Lubartowie i Lublinie – zastępował go ks. Jan Szczepański, w 1947 r. zamordowany przez UB, „lubelski ks. Popiełuszko”.	1946-1947 r.
Wizyta ks. bpa Stefana Wyszyńskiego – ordynariusza lubelskiego.	17.09.1946 r.
Wizyta ks. bpa Piotra Kałwy.	08.01.1950 r.
Misje św. prowadzone przez oo. pallotynów z Warszawy.	1-8.10.1950 r.
Wizytacja parafii przez ks. bpa Zdzisława Golińskiego.	08.10.1950 r.
Renowacje misji św. przez oo. pallotynów z Warszawy i Częstochowy.	24-30.06.1951 r.
Wizytacja parafii przez ks. bpa Tomasza Wilczyńskiego.	26.06.1955 r.
Powiększenie parafii Niemce o część wsi Baszki i Boduszyn (z parafii Bystrzyca).	15.02.1956 r.
Konsekracja nowych dzwonów przez ks. bpa Piotra Kałwę.	03.08.1958 r.
Wizytacja parafii przez ks. bpa Piotra Kałwę, bierzmowanych – 118 osób.	24.06.1960 r.
Kolegium Orzekające w Lubartowie karze ks. proboszcza grzywną, a potem karą aresztu jednego miesiąca, za zbiórkę darów dla Seminarium Duchownego w Lublinie.	16.01.1961 r.
Misje św. prowadzone przez oo. marianów z Lublina.	31.03-08.04.1962 r.
Wielki pożar w Niemcach, spłonęło 38 zabudowań.	12.06.1966 r.
Kanoniczna wizytacja biskupia – ks. bp Jan Mazur – bierzmowanych – 425 osób.	30.04.1967 r.
Po 6 latach wysiłków i starań ks. proboszcza Władysława Jędruszaka, po wielokrotnych sprawach i odwołaniach, Sąd Wojewódzki w Lublinie przyznał, że Parafia Rzymsko-Katolicka w Niemcach jest właścicielem gruntu o obszarze 3,50 ha (Kw. nr 7193), w tym 1.50 ha pod cmentarz grzebalny.	1.10.1968 r.
Nawiedzenie Matki Najświętszej w obrazie Jasnogórskim (puste ramy i świeca w miejscu obrazu uwiecznionego przez władze komunistyczne) – nawiedzenie poprzedzone misjami świętymi.	23.04.1972 r.
Wizytacja parafii przez ks. bpa Edmunda Ilcewicza – sufragana lubelskiego, bierzmowanych – 582 osoby.	30.04.1972 r.
Śmierć ks. Władysława Jędruszaka, proboszcza parafii Niemce. Administrował parafią 40 lat (1935-1975). Liturgii pogrzebowej przewodniczył ks. bp Edmund Ilcewicz.	14.05.1975 r.
Ingres ks. proboszcza Romana Bolestawskiego.	17.08.1975 r.
Wykonanie ławek do kościoła.	1976 r.
Wizytacja biskupia – ks. bp Edmund Ilcewicz; bierzmowanych – 437 osób; poświęcenie tabernakulum.	25.09.1977 r.
Rozpoczęcie budowy nowej plebanii.	1979 r.
Budowa kaplicy w Rokitnie.	1981 r.

1982 r.	Malowanie wnętrza kościoła.
1985 r.	Odłączenie wsi Rokitno od parafii Niemce i stworzenie Samodzielnego Ośrodka Duszpasterskiego Jawidz-Rokitno.
11.05.1986 r.	Wizytacja biskupia – ks. bp Bolesław Pylak; poświęcenie nowej plebanii, bierzmowanych – 165 osób.
1986 r.	Rozpoczęcie prac przy pokryciu kościoła blachą miedzianą.
24.07.1986 r.	Śluby wieczyste siostry Grażyny Wójtowicz z Woli Niemieckiej w Zgromadzeniu Sercanek w Warszawie.
2.12.1989 r.	Alumni III roku Seminarium Duchownego w Lublinie Grzegorz Trąbka i Grzegorz Zadrożny otrzymują strój duchowny. Dariusz Tkaczyk wstępuje do Seminarium Duchownego.
26.10.1991 r.	Wizytacja kanoniczna – ks. bp Jan Śrutwa – 300 osób bierzmowanych.
1.01.1992 r.	Wprowadzenie na urząd administratora parafii ks. kan. Krzysztofa Galewskiego; ingres w obecności ks. dziekana i kilkunastu księży.
1.03.1992 r.	Wprowadzenie piątej mszy św. w niedzielę o godz. 15.00 (msza św. dla dzieci). Powstanie scholi dziecięcej.
29.03.1992 r.	Rozpoczęcie czterodniowych rekolekcji wielkopostnych – prowadzenie ks. Edward Kozakiewicz.
04-05.1992 r.	Kapitałny remont organów (wymiana mieszków, miechów, strojenie głosów, silnik, wykonanie nowej szafy).
04.1992 r.	Remont drogi na cmentarz.
05.1992 r.	Powołanie Rady Parafialnej.
05.1992 r.	Rozpoczęcie pracy przez grabarza Edwarda Pyśniaka z Woli Niemieckiej.
15.06.1992 r.	Ks. abp Bolesław Pylak mianuje wikariuszem neoprezbitera ks. mgr Mirosława Skałbana.
07.1992 r.	Remont ogrodzenia wokół posesji parafialnej.
13.12.1992 r.	Rozpoczęcie rekolekcji adwentowych – prowadzenie ks. dr Stanisław Dubiel.
03.1993 r.	Początek prac przy odnowieniu, konserwacji i złoceniu głównego ołtarza oraz renowacji obrazu św. Ignacego Loyoli. Wykonanie – Pracownia Konserwacji Zabytków przy Muzeum Diecezjalnym w Lublinie.
21.03.1993 r.	Rozpoczęcie rekolekcji wielkopostnych – prowadzenie ks. Leszek Berezecki.
30.05.1993 r.	Święcenia kapłańskie, po raz pierwszy od powstania parafii, otrzymują ks. mgr Grzegorz Trąbka z Zalesia i ks. mgr Grzegorz Zadrożny z Niemiec.
15.06.1993 r.	Ks. abp Bolesław Pylak udzielił sakramentu bierzmowania 243 osobom.
21.11.1993 r.	Powstanie Ruchu Światło Życie (Oaza Rodzin) – 3 kręgi.

Niedziela klerycka w Niemcach. Słowo Boże głosił ks. dr Piotr Petryk.	05.12.1993 r.
Trzydniowe rekolekcje adwentowe. Prowadzenie ks. Wojciech Hałys z Tarła.	12.12.1993 r.
Akcja powołaniowa – siostry dominikanki (s. Matka Dominika z Włoch, s. Lailla z Indii).	16.01.1994 r.
Powstanie Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży w Niemcach. Kazania głosił ks. Mieczysław Puzewicz.	23.01.1994 r.
Pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Płaczącej w Katedrze – udział 200 osób.	03.03.1994 r.
Czterodniowe rekolekcje wielkopostne – prowadzenie ks. Karol Serkis proboszcz z Mełgwi.	13.03.1994 r.
Marek Piątkowski, artysta plastyk z Lublina, zaprojektował i wykonał do naszego kościoła witraż św. Piotra.	05.1994 r.
Profanacja i zniszczenie statuetki Matki Bożej (wys. ok. 80cm) z przydrożnej kapliczki na osiedlu Chmielno. W niedzielę po mszach św. odprawiano nabożeństwo pokutne.	14.04.1994 r.
Budowa parkingu przy kościele.	06.1994 r.
Przebudowa prezbiterium (nowy ołtarz soborowy, ambonka, sedilia) – projekt Marek Piątkowski.	07.1994 r.
Odpust ku czci św. Ignacego Loyoli – 80-lecie powstania parafii. Przewodniczenie liturgii ks. bp Ryszard Karpiński, poświęcenie nowego wystroju prezbiterium i witraża.	31.07.1994 r.
Zniszczenie przez „nieznanych sprawców” grobowca ks. proboszcza Władysława Jędruszaka.	13.10.1994 r.
Wykonanie i zamontowanie w prezbiterium witraża św. Pawła.	12.1994 r.
Rekolekcje adwentowe – prowadzenie ks. Ryszard Winiarski z Krasnegostawu.	11.12.1994 r.
Wykonanie dębowych drzwi, ozdobionych u góry witrażem. Projekt – Marek Piątkowski, wykonawca – Edward Tarczewski.	02.03.1995 r.
Odnowienie i pozłocenie chrzcielnicy – wykonawca Mirosław Pydyś z Lubartowa.	03.1995 r.
26.03.1995r. - Rekolekcje wielkopostne, prowadzenie ks. kan. Tadeusz Józefczak z Bystrzycy.	26.03.1995 r.
Święcenia kapłańskie Dariusza Tkaczyka w Archikatedrze Lubelskiej.	03.05.1995 r.
Odpust ku czci św. Ignacego Loyoli. Sumę odprawił ks. kan. Jan Mazur z Lublina, kazanie wygłosił ks. prof. Jerzy Misiurek.	06.08.1995 r.
Gruntowny remont ogrodzenia cmentarza grzebalnego.	08.1995 r.
Zakończenie prac przy konserwacji, odnowieniu i złoceniu ambony – wykonawca Mirosław Pydyś.	11.1995 r.

- 10.12.1995 r.** Rekolekcje adwentowe. Kazania głosił i zbierał ofiary na budowę kościoła w Pliszczynie sercanin – ks. Krzysztof Ligocki.
- 17.03.1996 r.** Ks. mgr Andrzej Bubicz przeprowadził czterodniowe rekolekcje wielkopostne.
- 05.1996 r.** Malowanie wnętrza kościoła – ekipa malarska z Chodla pod kierunkiem Andrzeja Gasińskiego.
- 06.1996 r.** Ks. mgr Mirosław Skałban zostaje skierowany na studia w KUL-u. Na jego miejsce przybywa neoprezbiter ks. Franciszek Kliza.
- 06.1996 r.** Ponownie wyremontowano rozbity grobowiec ks. proboszcza Władysława Jędruszaka.
- 04.08.1996 r.** Uroczystość odpustowa ku czci św. Ignacego Loyoli. Suma – ks. kan. Krzysztof Targoński, kazanie – ks. Stanisław Rząsa. Poświęcono sztandar Kombatantów Rzeczypospolitej Polski i byłych więźniów politycznych.
- 08.1996 r.** Zakończono prace konserwatorskie i pozłotnicze przy bocznym ołtarzu Przemienienia Pańskiego. Wykonanie witraża św. Jana Apostoła, fundatorzy – Renata i Dariusz Dziubowie.
- 22.08.1996 r.** Wizytacja kanoniczna ks. bpa Ryszarda Karpińskiego. Poświęcenie odnowionej ambony, chrzcielnicy i bocznego ołtarza oraz witraża św. Jana. Bierzmowanych – 223 osoby.
- 12.1996 r.** Zakończenie prac przy ociepleniu stropu kościoła (położono watę mineralną 15 cm).
- 08.12.1996 r.** Trzydniowe rekolekcje adwentowe prowadził ks. mgr Mieczysław Puzewicz.
- 12.1996 r.** Odnowienie trzech feretronów.
- 09.03.1997 r.** Rekolekcje wielkopostne, prowadzenie – ks. kan. Jan Domański z Lublina.
- 10.03.1997 r.** Zakończenie prac konserwatorskich i pozłotniczych bocznego ołtarza św. Piotra.
- 06.1997 r.** Wykonanie czwartego witraża św. Jakuba Starszego; fundatorzy – Marek i Ewa Berejowie.
- 17.06.1997 r.** Przeniesienie ks. Franciszka Klizy do pracy we Wrocławiu. Nowym wikariuszem został mianowany ks. mgr Andrzej Kołodziejski – neoprezbiter z parafii Stróża.
- 29.06.1997 r.** Uroczysty ingres ks. metropolity Józefa Życińskiego w archikatedrze. Uroczystość odpustowa ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła, jubileusz 25-lecia kapłaństwa ks. K. Galewskiego. W uroczystości brali udział księża z dekanatu i 15 kolegów kursowych Jubilata. Kazanie wygłosił ks. proboszcz Aleksander Zeń z Puław.
- 16.07.1997 r.** Wizyta ks. abpa Józefa Życińskiego w Niemcach.
- 03.08.1997 r.** Odpust ku czci św. Ignacego Loyoli. Suma – misjonarz z RPA ks. Jan Sobczak, kazanie – ks. mgr Mirosław Skałban.
- 26.09.1997 r.** Ks. abp Józef Życiński mianuje ks. kan. Krzysztofa Galewskiego proboszczem parafii Niemce. Ks. kan. Roman Bolesławski, przeniesiony w stan emerytalny, pozostaje w parafii jako rezydent.

Zakończenie prac przy konserwacji ram okiennych i wymianie szyb w oknach kościoła. Wykonanie – Michał Grochowski.	27.10.1997 r.
Działalność satanistów w Niemcach – na cmentarzu parafialnym sprofanowano krzyż, w Zalesiu (na skraju lasu) został wyłamany krzyż metalowy, zbezczeszczono go wstawiając w ziemię odwrotnie, zniszczono także otaczające ogrodzenie. W niedzielę 09.11.1997 po wszystkich mszach św. odprawione zostało nabożeństwo przebłagalno- pokutne.	01.11.1997 r.
Wybory do Rady Duszpasterskiej.	30.11.1997 r.
Rozpoczęcie rekolekcji adwentowych, prowadzenie – ks. lic. Janusz Stępnia.	07.12.1997 r.
Pierwszy numer gazety parafialnej Ignacjański Szlak – redagowany przez Akcję Katolicką.	21.12.1997 r.
W Wielką Środę, po raz pierwszy poza kościołem, na osiedlu Chmielno, została odprawiona Droga Krzyżowa.	08.04.1998 r.
Zakończono prace konserwatorskie i pozłotnicze balustrady chóru, prospektu organów, konfesjonatów, dwu ram obrazów i komody w zakrystii, oraz odnowiono żyrandole w kościele.	25.04.1998 r.
Rozpoczęcie pracy przez organistkę Annę Stachurę z Niemiec.	01.05.1998 r.
Zakończono remont drzwi wejściowych do kościoła i wyłożono płytkami schody.	20.05.1998 r.
Koncert scholi z Kocudzy.	14.06.1998 r.
Uroczystość ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Sumista – ks. kan. Józef Huzar, kazanie – ks. Józef Serej.	29.06.1998 r.
Odpust św. Ignacego Loyoli, kazanie – ks. dziekan kan. Andrzej Tokarzewski, suma – ks. Józef Chorębała z Czemiernik.	02.08.1998 r.
Kościelny Roman Florek przechodzi na emeryturę, następcą zostaje Wiesław Maj z Niemiec.	06.09.1998 r.
Ks. bp Mieczysław Cisko udzielił sakramentu bierzmowania 111 uczniom klas ósmych.	04.10.1998 r.
Wieczór poetycki ks. prof. Jerzego Szymika z KUL-u.	11.10.1998 r.
Profanacja krzyży na cmentarzu parafialnym, zniszczenie 14 grobowców, krzyży i figury Matki Bożej. Z polecenia Kurii Diecezjalnej odprawiono nabożeństwo prebłagalno-pokutne oraz modlono się o opamiętanie tych, którzy nienawidzą krzyża Chrystusowego.	14.10.1998 r.
Trzydniowe rekolekcje adwentowe. Prowadzenie ks. lic. Janusz Stefanek z Seminarium Duchownego.	13.12.1998 r.
W uroczystość Świętej Rodziny ks. abp Józef Życiński odprawił uroczystą sumę, wygłosił kazanie i pobłogosławił dzieci, które w ostatnich czterech latach przyjęły sakrament chrztu.	27.12.1998 r.

14.03.1999 r.	Rozpoczęcie czterodniowych rekolekcji wielkopostnych, prowadzenie ks. mgr Wojciech Szlachetka.
25.04.1999 r.	Akcja powołaniowa – siostry karmelitanki z Dysa, zbiórka ofiar na utrzymanie klasztoru.
01.05.1999 r.	W nocy skradziono 60 drzewek tui z ogrodu przy plebanii. Policja ujęła sprawców kradzieży (2 parafian ze Stacji). Odzyskane tuje, po ponownym zasadzeniu, uschły.
24.05.1999 r.	Rozpoczęcie prac przy grodzieniu cmentarza grzebalnego (przęsła cementowe 450 m).
19.06.1999 r.	Montaż siódmego witraża – św. Tomasz, fundator – rodzina Urbasiów z Rudki.
29.06.1999 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Sumista ks. lic. Stanisław Papierz, kazanie ks. prob. Czesław Biziorek z Sernik.
01.08.1999 r.	Odpust św. Ignacego Loyoli. Suma – ks. kan. Franciszek Haładyj z Lublina, kazanie – ks. prałat Jan Mazur, opiekun bezdomnych w Lublinie.
10.10.1999 r.	Ks. bp Mieczysław Cisko udzielił sakramentu bierzmowania 130 uczniom klas ósmych.
16.10.1999 r.	Zakończenie remontu sali katechetycznej (boazeria, malowanie, nowe drzwi, wykładzina, stoliki, wieszaki).
12.12.1999 r.	Rekolekcje adwentowe prowadził ks. lic. Jan Brodziak proboszcz z Ostrówka.
13.12.1999 r.	Wykonanie kolejnego witraża – św. Bartłomiej.
26.03-02.04.2000 r.	Misje św. prowadził ks. prob. Ryszard Winiarski z Krasnegostawu.
12.06.2000 r.	Prymicie ks. Piotra Jasińskiego z Czemiernik. Chrzest przyjął w parafii Niemce.
25.06.2000 r.	Wykonanie ogrodzenia posesji parafialnej.
29.06.2000 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Kazania – ks. dr hab. Stanisław Paździor, sumista – ks. lic. Jan Brodziak z Ostrówka.
29.06.2000 r.	Ks. mgr Andrzej Kołodziejski został przeniesiony do parafii Rozesłania Apostołów w Chełmie. Nowym wikariusz ks. mgr Marek Jaworski z Rejowca.
30.06.2000 r.	Zakończenie remontu najstarszej kapliczki Matki Bożej w ogrodzie obok kościoła.
08.07.2000 r.	Zakończenie remontu ogrodzenia cmentarza (malowanie przęsła) i położenie chodnika na cmentarzu.
15.07.2000 r.	Dwutygodniowy wypoczynek dla biednych dzieci w górach i kolonie letnie ministrantów w Czechach, organizator – Akcja Katolicka.
30.07.2000 r.	Wizyta, głoszenie kazań i zbiórka ofiar na misje przez ks. Stanisława Jaszka, misjonarza z RPA.
06.08.2000 r.	Odpust św. Ignacego Loyoli. Suma – ks. prałat Franciszek Przytuła, kazanie – ks. dr Ryszard Podpora.
04.09.2000 r.	Inauguracja działalności KSM-u.

Rozpoczęcie zbiórki odzieży i obuwia dla potrzebujących z parafii – zespół charytatywny.	08.10.2000 r.
Wykonanie dziewiątego witraża – św. Mateusza, fundator – ks. kan. Franciszek Haładyj z Lublina.	14.10.2000 r.
Z okazji Roku Jubileuszowego wykonano dziesiąty witraż – św. Filip.	19.11.2000 r.
Rekolekcje adwentowe. Prowadzenie ks. dr Piotr Petryk z Jawidza.	10.12.2000 r.
Akcja powołaniowa sióstr zakonnych z Lublina.	11.02.2001 r.
Czterodniowe rekolekcje wielkopostne. Prowadzenie ks. dyr. Jarosław Orkiszewski.	25.03.2001 r.
Wystawa <i>Prymas Wyszyński</i> – zorganizowana przez Bibliotekę Powiatową w Lublinie, Gminną Biblioteką Publiczną w Niemcach i parafię w Niemcach. Wystawę otworzył i wygłosił referat ks. abp Bolesław Pylak.	30.03.2001 r.
Wykonanie jedenastego witraża – św. Szymon Gorliwy; projektantem i wykonawcą wszystkich witraży jest artysta plastyk Marek Piątkowski z Lublina.	01.04.2001 r.
Wizytacja kanoniczna – ks. bpa Mieczysława Cisło.	01.07.2001 r.
Odpust św. Ignacego Loyoli, suma – ks. dr Tadeusz Stolz, kazanie – ks. Jan Hałasa.	05.08.2001 r.
Rozpoczęcie nabożeństw do Bożego Miłosierdzia. Koronka jest odmawiana w kościele codziennie o godzinie 17.45.	31.08.2001 r.
Ks. bp Mieczysław Cisło udzielił sakramentu bierzmowania uczniom III klas gimnazjum – 89 osób.	28.10.2001 r.
Zamontowanie dwunastego witraża – św. Jakub Młodszy.	08.12.2001 r.
Trzydniowe rekolekcje adwentowe; prowadzenie ks. prałat Jan Mazur prezes Bractwa św. Alberta z Lublina.	09.12.2001 r.
Rekolekcje wielkopostne – ks. dr Andrzej Krakowski z Seminarium Duchownego w Lublinie.	10.03.2002 r.
Utworzono dodatkowy parking przy kościele.	11.04.2002 r.
Niedziela powołaniowa – siostry dominikanki z Lublina.	21.04.2002 r.
Włamanie do kościoła. Złodzieje ukradli z ołtarza 2 mosiężne lichtarze, 2 mikrofony, 3 pateny i dzbanuszek do obmyć. Weszli przez wyciętą kratę. Policja wykryła sprawców (jeden z nich to mieszkaniec Niemiec).	13.05.2002 r.
Zakończono docieplanie ścian plebanii i wymiana części okien.	20.06.2002 r.
Uroczystość odpustowa św. Apostołów Piotra i Pawła, sumista – ks. dr Eugeniusz Kazimierzczak, kazanie – ks. Jarosław Orkiszewski.	29.06.2002 r.
I Letni Koncert Kameralny Niemce 2002. Wystąpili: Jerzy Zelnik – aktor, Aleksandra Stokłosa – sopran Opery Bytomskiej i Robert Grudzień – organy.	
Zmiana wikariusza – ks. Marek Jaworski przeniesiony do Bychawy, nominacja – ks. Mirosław Rybka, neoprezbiter.	

04.08.2002 r.	Odpust św. Ignacego Loyoli; kazanie ks. Andrzej Sternik z Dąbrowicy suma – ks. Arkadiusz Paśnik z Lubartowa.
15.09.2002 r.	Koncert organowy w wykonaniu Roberta Grudnia i Gieorgija Agratiny – cymbały koncertowe i fletnia Pana, otwarcie wystawy malarskiej Teresy Zembrzyckiej.
27.10.2002 r.	Otwarcie wystawy malarskiej Joanny Piekarczyk.
01.12.2002 r.	Wybory do Rady Duszpasterskiej.
08.12.2002 r.	Rekolekcje adwentowe – ks. lic. Andrzej Bubicz.
08.12.2002 r.	Występ zespołu muzycznego „Dzieci z Brodą”.
02.02.2003 r.	Po mszach św. wykłady Tadeusza Kundy – publicysty i znawcy Świadków Jehowy.
30.03.2003 r.	Rekolekcje wielkopostne – ks. Andrzej Sternik.
26.05.2003 r.	Zakończenie prac przy oświetleniu zewnętrznym kościoła.
10.06.2003 r.	Wykonanie chodnika wokół kościoła.
11.06.2003 r.	Ks. abp Józef Życiński udzielił sakramentu bierzmowania 109 uczniom III klas gimnazjum w Niemcach.
29.06.2003 r.	II Letni Koncert Kameralny. Wystąpili: Krzysztof Kolberger – aktor recytujący <i>Tryptyk Rzymski</i> , Robert Grudzień i Gieorgij Agratina –muzyka. Odpust św. Apostołów Piotra i Pawła. Suma – ks. Bogdan Zagórski, kazania – ks. Mieczysław Puzewicz. Ks. abp przydzielił parafii Niemce drugiego wikariusza – ks. Andrzej Jachymek z Puław.
20.07.2003 r.	Akcja powołaniowa siostr karmelitanek z Dysa i zbiórka ofiar na klasztor.
27.07.2003 r.	Uroczystość odpustowa św. Ignacego Loyoli. Suma – ks. Andrzej Kołodziejski, kazania – ks. Grzegorz Zadrożny.
28.07.2003 r.	Dokończenie ocieplania ścian plebanii i wymiana pozostałych okien.
25.10.2003 r.	Aukcja obrazów na rzecz hospicjum imienia „Małego Księcia”. Aukcję prowadziła Bożena Targosz – dziennikarka TVP z Warszawy.
07.12.2003 r.	Rekolekcje adwentowe prowadzi ks. Krzysztof Podstawka.
07.02.2004 r.	Konferencje dla rodziców klas gimnazjalnych na temat uzależnień od alkoholu i narkotyków – ks. Arkadiusz Paśnik.
21.03.2004 r.	Rekolekcje wielkopostne – ks. lic. Andrzej Kołodziejski z Lublina.
09.04.2004 r.	Wykonano nowe szafy w zakrystii i trzy maszty na flagi przed kościołem.
27.05.2004 r.	Ks. bp Ryszard Karpiński udzielił sakramentu bierzmowania 103 uczniom klas III gimnazjum.
26.06.2004 r.	Zmiana wikariuszy ks. Mirosław Rybka przeniesiony do Zakrzówka, ks. Andrzej Jachymek do parafii św. Trójcy na Felinie. Nowymi wikariuszami zostali mianowani

neoprezbiterzy: ks. mgr Rafał Lewandowski z Wąwolnicy i ks. mgr Marcin Rola z Lublina.	
Odpust ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Suma – ks. Dariusz Tkaczyk, kazanie – ks. Grzegorz Trąbka.	29.06.2004 r.
Złodzieje ukradli wszystkie rynny miedziane z kościoła.	09.07, 26.07, 12.08.2004 r.
Uroczystość odpustowa św. Ignacego Loyoli, 90-lecie parafii Niemce. Uroczystościom jubileuszowym przewodniczył ks. bp Mieczysław Cisko, poświęcił cztery kapliczki wokół kościoła.	01.08.2004 r.
III Koncert Kameralny poświęcony ks. Jerzemu Popiełuszce w 20 rocznicę męczeńskiej śmierci. Wystąpili: Grażyna Barszczewska aktorka z Warszawy, Robert Grudzień i Gieorgij Agratina.	
W miejsce skradzionych rynien zostały wykonane i zamontowane nowe, ze zwykłej blachy.	17.09.2004 r.
Ponowna kradzież na cmentarzu (części pomników i mosiężne płaskorzeźby z grobowców).	18.09.2004 r.
Rekolekcje adwentowe – ks. lic. Bogdan Zagórski z Lublina.	12.12.2004 r.
Paczki świąteczne dla najbiedniejszych dzieci przygotowane przez parafialny zespół charytatywny „Caritas”.	13.12.2004 r.
Spotkanie opłatkowe dla wspólnot parafialnych (Rada Duszpasterska, Akcja Katolicka, Ruch Światło Życie, chór).	09.01.2005 r.
Czterodniowe rekolekcje – ks. prałat Jan Mazur z Lublina.	06.03.2005 r.
Droga Krzyżowa po osiedlu Chmielno. Rozważania przygotowali – Akcja Katolicka, Oaza Rodzin i KSM. W nabożeństwie brało udział około tysiąca wiernych.	22.03.2005 r.
Śmierć Jana Pawła II. 4. kwietnia o godz.10.00 - msza św. dziękczynna za Ojca Św.	02.04.2005 r.
Wymiana trzech żaluzji na wieży kościelnej.	06.04.2005 r.
Z racji Roku Eucharystycznego całodobowa adoracja Najświętszego Sakramentu. Adorowały po jednej godzinie grupy parafialne.	01.05.2005 r.
Ks. bp Mieczysław Cisko udzielił 102 uczniom klas III gimnazjum sakramentu bierzmowania.	12.05.2005 r.
W Katedrze Lubelskiej ks. abp Józef Życiński udzielił błogosławieństwa 211 szafarzom nadzwyczajnym Komunii Świętej. Wśród nich są trzej nasi parafianie: Witold Józefacki, Tadeusz Nowak, Edward Zarębski.	14.05.2005 r.
Uroczystość pierwszej Komunii Świętej (84 dzieci).	15 i 22.05.2005 r.
Zakończenie prac remontowych w kościele (naprawiono uszkodzenia po kradzieży rynien, naprawiono witraż św. Jakuba).	03.06.2005 r.

02-06.06.2005 r.	Misje przed nawiedzeniem obrazu Matki Bożej Częstochowskiej – prowadził je paulin ks. Jarosław Obroślak.
07-08.06.2005 r.	Nawiedzenie Matki Bożej Jasnogórskiej w kopii Cudownego Obrazu. Uroczystościom przewodniczył ks. bp Mieczysław Cisko z udziałem kapłanów dekanatu lubartowskiego, księży rodaków, księży pracujących w przeszłości w naszym kościele i licznie zgromadzonych wiernych.
29.06.2005 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Kazanie – ks. lic. Janusz Stępniaś. Sumista – ks. kan. Andrzej Maleszyk z Tarła. IV Kameralny Koncert Letni w hołdzie Janowi Pawłowi II. Włodzimierz Matuszak recytował poezję Jana Pawła II, organy – Robert Grudzień, skrzypce – ormianin Martiros Dawtian.
03.07.2005 r.	Parafia gościła misjonarza z Filipin sercanina ks. Janusza Kurzawę, który głosił kazania, opowiadał o pracy misjonarskiej i zbierał ofiary.
04.07.2005 r.	Rozpoczęcie prac przy budowie kaplicy na cmentarzu; służącej do odprawiania mszy św. w uroczystość Wszystkich Świętych i w wigilię odpustu parafialnego.
31.07.2005 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Ignacego Loyoli. Sumista – ks. Mirosław Skałban z Lubartowa, kazanie – ks. Wojciech Szlachetka z Lublina.
04.09.2005 r.	Dożynki parafialne – msza św. dziękczynna za rolników.
01.11.2005r.	Po raz pierwszy w kaplicy na cmentarzu została odprawiona msza św. za wszystkich tam spoczywających. Kaplicę poświęcił ks. kan. Franciszek Haładyj z Lublina.
20.11.2005 r.	Liczenie wiernych na mszach św. (dominantes et communicantes) w Niemcach: 1670 osób (kobiety 1046, mężczyźni 624) komunie św. 523 osoby (kobiety 375, mężczyźni 148).
06.12.2005 r.	Akcja Katolicka, KSM i wolontariat pod kierunkiem ks. wikariuszy zorganizowały zbiórkę darów dla dzieci potrzebujących z parafii. Przygotowano i przekazano dzieciom z ubogich rodzin 100 paczek.
11.12.2005 r.	Rekolekcje adwentowe; prowadzenie – ks. dr Krzysztof Grzesiak z Lublina.
10.12.2005 r.	Alumn Krzysztof Tarnowski z Rudki Kozłowieckiej złożył w Łodzi śluby wieczyste jako członek Zakonu Franciszkanów (OFM Conv.).
31.12.2005	Parafia w liczbach: ochrzczonych – 85, bierzmowanych – 100, I Komunia Św. – 84, zaślubionych – 35, zmarłych – 59.
09.01.2006 r.	Jasełka bożonarodzeniowe wystawione przez młodzież.
16.01.2006 r.	Spotkanie opłatkowe dla Oazy Rodzin, Akcji Katolickiej, Rady Duszpasterskiej i chóru (60 osób).
27.02.2006 r.	Zespół charytatywny organizuje zbiórkę żywności i środków piorących dla rodzin najbardziej potrzebujących.
03.03.2006 r.	Powołanie Szkolnego Koła Caritas w Rudce Kozłowieckiej.

Utworzona została strona internetowa parafii, adres: www.niemce.kuria.lublin.pl Opracowanie – Mirosław Choina, administracja – ks. Rafał Lewandowski.	11.03.2006 r.
Rekolekcje wielkopostne, prowadzenie – ks. kan. Roman Skowron z Krasnegostawu.	26-29.03.2006 r.
Droga Krzyżowa po osiedlu Chmielno, około 1500 uczestników.	14.04.2006 r.
Brat Krzysztof Włodarczyk z Niemiec złożył w Poznaniu ślubu wieczyste w Zakonie Dominikanów.	29.04.2006 r.
Zakup nowego rzutnika do wyświetlania tekstów pieśni – dar dzieci I-komunijnych.	22.05.2006r.
Zbiórka ofiar na budowę świątyni bł. Frassatiego w Lublinie.	06.06.2006 r.
Promocja publikacji <i>Kapliczki i krzyże w parafii Niemce</i> – inwentaryzację, opis i zdjęcia wykonał wolontariat z gimnazjum.	11.06.2006 r.
Ułożenie granitowej posadzki w kościele. Dodatkowo wykonano nową instalację głośnikową (położono ją pod posadzką). Zakończenie prac przy malowaniu zewnętrznych ścian plebanii.	14.06.2006 r.
Uroczystość odpustowa św. Apostołów Piotra i Pawła i wizytacja kanoniczna ks. bpa Artura Mizińskiego.	29.06.2006 r.
Uroczystość odpustowa ku czci św. Ignacego Loyoli; kazania – ks. Leon Pietroń z KUL-u, suma – ks. kan. Franciszek Haładyj.	30.07.2006 r.
V Letni Koncert Kameralny w hołdzie św. s. Faustynie Kowalskiej. Wystąpił zespół POP- Oratorium-Lumen z Poznania. W zespole występował również Dariusz Tokarzewski z grupy VOX.	
Wyjazd dzieci na wypoczynek do Władysławowa – organizacja Akcja Katolicka.	08.08.2006 r.
Msza św. dziękczynna za plony – dożynki parafialne.	03.09.2006 r.
Akcja charytatywna – rozdano 100 paczek dzieciom z rodzin wielodzietnych.	06.12.2006 r.
Trzydniowe rekolekcje adwentowe, prowadzenie – ks. Piotr Patyk z Borowicy.	10-12.12.2006 r.
Parafia w liczbach: ochrzczonych – 73, zaślubionych – 33, zmarłych – 54, bierzmowanych – 130.	31.12.2006 r.
Spotkanie opłatkowe dla grup parafialnych.	07.01.2007 r.
Spotkanie opłatkowe dla studentów.	14.01.2007 r.
Odnowienie i pozłocenie drewnianej figurki Matki Bożej Niepokalanej z głównego ołtarza oraz aniołów.	12.03.2007 r.
Nowy obraz Jezusa Miłosiernego namalowany przez Teresę Zembrzycką.	
Rekolekcje wielkopostne; prowadzenie ks. dr Wojciech Pęcherzewski z Lublina.	18.03.2007 r.
Rozpoczęcie prac przy przebudowie prezbiterium i układaniu granitowej posadzki.	14.04.2007 r.
Diakon Krzysztof Tarnowski z Rudki Kozłowieckiej przyjął w Łodzi święcenia kapłańskie, a następnego dnia odprawił mszę św. prymicyjną w naszym kościele.	05.05.2007 r.

22.05.2007 r.	Ks. bp Mieczysław Cisło udzielił sakramentu bierzmowania uczniom klas III gimnazjum – 97 osób.
28.05.2007 r.	Zebranie Rady Duszpasterskiej, projekt budowy grobowca granitowego dla ks. proboszcza Władysława Jędruszaka.
29.06.2007 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Sumista – ks. Józef Huzar, kazanie – ks. kan. Władysław Poździk z Brzeźnicy Bychawskiej. VI Letni Koncert Kameralny <i>Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą</i> . Wystąpili: Anna Seniuk – recytacja, Marek Urbański – gitara.
02.07.2007 r.	Adoracja przed Cudownym Obrazem Matki Bożej Płaczącej w Archikatedrze Lubelskiej.
05.07.2007 r.	Kradzież krzyży, mosiężnych pasyjek i kwiatów na cmentarzu grzebalnym.
29.07.2007 r.	Odpust ku czci św. Ignacego Loyoli. Sumista – ks. kan. Franciszek Haładyj, kazanie – ks. dr Krzysztof Czajka.
02.08.2007 r.	Renowacji ścian kościoła zniszczonych w wyniku kradzieży rynien.
02.09.2007 r.	Dożynki parafialne – msza św. dziękczynna za zbiory.
21.10.2007 r.	Wybory do Rady Duszpasterskiej.
01.11.2007 r.	Kazanie na cmentarzu – ks. dr Marek Szymański.
25.11.2007 r.	Ks. Dariusz Tkaczyk – rodak, na mszach św. zbierał ofiary na budowę kościoła bł. Matki Teresy z Kalkuty w Chełmie.
02.12.2007 r.	Zakończenie budowy parkingu przy ul. Kościelnej.
09.12.2007 r.	Rekolekcje adwentowe, prowadzenie – ks. kan. Mirosław Ładniak.
31.12.2007 r.	Parafia w liczbach: ochrzczonych – 64, zaślubionych – 31, zmarłych – 65, bierzmowanych – 97.
20.01.2008 r.	Spotkanie opłatkowe Oazy Rodzin, Rady Duszpasterskiej, chóru, Akcji Katolickiej.
24.02.2008 r.	Wieczór twórczości rodzimej. Poezję prezentowali Piotr Branica i Janina Zarębska. Prace malarskie przedstawiły Joanna Piekarczyk i Teresa Zembrzycka.
25.02.2008 r.	Zespół charytatywny organizuje zbiórkę produktów żywnościowych i środków piorących dla rodzin wielodzietnych i potrzebujących.
02.03.2008 r.	Rekolekcje wielkopostne; prowadzenie – ks. prałat Stanisław Sieczka.
19.03.2008 r.	X Jubileuszowa Droga Krzyżowa po osiedlu Chmielno.
11.05.2008 r.	Pozłocenie dwóch puszek do udzielania Komunii Św. – dar ołtarza rodziców dzieci I-komunijnych.
27.05.2008 r.	Ks. bp Ryszard Karpiński udziela sakramentu bierzmowania 71 uczniom klas III gimnazjum.
09.06.2008 r.	Rozpoczęcie prac przy malowaniu kościoła.

Ks. proboszcz Mirosław Skałban głosi kazania i zbiera ofiary na budowę kościoła parafialnego w Skrobowie.	22.06.2008 r.
Uroczystość odpustowa ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Sumista – ks. kan. Józef Huzar, kazania – ks. Wojciech Iwanicki z radia eR.	29.06.2008 r.
VII Letni Koncert Kameralny, organy – Robert Grudzień, spotkanie autorskie z poetą, pisarzem Ernestem Bryllem – <i>Na tęczy Jej uśmiechu</i> .	
Zakończenie malowania i odnawiania kościoła, oraz prac pozłotniczych stacji Drogi Krzyżowej.	30.06.2008 r.
Odpust ku czci św. Ignacego Loyoli. Kazania – ks. kan. Krzysztof Podstawka, wicedyrektor Radia eR, suma – ks. kan. Andrzej Majchrzak.	03.08.2008 r.
Odnowienie i pozłocenie frontonu tabernakulum.	05.12.2008 r.
Rekolekcje adwentowe, prowadzenie – ks. Wojciech Iwanicki z Lublina.	07.12.2008 r.
Parafia w liczbach: ochrzczonych – 72, zaślubionych – 49, zmarłych – 66, bierzmowanych – 71, I Komunia św. – 70, ilość rozdanych Komunii Św. – 87 tys.	31.12.2008 r.
Spotkanie opłatkowe grup parafialnych.	06.01.2009 r.
Rozpoczęcie wspólnego odmawiania Modlitwy Wieczornej Kościoła – Nieszporów (w każdy czwartek przed mszą św. wieczorową).	30.01.2009 r.
Zespół charytatywny organizuje zbiórkę produktów żywnościowych i środków piorących dla rodzin potrzebujących i wielodzietnych.	15.03.2009 r.
Rekolekcje wielkopostne; prowadzenie – ks. dr Marek Szymański.	22.03.2009 r.
Nabożeństwo Drogi Krzyżowej na osiedlu Chmielno.	09.04.2009 r.
Dzień skupienia w Wąwolnicy dla uczniów klas III gimnazjum przygotowujących się do bierzmowania.	25.04.2009 r.
Niedziela klerycka w parafii, kazania – ks. prałat Tadeusz Kądziołka – rektor Seminarium Duchownego.	26.04.2009 r.
Kiermasz książki katolickiej.	03.05.2009 r.
Rozpoczęcie prac przy remoncie schodów i układanie na nich płyt granitowych.	04.05.2009 r.
Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej.	17.05 i 24.05.2009 r.
Rozpoczęcie prac przy odnowieniu parkanu i kapliczek.	18.05.2009 r.
Młodzież klas III gimnazjum przystępuje do sakramentu bierzmowania – szafarz ks. bp Mieczysław Cisko.	28.05.2009 r.
Marcin Zarębski z Woli Niemieckiej przyjął w Rzymie święcenia diakonatu.	30.05.2009 r.
Uroczystość odpustowa ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Suma – ks. kan. Jan Kukielka, misjonarz z Argentyny, kazania – ks. prof. Krzysztof Kaucha z KUL-u.	29.06.2009 r.
VIII Letni Koncert Kameralny <i>Tryptyk Śródziemnomorski ze św. Pawłem</i> . Wystąpili: Olgierd Łukaszewicz – aktor oraz Robert Grudzień – organy.	

02.08.2009 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Ignacego. Sumista – ks. prof. Henryk Misztal z KUL-u, kazania – ks. dr hab. Alfred Wierzbicki.
23.08.2009 r.	Niedziela misyjna – misjonarz z Kamerunu ks. Grzegorz Jagowdzik głosił Słowo Boże i zbierał ofiary.
06.12.2009 r.	Rekolekcje adwentowe; prowadzenie - ks. prof. Marian Stepulak z KUL-u. Akcja charytatywna wolontariatu „Podziel się z bliźnim” – przygotowanie paczek świątecznych dla dzieci z rodzin wielodzietnych i potrzebujących.
15.12.2009 r.	Modlitwa przy relikwiach św. Jana Vianeya; adorację przygotowały wszystkie grupy modlitewne.
10.01.2010 r.	Spotkanie opłatkowe dla grup parafialnych.
28.02.2010 r.	Parafialny zespół charytatywny „Caritas” rozpoczął zbiórkę produktów żywnościowych i środków piorących dla rodzin wielodzietnych.
14.03.2010 r.	Rozpoczęcie czterodniowych rekolekcji wielkopostnych, prowadzenie – ks. Mariusz Nakonieczny z Lublina.
08.05.2010 r.	Młodzież z III klas gimnazjum uczestniczyła w Wąwolnicy w dniu skupienia przed przyjęciem sakramentu bierzmowania.
16.05 i 23.05.2010 r.	Uroczystość I Komunii Św. (76 dzieci).
29.05.2010 r.	Festyn dla dzieci zorganizowany przez parafię.
02.06.2010 r.	Ks. bp Artur Miziński udzielił sakramentu bierzmowania młodzieży III klas gimnazjum (86 osób).
10.06.2010 r.	Zakończenie prac przy modernizacji otoczenia plebani i kościoła (ułożono 450m ² kostki brukowej, wykonanie nowego parkingu dla 55. aut).
29.06.2010 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Sumista – ks. prof. Czesław Krakowiak, kazania – ks.dr. Krzysztof Gałan. IX Letni Koncert Kameralny, poezja ks. Janusza Pasierba – Anna Nehrebecka – aktorka, muzyka Fryderyka Chopina – wykonanie Robert Grudzień.
04.07.2010 r.	Prymicje ks. Marcina Zarębskiego w naszym kościele. Święcenia kapłańskie otrzymał w Rzymie, w diecezji Palestrina.
18.07.2010 r.	Dodatkowa zbiórka rzeczowa i pieniężna na rzecz powodzian w Wilkowie i Zagłobie.
01.08.2010 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Ignacego Loyoli. Sumista – ks. Kan. Władysław Kowalik, kazania – ks. dr Ryszard Lipian.
26.09.2010 r.	Akcja powołaniowa sióstr kapucynek z Lublina, zbiórka ofiar na rozbudowę klasztoru.
17.10.2010 r.	Niedziela misyjna – ks. Kazimierz Kwiatkowski, misjonarz z Madagaskaru, głosił kazania o pracy wśród Malgaszów i zbierał ofiary na pomoc misjom.
05.12.2010 r.	Rozpoczęcie trzydniowych rekolekcji adwentowych. Prowadzenie – ks. Krzysztof Krzyszczak z Łucki, budowniczy kościoła pod wezwaniem Bożego Miłosierdzia.

Z okazji św. Mikołaja wolontariat i KSM organizują zbiórkę paczek dla dzieci z ubogich rodzin.	06.12.2010 r.
I Przegląd Jasełek i Zespołów Śpiewaczych.	08.01.2011 r.
Spotkanie opłatkowe grup parafialnych.	09.01.2011 r.
Całodzienna adoracji przy relikwiach błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki.	28.02.2011 r.
Akcja powołaniowa siostr dominikanek z Lublina, prelekcja o powołaniu i pracy w Domu Dziecka.	20.03.2011 r.
Zespół charytatywny organizuje zbiórkę produktów żywnościowych, środków piorących i odzieży dla rodzin potrzebujących.	27.03.2011 r.
Rozpoczęcie rekolekcji wielkopostnych, prowadzenie – ks. dr Krzysztof Gałań.	03.04.2011 r.
Przy kościele zasadzono dąb ku czci Jana Pawła II.	01.05.2011 r.
Uroczystość I Komunii św.	15 i 22.05.2011 r.
Wyjazd młodzieży KSM do Lednicy.	22.05.2011 r.
Ks. bp Mieczysław Cisko udzielił sakramentu bierzmowania uczniom klas III gimnazjum.	25.05.2011 r.
Zakończenie prac przy renowacji i remoncie elewacji zewnętrznej kościoła, parkanu i kapliczek.	04.06.2011 r. 05.06.2011 r.
Ks. dr Grzegorz Trąbka, proboszcz parafii bł. ks. Jerzego Popiełuszki w Lublinie zbiera ofiary na Centrum bł. Jana Pawła II.	26.06.2011 r.
Uroczystość odpustowa ku czci św. Piotra i Pawła. Sumista – ks. Tadeusz Domżał, kazania – ks. dr Piotr Kawałko.	29.06.2011 r.
X Koncert Kameralny poświęcony bł. Janowi Pawłowi II. Wystąpili Anna Romantowska – aktorka i Robert Grudzień – organy.	
Odpust ku czci św. Ignacego Loyoli. Sumista – ks. Mieczysław Marszałek, kazania – ks. kan. Mirosław Skałban – proboszcz i budowniczy kościoła w Skrobowie. Ofiary przeznaczył na budowę kościoła.	31.07.2011 r.
Dwukrotne włamanie do plebanii, garaży i starej plebanii.	14 i 17.10.2011 r.
Kazania – ks. dr Adam Raczkowski.	01.11.2011 r.
W kościele i na plebanii zainstalowany został system antywłamaniowy, a na zewnątrz system monitorujący.	19.11.2011 r.
Rekolekcje adwentowe, prowadzący – ks. dr Maciej Hułas, pracownik naukowy KUL.	04.12.2011 r.
Z okazji św. Mikołaja KSM i wolontariat organizują paczki dla dzieci z rodzin wielodzietnych.	06.12.2011 r.
Złodzieje, którzy włamali się do plebani i budynków parafialnych zostali ujęci i aresztowani na trzy miesiące.	15.12.2011 r.

31.12.2011 r.	Parafia w liczbach: ochrzczonych – 67, zaślubionych – 30, bierzmowanych – 68, zmarłych – 48, rozdano Komunii Św. – 82 tys.
06.01.2012 r.	Spotkanie opłatkowe dla wspólnot parafialnych.
14.01.2012 r.	II Parafialny Przegląd Jasełek i Grup Kolędniczych.
16.01.2012 r.	Wykonanie 12 stelaży na grzejniki, są to również dodatkowe miejsca do siedzenia.
18.03.2012 r.	Czterodniowe rekolekcje wielkopostne, prowadzenie – ks. kan. Jan Domański .
19.03.2012 r.	Zespół charytatywny organizuje zbiórkę produktów żywnościowych, środków piorących i odzieży dla rodzin wielodzietnych.
20.05.2012 r.	Uroczystość I Komunii Świętej dzieci klas drugich – 49 dzieci.
22.05.2012 r.	Zakończenie remontu sali katechetycznej (wymiana okien, drzwi, malowanie, nowa instalacja grzewcza i schody).
06.06.2012 r.	Zakończenie prac przy malowaniu zewnętrznym plebanii.
10.06.2012 r.	Wizytacja kanoniczna ks. bpa Mieczysława Cisko.
17.06.2012 r.	Jubileusz 40 rocznicy święceń kapłańskich ks. proboszcza.
28.06.2012 r.	Zmiana wikariuszy – po 8 letniej pracy w Niemcach ks. Marcin Rola został mianowany wikariuszem w Chełmie, ks. Rafał Lewandowski w Mełgwi. Nowymi wikariuszami są ks. Andrzej Koziej z Rudej Huty i ks. Jarosław Siejko – neoprezbiter.
29.06.2012 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Apostołów Piotra i Pawła. Sumista – ks. Stanisław Galant, misjonarz z Brazylii, kaznodzieja – ks. kan. Tadeusz Domżał. XI Letni Koncert Kameralny poświęcony ks. Piotrowi Skardze w 400 rocznicę śmierci. Wystąpili Halina Łabonarska, Jerzy Zelnik i Robert Grudzień.
03.07.2012 r.	Zmarł ks. proboszcz kan. Roman Bolesławski, przeżył 83 lata, 59 w kapłaństwie. Pochowany w rodzinnym grobowcu na cmentarzu w Kurowie. Requiescant in pace.
29.07.2012 r.	Uroczystość odpustowa ku czci św. Ignacego Loyoli, przewodniczenie ks. bp Mieczysław Cisko.
02.09.2012 r.	Msza św. dziękczynna za zbiory, poświęcenie wieńców dożynkowych.
04.09.2012 r.	Zakończenie remontu studni na cmentarzu (po chuligańskiej dewastacji).
23.09.2012 r.	Zbiórka ofiar na budowę kościoła Przemienienia Pańskiego w Lublinie, przez ks. Piotra Nowaka.
14.10.2012 r.	XII Dzień Papieski <i>Jan Paweł II – Papież Rodziny</i> – koncert zespołu „Jarzębina” z Kocudzy.
21.10.2012 r.	Wybory do Rady Duszpasterskiej.
11.11.2012 r.	Ks. proboszcz Grzegorz Trąbka głosi kazania i zbiera ofiary na budowę kościoła bł. Jana Pawła II w Lublinie.
09.12.2012 r.	Rekolekcje adwentowe, prowadzenie – ks. Piotr Nowak z Lublina.

Parafia w liczbach: ochrzczonych – 82, zaślubionych – 37, zmarłych – 56, bierzmowanych – 67, I Komunia św. – 49, rozdanych Komunii św. – 89000.	31.12.2012 r.
III Parafialny Przegląd Jasełek i Grup Kolędniczych.	05.01.2013 r.
Spotkanie opłatkowe grup parafialnych.	13.01.2013 r.
Niedziela powołaniowa – siostry dominikanki.	27.01.2013 r.
Rozpoczęcie rekolekcji wielkopostnych; prowadzenie – ks. dr Piotr Kawałko.	10.03.2013 r.
Droga Krzyżowa po osiedlu Chmielno.	27.03.2013 r.
Zbiórka ofiar na budowę kościoła bł. Jana Pawła II w Lublinie, kazania głosi i zbiera ofiary ks. proboszcz Grzegorz Trąbka.	14.04.2013 r.
Ks. bp Artur Miziński udzielił sakramentu bierzmowania 80 uczniom klas III gimnazjum.	16.05.2013 r.
88 dzieci klas II przystąpiło do I Komunii św.	19 i 26.05.2013 r.
Zakończenie remontu ogrodzenia posesji parafialnej (przy przystanku autobusowym).	28.05.2013 r.
Zakończenie prac przy odnawianiu i malowaniu ogrodzenia cmentarza grzebalnego.	07.06.2013 r.
Na cmentarzu zbudowane zostały dwa chodniki z kostki brukowej – 390 m ² .	28.06.2013 r.
Odpust ku czci Św. Apostołów Piotra i Pawła, kaznodzieja – ks. prof. Bogusław Migut z KUL, sumista – ks. kan. Mirosław Skałban ze Skrobowa.	29.06.2013 r.
XII Letni Kameralny Koncert ku czci bł. Jana Pawła II.	
Odpust ku czci św. Ignacego Loyoli. Sumista – ks. prałat Władysław Kowalik, kazania – ks. kan. Edward Kozakiewicz z Kurowa.	28.07.2013 r.
Dżynki parafialne – msza św. dziękczynna za zbiory.	01.09.2013 r.
Ks. Kazimierz Kwiatkowski z Madagaskaru głosi kazania i zbiera ofiary na misje.	22.09.2013 r.
Paweł Gawroński z Niemiec wstępuje do Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie.	02.10.2013 r.
Przed zbliżającym się Rokiem Jubileuszowym 100-lecia parafii każda rodzina otrzymała kalendarz, program misji św. oraz obchodu Jubileuszu.	01.12.2013 r.
Rekolekcje adwentowe, przewodniczenie – ks. lic. Marek Urban.	08.12.2013 r.
Parafia w liczbach: ochrzczonych – 72, zaślubionych – 16, zmarłych – 61, I Komunia św. – 88, bierzmowanych – 88, rozdanych Komunii św. – 90 000.	31.12.2013 r.
Rozpoczęcie Roku Jubileuszowego 100-lecia parafii, całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu.	01.01.2014 r.
IV Przegląd Jasełek i Grup Kolędniczych.	04.01.2014 r.
Spotkanie opłatkowe dla Rady Duszpasterskiej, Akcji Katolickiej, Oazy Rodzin i chóru parafialnego.	05.01.2014 r.

- 19.01.2014 r.** Ogłoszenie konkursu literackiego i plastycznego pt. *Piękno naszej świątyni i parafii*.
- 18.02.2014 r.** Zakup dla scholi dwóch profesjonalnych, pojemnościowych mikrofonów i miksera.
- 09.03.2014 r.** Z okazji 100-lecia parafii prezbiterium zostało przyozdobione dwoma obrazami św. Ignacego Loyoli.
- 30.03.2014 r.** Rozpoczęcie ośmiodniowych misji św., prowadzenie – ks. kan. Krzysztof Podstawka.
- 20.05.2014 r.** Ks. bp Józef Wróbel udzielił 72 uczniom III klas gimnazjum sakramentu bierzmowania.
- 21.05.2014 r.** Nocą, na osiedlu Chmielno, z przydrożnej kapliczki wandyli wynieśli statuę Matki Bożej, sprofanowali i rozbili ją na chodniku. Podobny wandalizm miał miejsce 10 lat wcześniej.

PARAFIA W FOTOGRAFII

LATA
MIĘDZYWOJENNE

Pierwsza Komunia
1929

*Zjazd kapłański
w Niemcach
w środku siedzi
bł. bp Władysław Goral*
1938

Pierwsza Komunia
1934

LATA MIĘDZYWOJENNE

*Zdjęcie klasowe
z gronem pedagogicznym
w środku siedzą
ks. Władysław Jędruszek
i kierownik szkoły,
Michał Górski
1937*

*Pochód przez centrum
Niemiec
w tle kościół
lata 30-te*

*Parafianie Józefa
i Jan Urbasiowie
lata 20-te*

**LATA
POWOJENNE**

*Ks. Władysław Jędruszek
msza św. trydencka*

*Powrót dzwonów
do parafii
1958*

*Zjazd z okazji
30-lecia kapłaństwa ks.
Władysława Jędruszaka
1961*

LATA POWOJENNE

*Pogrzeb ks.
Władysława Jędruszaka
1975*

*Pierwsza Komunia
1984*

*Ks. Roman Bolesławski,
ks. Ryszard Jabłoński,
z krzyżem stoi przyszły
ksiądz Dariusz Tkaczyk
1987*

HISTORIA

*Wizytacja
ks. bp. Piotra Kałwy
1958*

*Ks. pb Piotr Kałwa
na ambonie
1958*

*Nawiedzenie obrazu
Matki Bożej
Częstochowskiej
1972*

WSPÓŁCZESNOŚĆ

*Bierzmowanie
ks. bp Ryszard Karpiński
2008*

*Bierzmowanie
ks. bp Artur Mizbiski
2010*

*Nawiedzenie
kopii obrazu Matki Bożej
Częstochowskiej
2005*

HISTORIA

*Pierwsza Komunia
lata przedwojenne*

*Boże Ciało
1959*

*Pierwsza Komunia
lata przedwojenne*

Pierwsza Komunia
1992

Pierwsza Komunia
1993

Pierwsza Komunia
1998

HISTORIA

Pierwsza Komunia
1964

Pierwsza Komunia
1980

Boże Ciało
1956

Pierwsza Komunia
2008

Pierwsza Komunia
2013

Boże Ciało
2013

HISTORIA

*Chór
50-ta rocznica parafii
1964*

*Schola
1988*

*Parafianki w strojach
hulowych czekają na
przyjazd biskupa
1975*

WSPÓŁCZESNOŚĆ

*Schola
1994*

*Schola młodzieżowa
2012*

*Parafianki w strojach
ludowych przed kościołem
Dożynki
2011*

HISTORIA

*Parafianie na pielgrzymce
do Wieliczki
1958*

*Na ślubnym kobiercu
lata 20-te XX wieku*

WSPÓŁCZESNOŚĆ

*KSM na wyjeździe
wakacyjno-rekolekcyjnym
w Tatry
2010*

*Na ślubnym kobiercu
XXI wiek*

**RODZINA
BUDNYCH I ŁOSIÓW
WŁAŚCICIELE
DÓBR NIEMCE
I FUNDATORZY
KOŚCIOŁA**

*Jan Stanisław Łoś
z żoną Martą i dziećmi
Elżbietą i Markiem
1938*

*Marta Łoś z domu Budna
wnuczka Ignacego
Bonawentury Budnego*

Jan Stanisław Łoś

BIBLIOGRAFIA

- *Kronika Parafii Niemce*
- *Ignacy Loyola*, Wyd. Apostolstwa Modlitwy, Kraków 1989.
- *Kronika chrześcijaństwa*, Świat Książki, Warszawa 1998.
- *Ocalić od zapomnienia. Szlakiem niemieckich kapliczek*, Szkolny Klub Wolontariusza ZS w Niemcach, Niemce 2006.
- Szymbor Sabina: *Okruchy białej*, Wyd. Polihymnia, Lublin 1995.
- Vigil Jose Luis Martín: *Ja, Ignacy Loyola*, Wyd. WAM, Kraków 2003.
- Zaleski Wincenty: *Święci na każdy dzień*, Wyd. Salezjańskie, Łódź 1982.
- Żmuda Andrzej: *Neogotycki kościół parafialny pw św. Ignacego Loyoli w Niemcach*, Instytut Wychowania Artystycznego UMCS, Lublin 1997.
- *Żywoty Świętych Pańskich na każdy dzień roku*, Warmińskie Wyd. Diecezjalne, Olsztyn 1985.
- www.niemce.kuria.lublin.pl

SPIS TREŚCI

4	Wstęp
7	Historia parafii
8	Niemce przed powstaniem parafii
12	Fundator kościoła – Ignacy Bonawentura Budny
14	Początki parafii (1914–1918)
16	Lata międzywojenne i okupacja (1919–1945)
20	Lata powojenne do śmierci ks. Jędruszaka (1945–1975)
25	„Późny socjalizm” i początek przemian (1976–1992)
27	Najnowsze dzieje parafii (od roku 1992)
39	Patroni
40	Św. Ignacy Loyola
42	„Święty Ignacy, patronie nasz...”
44	Mądrości św. Ignacego Loyoli
45	Święci Piotr i Paweł
47	Kościół
48	Otoczenie kościoła
51	Kościół parafialny w Niemcach
55	Wnętrze kościoła
66	Wystrój kościoła
71	Plebania
72	Cenotaf
73	Cmentarz
74	Kapliczki przykościelne
75	Kapliczki i krzyże przydrożne
79	Duchowni
80	Sylwetki księży proboszczów
89	Księża pracujący w parafii Niemce w latach 1909-2014
91	Powołania w parafii Niemce
94	Rekolekcje i misje w parafii Niemce w latach 1992-2014

Wspólnoty	97
Rada Duszpasterska	98
Oaza Rodzin – Ruch Światło-Życie	100
Akcja Katolicka	102
Chór i organiści	104
Schola dziecięca „Karolinki”	107
Schola młodzieżowa	108
Świeccy katecheci pracujący w parafii	109
Liturgiczna służba ołtarza	110
Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży	112
Wolontariat	114
Caritas	115
Kółka Różańcowe	116
Kościelni i grabarze	118
Życie parafii	119
Tradycja pielgrzymowania w parafii Niemce	120
Miejsca i trasy pielgrzymek odbytych w latach 2006–2013	122
Piesze pielgrzymki do Częstochowy	130
Wypoczynek dla dzieci i młodzieży z AK	132
Letnie koncerty kameralne	134
Kolejne edycje letnich koncertów kameralnych	136
Droga krzyżowa na osiedlu Chmielno	137
Rok Jubileuszowy	138
Gazetka parafialna „Ignacjański Szlak”	144
Kronika	145
Parafia w fotografii	165
Bibliografia	181

NA WIEKSZĄ CHWAŁĘ BOŻĄ

Stulecie Parafii św. Ignacego Loyoli w Niemcach

1914 - 2014